

บทที่ ๕

กลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊ก เป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น

ในบทที่ ๕ นี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์กลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมเรื่องสามก๊กให้เป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น โดยเปรียบเทียบการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พิศนาคะ และสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) และนำละครโทรทัศน์ชุด “สามก๊ก” ของประเทศจีนมาใช้ประกอบการศึกษาเรื่องที่มาของเนื้อหาด้วย ในการวิเคราะห์กลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดวัฒนธรรมประชานิยมมาใช้อธิบายการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊ก ซึ่งการ์ตูนสามก๊กฉบับนี้เป็นวรรณกรรมที่ผลิตขึ้นในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอกล่าวเรื่องวัฒนธรรมประชานิยมไว้โดยสังเขป

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหาเป็น ๒ หัวข้อ ได้แก่

๑. แนวคิดวัฒนธรรมประชานิยม

๒. กลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น

๕.๑ แนวคิดวัฒนธรรมประชานิยม

วัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) เริ่มได้รับความสนใจจากนักวัฒนธรรมตะวันตก ในช่วงที่ตะวันตกเปลี่ยนจากสังคมเกษตรสู่สังคมอุตสาหกรรม นับแต่ทศวรรษ ๑๙๕๐ เป็นต้นมา วัฒนธรรมประชานิยมได้แผ่ซ่าน กระทบชีวิตของผู้คนทั้งในเมืองและชนบทอย่างเข้มข้น ต่อเนื่อง และรวดเร็ว ทั้งประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้เพราะการปฏิวัติของเทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคมยุคใหม่ เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การาโอเคะที่พัฒนาโดยนักเทคโนโลยีการสื่อสารของญี่ปุ่น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของทุนนิยมจากยุคโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ (economic globalization)^๑

^๑ รุ่งฤดี แสนาคำ, “บทนำ เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป : แนวคิดและประเด็น,” เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๕๕), หน้า ๓-๔.

ความหมายของวัฒนธรรมประชานิยมมีความแตกต่างกันตามวิธีคิดและทฤษฎี ในที่นี้อาจแยกความหมายสำคัญๆ ได้ ๓ ประเภท คือ ๑) วัฒนธรรมของมวลชน ๒) วัฒนธรรมจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และ ๓) วัฒนธรรมของภาพมายา^๒

๑) วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมของมวลชน (mass culture) แนวคิดนี้ได้รับความสนใจในช่วงที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมปลายศตวรรษที่ ๑๙ ถึงต้นศตวรรษที่ ๒๐ มีการขยายตัวของการผลิตสินค้าเพื่อมวลชนจำนวนมาก มีการผลิตสินค้าที่เหมือนกันเพื่อตอบสนองผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว มีการขยายตัวของเมือง และผู้คนที่ต้องการความสะดวกสบาย สินค้าอุตสาหกรรมจึงมีความจำเป็น วัฒนธรรมมวลชนจึงถูกมองว่าเป็นวัฒนธรรมบริโภคภายใต้ระบบตลาดและทุนนิยม สินค้าและบริการต่างๆ ถูกผลิตมาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย เช่น มีรถยนต์ขับ มีโทรทัศน์ใช้ มีวิทยุฟัง มีเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องสำอาง เครื่องใช้ในครัวเรือน เฟอร์นิเจอร์ ซึ่งช่วยให้ชีวิตง่ายขึ้น แต่การนิยมของวัฒนธรรมมวลชนก็มีข้อจำกัดมาก เพราะมีฐานความคิดที่มองวัฒนธรรมประชานิยมในเชิงลบ และเป็นมุมมองจากชนชั้นนำที่ประณามวิถีชีวิตของชนชั้นล่างที่มองประชาชนเหมือนเหยื่อที่ถูกกระทำแต่เพียงฝ่ายเดียว จนทำให้มองไม่เห็นว่าคุณแต่ละคนมีความคิดเห็นของตัวเอง มีทางเลือก การหลีกเลี่ยง และวิธีการต่อรองกับผู้ใช้อำนาจในหลายวิธี ปัจจุบันแนวคิดวัฒนธรรมมวลชนจึงไม่สามารถนำมาอธิบายกลยุทธ์ทางการตลาดสมัยใหม่ได้อีกต่อไป^๓

๒) วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจ แนวคิดนี้มีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมมวลชน เนื่องจากกระบวนการผลิตในระบบอุตสาหกรรมสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของกลุ่มคนสองกลุ่ม คือ นายทุนหรือเจ้าของกิจการกับกลุ่มแรงงานที่เป็นมวลชนจำนวนมาก คนกลุ่มแรกคือผู้มีบทบาททางเศรษฐกิจ มีอำนาจทางการผลิต และสามารถชี้นำทางความคิด ส่วนพวกแรงงานเป็นพวกที่ยากจน ไม่มีอำนาจและถูกควบคุมในระบบทุนนิยม วัฒนธรรมประชานิยมในกรอบแนวคิดนี้จึงหมายถึงพื้นที่ของการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ใช้อำนาจกับผู้ใช้อำนาจ หรือเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการกดขี่กับการต่อต้านซึ่งเกิดขึ้นในทุกยุคทุกสมัย แต่การมองวัฒนธรรมประชานิยมว่าเป็นวัฒนธรรมที่ถูกครอบงำจากระบบทุนนิยมก็มีปัญหาคือการให้ความสำคัญแก่ชนชั้นนายทุนมากเกินไป จนลืมนองประสบการณ์ของผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้ใช้สินค้า^๔

^๒ นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ, “ความต่าง” ของ “วิธีคิด” ต่อวัฒนธรรมกระแสนิยม,“ เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป

(กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๘), หน้า ๓๑.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๑-๓๒.

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๒-๔๐.

๓) วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมของภาพยนตร์ ภาพยนตร์ ทีวี วิทยุ หนังสือพิมพ์ และสื่อมวลชนอื่น ๆ ในช่วงทศวรรษ ๑๙๖๐-๑๙๘๐ ทำให้เกิดการท้าทายอำนาจและสถาบันที่เคยเป็นหลักของความรู้ โดยเฉพาะรัฐถูกท้าทายให้แก้ปัญหาความขัดแย้งทางสังคม ช่วงเวลานี้ คนกลุ่มต่างๆ ที่เคยอยู่ในซอกหลืบจะออกมาประกาศตัวตนและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เช่น เลิกที่จะมีชีวิตในแบบของตัวเอง อนุรักษ์ประเพณี รื้อฟื้นประวัติศาสตร์ สร้างอนุสาวรีย์ สถานที่รำลึกถึงบรรพบุรุษ คนหลายกลุ่มไม่ต้องการให้ผู้ปกครองมาคิดกันหรือแบ่งแยก เกิดกระแสสิทธิเสรีภาพแพร่กระจายไปในโลกที่สาม โดยเฉพาะในดินแดนที่เคยตกเป็นอาณานิคมของยุโรปและอเมริกา คนพื้นเมืองในประเทศโลกที่สามเรียกร้องให้รัฐยอมรับสิทธิการเป็นพลเมืองของพวกเขา พร้อมกับมีขบวนการฟื้นฟูอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ ขบวนการนี้เปิดพื้นที่ใหม่ๆ ในการสร้างความรู้ที่หลากหลาย ความรู้มิใช่มาจากรัฐเท่านั้น แต่มาจากประชาชนธรรมดา อาจกล่าวได้ว่า แนวคิดหลังสมัยใหม่คือ ปฏิกริยาของวัฒนธรรมประชานิยมและมวลชนที่ขยายตัวและถูกคุกคามหรือเหยียดหยามจากชนชั้นสูงมอง โบดิยาร์ด (Jean Baudrillard) อธิบายว่าสภาวะหลังสมัยใหม่ คือ สภาพสังคมที่ทุกสิ่งทุกอย่างไม่อาจแบ่งแยกจากกันได้ ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ศิลปะ ความคิด และความรู้สึกล่อหลอมกลายเป็นเนื้อเดียวกัน วัฒนธรรมในยุคหลังสมัยใหม่จึงเป็นภาพยนตร์หรือของเสแสร้ง (simulacrum) ที่จำลองแบบมาจากสิ่งของดั้งเดิม แต่ไม่มีคุณสมบัติเหมือนเดิม^๕

เรย์มอนด์ วิลเลียมส์ (Raymond Williams) ศึกษาวัฒนธรรมในมิติทางสังคมและวิถีชีวิต โดยพิจารณาจากการแสดงออกและพฤติกรรมของมนุษย์ เขาเชื่อว่าคนในสังคมมีระบบคุณค่าบางอย่างร่วมกัน สังคมพัฒนาไปได้โดยการเลือกปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่าง ประเพณีบางอย่างจะถูกปรับให้เข้ากับวิถีชีวิตและความต้องการของคนในปัจจุบัน การสืบต่อของประเพณีจึงไม่ใช่การนำของเก่ามาทั้งหมด แต่เป็นการปรับแต่ง ดัดแปลง และตีความใหม่ วัฒนธรรมตามจารีตประเพณีถูกปรับแต่ง ถูกตีความใหม่ อธิบายใหม่เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ต่อไปในวัฒนธรรมร่วมสมัย^๖

พัฒนา กิติยากร กล่าวเรื่องเหตุผลประการสำคัญที่ต้องให้ความสนใจกับวัฒนธรรมสมัยนิยม (วัฒนธรรมประชานิยม) ดังนี้

ประการแรก เรากำลังใช้ชีวิตอยู่ในโลกยุคหลังทันสมัยที่เส้นแบ่งระหว่างวัฒนธรรมชั้นสูงกับวัฒนธรรมชั้นต่ำ วัฒนธรรมหลงกับวัฒนธรรมราษฎร์

^๕ นฤพนธ์ คิ้ววิเศษ, “ความต่าง” ของ “วิถีคิด” ต่อวัฒนธรรมกระแสนิยม, เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๘), หน้า ๔๑-๕๒.

^๖ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๘-๕๐.

วัฒนธรรมเมืองกับวัฒนธรรมชนบท วัฒนธรรมศูนย์กลางกับวัฒนธรรมท้องถิ่น/
พื้นบ้านได้พร่าเลือนไปหมดแล้ว เราไม่อาจแบ่งแยกระหว่างคู่ขนานข้างต้นนี้
แบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดและชัดเจนได้อีกต่อไป...

ประการที่สอง การทำความเข้าใจวัฒนธรรมสมัยนิยมช่วยให้เรามองเห็น
และเข้าใจพลังงานทางสังคม รวมทั้งกระบวนการสื่อความหมายต่างๆ ในสังคม
(signification) ในระนาบที่กว้างขวางมากขึ้น และเห็นเป็นกระบวนการ
ปฏิสัมพันธ์เชิงวิภาษวิธีของเงื่อนไขปัจจัยและกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมมากขึ้น...

ประการที่สาม การทำความเข้าใจวัฒนธรรมสมัยนิยมจะช่วยค้ำ
นักวิชาการและนักวัฒนธรรมศึกษาทั้งหลายกลับมาสู่โลกของความเป็นจริงใน
ชีวิตประจำวัน วัฒนธรรมไม่ใช่เฉพาะด้านที่คิงม เจรียู สูงส่ง ไม่ใช่เฉพาะส่วน
ที่เป็นประเพณีปีละครั้ง... วัฒนธรรมแท้ที่จริงเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ เป็นเรื่อง
ของชีวิตประจำวัน และเป็นเรื่องของคนทุกคน

ประการที่สี่ การทำความเข้าใจวัฒนธรรมสมัยนิยมต้องพิจารณาเงื่อนไข
สำคัญที่ทำให้วัฒนธรรมสมัยนิยมขยายตัวอย่างรวดเร็วในสังคมสมัยใหม่เป็น
บริบทหรือฉากหลังประกอบ นั่นคือ เราต้องเชื่อมโยงวัฒนธรรมสมัยนิยมให้เข้า
กับบริบทของโลกยุคหลังทันสมัยที่ทำให้เกิดและพลิกเปลี่ยนโฉมหน้าปริมณฑล
ของชีวิตประจำวันของคนทั้งโลก บริบทที่สำคัญเหล่านั้นได้แก่ กระแสโลกาภิ
วัตน์ การขยายตัวของเมืองและชนชั้นกลางในเมือง อิทธิพลของสื่อมวลชน...^๑

นอกจากนี้ พัฒนา กิตติอาษา^๒ ได้กล่าวถึงรายละเอียดปลีกย่อยที่ควรพิจารณาเพื่อให้เข้าใจ
ลักษณะสำคัญหรือเนื้อหาของวัฒนธรรมประชานิยม ดังนี้

๑. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งความเป็นไปได้ (anything goes) เกิดขึ้น
เปลี่ยนแปลง และเสื่อมสูญไปตามกระแสความนิยมของคนในสังคมและกาลเวลา

๒. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องธรรมดา
สามัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ (ordinary/common culture in the realm of every day life)

๓. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งความเยาวภาพ (culture of the youth)
วัฒนธรรมประชานิยมบางอย่างอาจจะมีผลกระทบหรือเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนทุกเพศทุกวัย ทุกชน
ชั้นในสังคม

^๑ พัฒนา กิตติอาษา, คนพันธุ์ป๊อป : ต้นตอคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร,
๒๕๔๖), หน้า ๕๑-๕๓.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๓-๕๖.

๔. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางโลกย์ (culture of the mundane) จึงยากที่จะหลีกเลี่ยงจากกำไรของธุรกิจการค้า เงินตรา อำนาจ และค่านิยมทางสังคมในรูปแบบต่างๆ

๕. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมพันธุ์ผสม (hybrid culture) เกิดขึ้นจากหลายแหล่งที่มา และเกิดจากการดัดแปลงหรือรวมเอาองค์ประกอบปลีกย่อยต่างๆ จากทั้งในและนอกวัฒนธรรมขึ้นมา แล้วนำเสนอเพื่อสร้างกระแสการยอมรับและตอบสนองรูปแบบต่างๆ จากสังคมรูปแบบการผสมผสานดัดแปลง หรือผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมแบบลูกผสมมักจะเกิดขึ้นในลักษณะที่อยู่นอกเหนือความคาดหมาย

๖. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกิดจากการรวมกันของการแยกส่วนและแตกตัวออกเป็นเสี่ยงๆ (fragmented culture) เราไม่อาจพิจารณาวัฒนธรรมโดยเน้นการทำความเข้าใจภาพรวม เนื้อหาที่เป็นเอกภาพในทรมแดนหรือขอบเขตที่ชัดเจนอีกต่อไป

๗. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งการบริโภค (consumers' culture) หรือเป็นวัฒนธรรมตลาดที่เกิดขึ้นตามกลไกของตลาด

๘. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นผลผลิตของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารหรือวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน (mass media-saturated culture)

๙. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นเรื่องของแฟชั่นและกระแสความนิยม (culture of fashion and popular trend) จึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้รับความนิยมเร็ว และจืดจางไปอย่างรวดเร็วเพราะถูกแทนที่ด้วยกระแสอื่นที่ใหม่กว่า

๑๐. วัฒนธรรมประชานิยมเป็นเรื่องของการสร้าง ค้นหา ต่อรอง และผลิตซ้ำตัวตนหรืออัตลักษณ์ (battles of/ for cultural identities/selves) ผู้คนเวียนว่ายอยู่ในกระแสวัฒนธรรมประชานิยมเพื่อค้นหา เลือก ต่อรอง และ/หรือปฏิเสธสังกัดของตนเอง ทำให้วัฒนธรรมประชานิยมมีพลังและความหมายสำคัญในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

การศึกษาทางมานุษยวิทยาชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมประชานิยมมีความหลากหลายของคนกลุ่มต่างๆ กล่าวคือ มิได้มีเพียงสื่อเท่านั้นที่มีบทบาทชี้นำความคิด แต่พื้นที่ทางวัฒนธรรมของการรับรู้ข่าวสารข้อมูลเป็นพื้นที่แลกเปลี่ยน ต่อรองความหมายระหว่างคนหลายกลุ่ม ทั้งผู้ผลิตสื่อและผู้รับสื่อ นอกจากนี้ ผู้ผลิตสื่อยังประกอบด้วยคนที่คิดต่างกัน เช่นเดียวกับผู้รับสื่อที่ประกอบด้วยคนหลายระดับ มีประสบการณ์และความรู้แตกต่างกัน วัฒนธรรมประชานิยมจึงไม่อาจสนใจแต่เสียงพูดของคนกลุ่มเดียว และวัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยพลวัต การต่อรอง และความขัดแย้ง^๕

^๕ นฤพนธ์ คังวิเศษ, "ความต่าง" ของ "วิถีคิด" ต่อวัฒนธรรมกระแสนิยม, เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๖), หน้า๗๓-๗๔.

ที่ผ่านมาความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมประชานิยมในสังคมไทยเป็นเรื่องของความถูกต้อง ความคิด ความดี ความเลว เนื่องจากนักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่า “สื่อ” มีอิทธิพลต่อความประพฤติ และการปฏิบัติตัวของคนในสังคม แต่มิได้ศึกษา “เสียงพูด” ของผู้รับสื่อ พัฒนา กิติอาษา^{๑๐} กล่าวว่า วัฒนธรรมประชานิยมคือวัฒนธรรมที่มาจากกลุ่มคนที่ขาดอำนาจ หรือไม่ค่อยมีเสียงพูดในสังคม วัฒนธรรมประชานิยมช่วยเปิดโอกาสให้คนเหล่านี้มีพื้นที่ในการแสดงออก นอกจากนั้นยังเป็นวัฒนธรรมที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นภาพสะท้อนของ “ความเป็นอื่น” ในวัฒนธรรมไทย กล่าวคือ เป็นวิถีชีวิตของผู้คนที่หลากหลาย มีการปรับเปลี่ยน แก้ไข สร้างสรรค์ ผสมผสาน คัดสรรต่อสู้ วัฒนธรรมประชานิยมมิใช่เรื่องของการทำงานผิด หรือการทำลายคุณค่าความดีงามแบบอดีตกาล มิใช่การเอาอย่างวัฒนธรรมอื่น หรือปฏิเสธวัฒนธรรมของตัวเอง หากแต่เป็นการสร้างสรรค์ของคนธรรมดาสามัญ^{๑๑}

จากความหมายและสิ่งที่ควรพิจารณาในการศึกษาวัฒนธรรมประชานิยมที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลความคิดและสรุปความหมายของวัฒนธรรมประชานิยมที่จะนำมาใช้อธิบายกลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรเลงสื่อสาร ดังนี้

๑. วัฒนธรรมประชานิยมไม่มีนิยามที่ตายตัว และไม่ได้มุ่งศึกษาคุณค่า ความดี ความเลว แต่ศึกษาวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพื้นที่ที่แลกเปลี่ยน ตีความหมายของคนหลายกลุ่ม วัฒนธรรมประชานิยมเป็นวัฒนธรรมที่มีการเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีความหลากหลาย

๒. การสืบทอดในวัฒนธรรมประชานิยมไม่ใช่การนำของเก่ามาทั้งหมด แต่เป็นการปรับแต่ง คัดแปลง และตีความใหม่ วัฒนธรรมดั้งเดิมจะถูกปรับแต่ง คัดแปลง ถูกตีความใหม่ อธิบายใหม่เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ต่อไปในวัฒนธรรมร่วมสมัย

๓. วัฒนธรรมประชานิยมตั้งอยู่บนพื้นฐานของทุนนิยม ดังนั้น การพิจารณาจึงไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การตัดสินและประเมินค่า แต่อยู่ที่การตั้งคำถามถึงการปรับประสาน ตีความให้ วัฒนธรรมดั้งเดิมนั้นอยู่ในวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน และการปรับประสาน ตีความให้วัฒนธรรมนั้น ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหวังผลกำไรสูงสุด

^{๑๐} พัฒนา กิติอาษา, คนพันธุ์ป๊อปปี้ : ตันคนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๕๖), หน้า ๑๗๒-๑๗๔.

^{๑๑} นฤพนธ์ คิวงวิเศษ, “ความต่าง” ของ “วิถีคิด” ต่อวัฒนธรรมกระแสนิยม, เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๕๖), หน้า ๗๐-๗๑.

๕.๒ กลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศ

เมื่อนำความหมายและสิ่งที่ควรพิจารณาในการศึกษาวัฒนธรรมประชานิยมที่ผู้วิจัยสรุปข้างต้นมาอธิบายกลวิธีการตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศ พบว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศเป็นการ์ตูนที่นำวรรณกรรมสามก๊กซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมมาสืบทอดในสื่อประเภทหนังสือการ์ตูนซึ่งเป็นสื่อในวัฒนธรรมประชานิยม การสืบทอดจึงมิได้นำวรรณกรรมดั้งเดิมมาทั้งหมด หากแต่มีการตัดแปลงเพื่อให้วรรณกรรมดั้งเดิมมีความร่วมสมัยมากยิ่งขึ้น และตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้อ่านมากขึ้น การตัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กให้เป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศ ผู้เขียนการ์ตูนได้ใช้กลวิธีการตัดแปลง ๔ กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการตัดแปลงเนื้อหา ตัวละคร บทสนทนา และฉาก ดังนี้

๕.๒.๑ กลวิธีการตัดแปลงเนื้อหา

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศมีการตัดแปลงเนื้อหาเพื่อให้มีความร่วมสมัย เข้าใจง่าย เหมาะแก่รูปแบบการนำเสนอ และมีอารมณ์ขัน ผู้เขียนการ์ตูนใช้กลวิธีการตัดแปลงเนื้อหา ได้แก่ การตัดออก การเพิ่มเข้า การสลับตำแหน่ง และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน ดังนี้

๕.๒.๑.๑ การตัดออก

เนื่องจากสามก๊กเป็นวรรณกรรมแปลซึ่งมีความยาวมากถึง ๑๒๐ ตอน (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ตัดเนื้อหาเหลือเพียง ๘๗ ตอน) มีเนื้อหาและตัวละครจำนวนมาก ทำให้ผู้สร้างการ์ตูนต้องตัดเนื้อเรื่องบางส่วนออกเพื่อให้เนื้อเรื่องสั้นลง และเหมาะสมกับรูปแบบของคอมิกสตริปที่เน้นผู้อ่านในกลุ่มเด็กและเยาวชน เนื้อหาบางส่วนที่ไม่เหมาะสมแก่ผู้อ่าน เช่น เนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไป หรือเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติที่ไม่สามารถอธิบายด้วยหลักเหตุผลได้จึงถูกตัดออกไป การตัดเนื้อหาวรรณกรรมสามก๊กของผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กมี ๔ ลักษณะ ได้แก่ การตัดเนื้อหาที่ไม่สำคัญของแต่ละตอน การตัดเนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไป การตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ และการตัดเนื้อหาที่เล่าเรื่องย้อน ดังนี้

๑) การตัดเนื้อหาที่ไม่สำคัญของแต่ละตอน

สามก๊กเป็นวรรณกรรมร้อยแก้วที่มีความยาวถึง ๑๒๐ ตอน แต่ละตอนมีรายละเอียดมาก การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศจึงได้ตัดเนื้อหาซึ่งผู้เขียนการ์ตูนเห็นว่าไม่มีความสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อหาในตอนนั้นๆ ของผู้อ่านออกไป โดยการเขียนการ์ตูนแต่ละตอน ผู้เขียนการ์ตูนจะกำหนดชื่อตอนไว้ เนื้อหาในแต่ละตอนจึงต้องสอดคล้องกับชื่อตอนซึ่งใช้เป็นหลัก

ในการเขียน ส่วนเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องหรือมีความสำคัญต่อความเข้าใจและการรับรู้เรื่องราวในแต่ละตอนไม่มากนักก็จะถูกตัดออกไป ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๔๒ โจโฉกุมอำนาจราชสำนัก ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาตั้งแต่เอียวปิวใช้อุบายทำให้ลิฉุยก็แตกคอกัน ลิฉุยจึงตัวพระเจ้าเหี้ยนเต้ไป กุยก็ตามไปรบกันและจับขุนนางทั้งปวงขังไว้ เตียวเจยกทัพมาใกล้เกลี้ยแล้วอัญเชิญเสด็จไปประทับเมืองสองหลงใกล้พระนครลกเอียง กุยก็ยกทัพตามมาชิงตัวพระเจ้าเหี้ยนเต้ ตั้งสินยกทัพมาช่วยไว้ได้และนำเสด็จมาถึงเมืองสองหลง ลิฉุยก็รวมกำลังกันจะปลงพระชนม์พระเจ้าเหี้ยนเต้ ตั้งสินกับเอียวสองจึงเชิญเสด็จไปพระนครลกเอียง เนื้อหาเหล่านี้เป็นรายละเอียดของภารกิจของพระเจ้าเหี้ยนเต้ที่การ์ตูนสามก๊กตัดออก แล้วสรุปความด้วยการบรรยายว่า “มีข่าวลือว่าลิฉุย กุยก็ คิดปลงพระชนม์ฮ่องเต้จนฮ่องเต้ต้องลี้ภัยไปอยู่ลกเอียง” เพื่อให้ผู้อ่านได้รู้ว่ามีการปลงพระชนม์และพระเจ้าเหี้ยนเต้ต้องลี้ภัย อันเป็นเหตุให้มีพระราชโองการเรียกโจโฉมาปราบปราม นำไปสู่การกุมอำนาจของโจโฉ เนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การขึ้นสู่อำนาจของโจโฉที่สามารถปราบลิฉุย กุยก็ และได้กุมอำนาจในราชสำนักแทน ดังนั้น การตัดเนื้อหาในส่วนของภารกิจออกก็ไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และผู้อ่านสามารถรับรู้เรื่องราวโดยย่อจากคำบรรยายที่ผู้เขียนได้สรุปมาอย่างสั้นๆ แต่เข้าใจได้ง่ายโดยไม่จำเป็นต้องเล่ารายละเอียด นอกจากนี้ การตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกก็ยังเป็นการตัดตัวละครที่มีบทบาทเฉพาะในตอนนี้ออกไปอีกหลายตัว จึงเป็นการลดจำนวนตัวละคร และทำให้เรื่องราวสั้นลงอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๔๗ ไทสูจู้เข้าด้วยกับซุนเช็ก ได้ตัดเนื้อหาตอนที่โจรป่าตีเมืองซุนกวนกับจิวย๋าย จิวย๋ายสู้รบพาสุนกวนหนีออกมาได้แต่ถูกทวน ๑๒ แห่งอาคารสาหัส หมอฮัวโด่ช่วยรักษาไว้ได้ เนื้อหาของตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การที่ซุนเช็กได้ไทสูจู้เข้ามาเป็นพวก และการรักษาความลับของไทสูจู้ทหารเอกฝ่ายอ้อมก็ การตัดเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวกับซุนกวนและจิวย๋ายจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องของตอนนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๖๕ เล่าปีแสวงปราชญ์ ได้ตัดเนื้อหาตอนที่เล่าปีไปกินโต๊ะที่บ้านเล่าปี่ พบเจ้าสองหลานชายของเล่าปี่ก็ขอมมาเป็นบุตรบุญธรรม กวนอูตัดทอนเล่าปีว่าจะว่านวยในภายหน้า แต่เล่าปีไม่ฟัง เนื้อหาในการ์ตูนตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การแสวงหาปราชญ์มาเป็นที่ปรึกษาของเล่าปี ซึ่งในตอนนั้นเล่าปีได้ซิจิหรือตันฮกมาเป็นที่ปรึกษา ทำให้เอาชนะทัพโจหยินได้ และเมื่อโจโฉรู้ว่าซิจิมีสติปัญญามากก็วางแผนเพื่อให้ซิจิไปอยู่ด้วย ดังนั้น การตัดเรื่องเจ้าสองมาเป็นบุตรบุญธรรมของเล่าปีจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเรื่อง

เพราะเค้าน้องไม่ใช่ตัวละครสำคัญ และมีบทบาทเพียงไม่กี่ตอนในเรื่อง การตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกจึงทำให้เนื้อหาของตอนนี้สั้นลง และมีเนื้อหาเกี่ยวกับการชิงไหวชิงพริบของฝ่ายเล่าปีและโจโฉอย่างเข้มข้น โดยไม่มีส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาแทรก

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕๒ แผนยึดเกงจิ๋วคืน ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องการจัดงานเลี้ยงฉลองปราสาทตั้งเช้กใต้ของโจโฉ ที่ให้ขุนนางเล่นแข่งขันยิงเกาทัณฑ์ เหล่านายทหารต่างแข่งขันกันอย่างจริงจังจนซิวหลงต่อสู้กับเคาฑู ตอนคำโจโฉให้นักปราชญ์แต่งกวีแข่งกัน แต่ละบทล้วนสรรเสริญโจโฉทั้งสิ้น เนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การวางแผนยึดเกงจิ๋วคืนของฝ่ายอ๊ก ที่เมื่อขุนกวนเห็นว่าแผนการที่จะยึดตัวเล่าปีไว้ที่กังตั๋งไม่ได้ผลก็วางแผนขย่งให้โจโฉกับเล่าปีทำศึกกัน โดยส่งฮวิ่มเป็นทูตไปเกลี้ยกล่อมโจโฉ เนื้อหาที่กล่าวเรื่องงานเลี้ยงฉลองปราสาทตั้งเช้กใต้ไม่ใช่เนื้อหาที่สำคัญในตอนนี้ เมื่อตัดออกไปจึงทำให้ผู้อ่านรู้ผลของการเกลี้ยกล่อมโจโฉเร็วขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๑๑ ม้าเดียนูกแสบงักวน ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องม้าเดียนูหลังจากที่พ่ายแพ้ต่อโจโฉก็ยกทัพมาตีเมืองหลงเสและแคว้นกัจฉู อูยของผู้ครองแคว้นกัจฉูส่งคนไปขอความช่วยเหลือจากเสหัวเอียน แต่เสหัวเอียนยังไม่ได้รับคำสั่งจากโจโฉก็ไม่กล้ายกทัพมา อูยของจึงยอมสวามิภักดิ์ต่อม้าเดียนู แต่ม้าเดียนูกลับให้ประหารอูยของเอียนทูที่ปรึกษาของอูยของซึ่งเคยทักทวนไม่ให้อูยของสวามิภักดิ์คิดแก้แค้นแทนนาย ให้เกียงจิมนำทัพมาตีม้าเดียนู โจโฉก็ให้เสหัวเอียนยกทัพมาปราบด้วย ม้าเดียนูหนีมาเมืองกัจฉู เลงควัน เดียวเหง ก็ฆ่าภรรยา บุตร และญาติของม้าเดียนูสิบกว่าชีวิต โยนศีรษะลงมาให้ม้าเดียนู เอียนทูยกทัพสกัดม้าเดียนู ที่นองทั้ง ๗ คนของเอียนทูที่มาช่วยรบถูกม้าเดียนูฆ่าตาย เอียนทูถูกทวนบาดเจ็บถึง ๕ แห่ง เสหัวเอียนยกทัพมาช่วย ม้าเดียนูจึงหนีเตลิดไป โจโฉแต่งตั้งให้เอียนทูเป็นขุนนางชั้นพระยา แต่เอียนทูไม่รับ โดยเนื้อหาในส่วนนี้เป็นรายละเอียดที่นำไปสู่ความพ่ายแพ้ของม้าเดียนู จนในที่สุดม้าเดียนูต้องหนีไปพึ่งเตียวล่อ การ์ตูนสามก๊กตัดเนื้อหาในส่วนนี้ออกแต่ก็ได้บรรยายให้ผู้อ่านรู้ว่าโจโฉส่งเสหัวเอียนมาปราบปรามม้าเดียนู แล้วม้าเดียนูก็หนีไปพึ่งเตียวล่อ ซึ่งเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การอาสาไปปราบเล่าปีของม้าเดียนู อันเป็นเหตุให้ม้าเดียนูได้มาเป็นทหารเสือของเล่าปีในที่สุด ดังนั้น การตัดเนื้อหาที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับความพ่ายแพ้ของม้าเดียนูจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องในตอนนี้ และการที่ผู้เขียนการ์ตูนได้บรรยายอย่างสั้นๆ โดยสรุปผลให้ผู้อ่านรู้ผลของการทำศึกระหว่างม้าเดียนูกับเสหัวเอียนในทันที ทำให้เนื้อเรื่องตอนนี้มีความกระชับ และดำเนินเรื่องได้เร็วขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๓ เสียเงงจิว ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเหตุการณ์ที่มีทหารผู้หนึ่งซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกับลิบองแย่งหมวกसानไม้ไผ่จากคนเดินถนนมาใส่หัวกันฝ่น ลิบองก็ให้ประหารเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง เนื้อหาในส่วนนี้แสดงให้เห็นความเคร่งครัดในระเบียบวินัยของลิบองแม่ทัพฝ่ายอักษิ แต่เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเสียเมืองเงงจิวซึ่งภูมิสำคัญให้แก่ง้อก๊ก ดังนั้น การตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกไปจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง เพราะการ์ตูนสามก๊กก็ได้บรรยายไว้แล้วว่า “ลิบองประกาศมิให้ฆ่าพันทหารเงงจิวหรือปล้นสะคมชาวบ้าน” นอกจากนี้ การตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกก็ยิ่งทำให้เนื้อเรื่องมีความกระชับมากขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๗ อวสานโจโจ ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องโจผีขึ้นครองอำนาจเป็นอ๋อง เปลี่ยนศักราชเจียนอันเป็นศักราชเหยียนคัง ตั้งกาเซียงเป็นไท่เว่ย ฮัวหิมเป็นเซียงก๊ก อองหลงเป็นที่ปรึกษาชั้นผู้ใหญ่ สถาปนาโจโจเป็นบู้ออง นำศพไปไว้ที่ตำบลโลกหลง เมืองเจียบกุน ให้อิ๊กิมเป็นผู้จัดการเฝ้าสุสาน อิ๊กิมเห็นริมผนังมีภาพเมื่อครั้งกววนอุปถ้อยน้ำจม ๗ ทัพ และมีภาพตนเองนั่งคุกเข่าขอชีวิตก็ละอายใจ ไม่ซำก็ล้มป่วยและถึงแก่ความตาย เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเสียชีวิตของโจโจ ที่เมื่อโจโจตายแล้วได้ตั้งโจผีขึ้นเป็นบู้อองแทน และการ์ตูนสามก๊กก็ได้กล่าวเรื่องการขึ้นครองอำนาจของโจผีไว้ว่า “บรรดาเสนาบดีเก่าของโจโจสนับสนุนโจผีขึ้นเป็นบู้อองอัครมหาเสนาบดีแทนที่โจโจ” ดังนั้น การตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องการแต่งตั้งขุนนางดำรงตำแหน่งต่างๆ จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องในตอนนี้ และไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๘ อ๋องเต้สละราชบัลลังก์ ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องโจผีให้โจสิดเดินไป ๗ ก้าวแล้วว่กลอน โดยกำหนดหัวข้อจากรูปวัว ๒ ตัวผู้กันที่ตีนกำแพง วัวตัวหนึ่งถูกขวิดตกบ่อตาย ในกลอนห้ามมีคำว่าวัว ๒ ตัวผู้กันตีนกำแพง วัวตัวหนึ่งถูกขวิดตกบ่อตาย โจสิดเดินไป ๗ ก้าว ว่กลอนสวดออกมาว่า “สองเคนตายหมายเดินเผชิญหน้า โจแคว่นกล้ากระดุกออกนอกสังขาร พอพบกันริมทางมีทันนาน ระว่างการตกบ่อคอกหักตาย เข้าสู้กันบรรลือไม่ครั้นคร้าม ไม่ให้หยามเหยียดหน้ากันเหลือหลาย แม้ร่างไร้ไม่สมก็ไว้ลาย อันตรายไม่ห่อระย่อใคร” เนื้อหาในส่วนนี้ปรากฏเฉพาะสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พิศโนทัยเท่านั้น และเป็นเนื้อหาส่วนที่แสดงให้เห็นความสามารถของโจสิดบุตรชายคนที่สามของโจโจซึ่งโจโจรักมาก และเคยคิดจะให้สืบทอดตำแหน่งแทน แต่เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การขึ้นครองอำนาจของโจผี ที่บรรดาขุนนางบีบบังคับให้พระเจ้าเหียนเต้สละราชบัลลังก์ให้แก่โจผี การตัดเนื้อหาในส่วนนี้จึงไม่มีผลกระทบต่อเรื่อง และเนื้อหาส่วนที่แสดงให้เห็น

เห็นความสามารถของโจสิดในเรื่องสามก๊กตอนนี้ก็มีถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกให้ว่ากลอนเกี่ยวกับภาพวัวสองตัวสู้กันซึ่งผู้เขียนการ์ตูนตัดออกไป ส่วนครั้งที่สองนับเป็นครั้งที่มีความสำคัญมากกว่า เพราะโจสิดให้โจสิดว่ากลอนในหัวข้อที่นี้ แต่ห้ามมีคำว่าที่นี้ โจสิดก็ว่ากลอนได้จับใจจนโจสิดร้องไห้ ไม่สามารถสั่งประหารน้องชายได้ การ์ตูนสามก๊กได้คงเนื้อหาส่วนนี้ไว้จึงเห็นได้ว่าผู้เขียนการ์ตูนมีการเลือกเนื้อหาที่สำคัญมาก และตัดรายละเอียดที่มีความสำคัญน้อยกว่าออกเพื่อให้ดำเนินเรื่องได้เร็ว และเนื้อหามีความกระชับ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีกลวิธีการตัดแปลงเนื้อหาด้วยการตัดเนื้อหาส่วนที่ไม่สำคัญของแต่ละตอน เพื่อให้วรรณกรรมที่มีความยาวถึง ๑๒๐ ตอน กลายเป็นการ์ตูนที่น่าเสนอเนื้อหาด้วยภาพเป็นหลัก มีความยาว ๑๗๕ ตอน แต่ละตอนมีประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับชื่อตอนนั้นๆ เนื้อหาส่วนที่ไม่สำคัญของแต่ละตอนจะถูกตัดออกไป และผู้เขียนการ์ตูนได้คัดเลือกเฉพาะเนื้อหาที่เป็นส่วนสำคัญของแต่ละตอนไว้ กลวิธีการตัดเนื้อหาเช่นนี้ทำให้เนื้อเรื่องสั้นลง มีความกระชับ ดำเนินเรื่องได้เร็ว และการตัดเนื้อหาในบางครั้งก็เป็นการลดจำนวนตัวละครที่ไม่สำคัญอีกด้วย นอกจากนี้ เนื้อหาบางส่วนที่ถูกตัดออกก็เป็นเนื้อหาที่แทรกอยู่ระหว่างเหตุการณ์ที่ควรจะต่อเนื่องกัน เมื่อตัดส่วนที่เข้ามาแทรกออกไปก็ย่อมทำให้เนื้อหามีความต่อเนื่องกันมากยิ่งขึ้น ทำให้การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นเป็นการ์ตูนที่ง่ายต่อการอ่าน และการรับรู้วรรณกรรมเรื่องสามก๊กในรูปแบบคอมิกสตรีปของผู้อ่านที่เป็นเยาวชน

๒) การตัดเนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไป

เนื้อหาบางตอนในเรื่องสามก๊กมีความรุนแรง เช่น มีการฆ่าและการทำร้ายร่างกายอย่างโหดเหี้ยมทารุณ ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นเห็นว่าเนื้อหาส่วนนี้ไม่เหมาะสำหรับเยาวชน จึงตัดเนื้อหาที่มีความรุนแรงออกไปเพื่อให้เหมาะสมแก่กลุ่มผู้อ่านมากขึ้น ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕๘ เล่าปีศาจเสียชีวิต ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาตอนเล่าอันฆาตกรรยาของตนเพื่อเอาเนื้อมาทำอาหารให้เล่าปีศาจ เพราะเนื้อหาในตอนนี้มีความรุนแรง และขัดต่อหลักศีลธรรม

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๖๔ โจโฉปราบศึกภายใน ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาตอนโจโฉให้ประหารนางตั้งกุยสุยน้องสาวของตั้งสินซึ่งเป็นคนโปรดของพระ

เจ้าเหียนเต๋ ชะเมื่อนั้นนางกำลังทรงพระครรภ์ได้ ๕ เดือน เนื้อเรื่องตอนนี้มีความรุนแรงเพราะเป็นการฆ่าผู้หญิงที่กำลังตั้งครรภ์ทั้งที่ไม่ได้มีความผิดแต่อย่างใด

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๑ เล่าปีชนะศึกที่จู่เตง ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องบิฮอง เปาสูหยินฆ่าม้าตังแล้วตัดศีรษะมาสวมมิกัดคือเล่าปี่ เล่าปี่เชือดเนื้อบิฮองกับเปาสูหยินเช่นกวนอูที่ละชิ้นจนทั้งสองขาดใจตาย ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไป เป็นการระบายความแค้นของเล่าปี่ที่ฆ่าบิฮอง เปาสูหยิน ผู้ที่ทรยศกวนอูยกเมืองกังกั้นและล่าถอยให้แก่ซุนกวน และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กวนอูต้องพ่ายแพ้จนถูกจับได้ แต่วิธีการฆ่าบิฮองและเปาสูหยินนี้มีความรุนแรง คือ เป็นการทรมานให้เจ็บปวดแสนสาหัสจนขาดใจตาย การ์ตูนสามก๊กจึงตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นพยายามลดความรุนแรงของพฤติกรรมของตัวละครให้น้อยลง โดยการตัดเนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไป ทั้งนี้เพราะกลุ่มผู้อ่านการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน เนื้อหาที่มีความรุนแรงซึ่งไม่ได้มีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่านจึงถูกตัดออกไป นอกจากนี้ เนื้อหาที่ขัดต่อหลักศีลธรรมก็ถูกตัดออกไปด้วย ดังที่ผู้เขียนการ์ตูนกล่าวว่า “เนื้อหาที่รุนแรง โหดเหี้ยม ทารุณ ไม่เหมาะกับการทำเป็นการ์ตูน เพราะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี และเป็นเนื้อหาที่ไม่มีความจำเป็นจึงควรตัดออกไป”^{๑๒} การคิดแปลงเนื้อหาเช่นนี้ทำให้การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีภาพความรุนแรงน้อยลง และเหมาะแก่วัยของผู้อ่านมากยิ่งขึ้น

๓) การตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ

ในวรรณกรรมเรื่องสามก๊กมีการกล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ หรือการแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ของตัวละครหลายครั้ง สิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติเหล่านี้เป็นเรื่องที่ยากจะเชื่อหรืออธิบายเหตุผลได้ การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นจึงได้ตัดเนื้อหาเหล่านี้ออกไป หากเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติไม่มีผลกระทบต่อเนื้อหาของเรื่องในแต่ละตอน แต่หากเนื้อหาส่วนนี้มีความสำคัญหรือมีผลกระทบต่อเนื้อหาของเรื่องในตอนนั้นๆ ผู้เขียนการ์ตูนก็จะคงเนื้อหาเดิมไว้ การตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาตินี้ทำให้เนื้อหาของเรื่องสั้นลง โดยไม่ได้ทำให้ผู้อ่านสับสน หรือมีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่านแต่อย่างใด ตัวอย่างการตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติของการ์ตูนสามก๊กมีดังนี้

^{๑๒} สัมภาษณ์ สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๕ อวสานกวนอู ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงดวงวิญญาณของกวนอูหลังจากตายแล้วที่เวียนอยู่ที่เขาจวนหยวกสัน พบหลวงจีนเกาเจ๋งซึ่งเคยช่วยชีวิตกวนอูไว้ หลวงจีนสวดมนต์แผ่ส่วนกุศลให้ กวนอูแสดงอำนาจศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองราษฎรจนชาวบ้านสร้างศาลไว้บนยอดเขา มีผู้คนมาเช่นไหว้ทุกวันเวลา ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้เป็นการแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ของกวนอูที่คนจีนนับถือว่าเป็นเทพเจ้า การที่กวนอูมาพบหลวงจีนและพูดคุยกันนั้นนับเป็นเรื่องลึกลับที่อธิบายไม่ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องที่ยากจะเชื่อ และเนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้ก็ให้ความสำคัญแก่การพ่ายศึกของกวนอู และความซื่อสัตย์ของกวนอูที่ไม่ยอมสวมมิกค์ต่อขุนกวนจนในที่สุดก็ถูกประหาร ดังนั้น การตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงวิญญาณกวนอูออก จึงไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

ส่วนเนื้อหาที่กล่าวถึงการแก้แค้นของกวนอูที่เข้ามาสิงร่างลิบอง และทำให้ลิบองถึงแก่ความตายก็นับเป็นการกล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติเช่นเดียวกัน แต่เนื้อหาในส่วนนี้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง เพราะเป็นเหตุที่ทำให้ขุนกวนกลัววิญญาณของกวนอู และเห็นว่าการประหารกวนอูจะนำภัยมาสู่อกัก จึงส่งศิระของกวนอูไปให้โจโฉเพื่อให้เล่าปี่เข้าใจว่าโจโฉสั่งให้ฆ่ากวนอู ผู้เขียนการ์ตูนได้คงเนื้อหาในส่วนนี้ไว้เพราะหากตัดออกไปก็จะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจว่าเหตุใดขุนกวนจึงส่งศิระกวนอูไปให้โจโฉ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๖ โจโฉย้ายวัง ได้ตัดเนื้อหาตอนเล่าปี่ฝันว่ากวนอูมาหาและขอให้เล่าปี่ยกกองทัพไปแก้แค้นให้ตน เนื้อหาส่วนนี้เป็นการแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ของกวนอูอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกวนอูมาเข้าฝันเล่าปี่ก่อนที่เล่าปี่จะได้ข่าวว่ากวนอูตายจึงเป็นเรื่องที่ยากจะเชื่อ การ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การย้ายวังของโจโฉ โจโฉฝันเห็นกวนอูและคิดว่าวังที่อยู่มีปีศาจจึงให้สร้างวังใหม่ และการสร้างวังใหม่นี้ก็เกิดเป็นสาเหตุให้โจโฉล้มป่วยลง ดังนั้น เนื้อหาตอนที่เล่าปี่ฝันเห็นกวนอูจึงไม่ใช่ส่วนสำคัญของเนื้อเรื่องในตอนนี้ การตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกเป็นการตัดเรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และทำให้เรื่องสั้นลงอีกด้วย

และในตอนที่ ๑๓๖ ก็ยังได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวว่าโจโฉฝันเห็นเทพารักษ์ที่สิงอยู่ที่ต้นสาลีมาชี้หน้าคำจะเอาชีวิต และเงื้อมมือจะฟันโจโฉ โจโฉร้องลั่นตกใจตื่น รู้สึกปวดศีรษะจนทนไม่ได้ ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้ก็เป็นเรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติ และการตัดต้นสาลีก็เป็นสาเหตุที่ทำให้โจโฉป่วย การ์ตูนสามก๊กได้ตัดเนื้อหาส่วนนี้ซึ่งเป็นการตัดเนื้อหาส่วนที่ยากจะเชื่อหรือหาเหตุผลมาอธิบายได้ แต่การตัดเนื้อหาในส่วนนี้ก็ได้ไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะผู้เขียนการ์ตูนได้บอกเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของเทพารักษ์ที่สิงอยู่ที่ต้นสาลีไว้ในบทสนทนาที่ชาวบ้านพูดกับโจโฉว่า “ต้นไม้นี้มีอายุนับร้อยๆ ปี มีเทพารักษ์สิงสถิตอยู่ ขอนาย

ท่านได้โปรดอย่าโค่นเลย” และเมื่อโจโฉไม่เชื่อ ผู้เขียนการ์ตูนก็ได้วาดการ์ตูนแสดงเรื่องราวที่โจโฉโค่นต้นไม้แล้วมีเลือดพุ่งออกมา ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ว่าต้นไม้ นั้นมีสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติอยู่ และสิ่งลึกลับนั้นเป็นต้นเหตุที่ทำให้โจโฉปวดศีรษะ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๗ อวสานโจโฉ ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนโจโฉตาย โจโฉเห็นพระนางฮกเฮา พระนางดังกุยสุย พระราชบุตร ๒ พระองค์ สกฮ้วน ดั่งสิน และพรรคพวก ๒๐ กว่าคนมีโลหิตไหลโทรมกายร้องขอชีวิตกิน โจโฉตกใจล้มพาดลงกับพื้น เนื้อหาในส่วนนี้กล่าวถึงวิญญาณของบุคคลที่ถูกโจโฉฆ่าตายมาทวงชีวิตอันเป็นเรื่องที่หาเหตุผลไม่ได้ แต่เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเสียชีวิตของหมอฮัวโตและโจโฉ โจโฉนั้นปวดศีรษะมานาน มีสาเหตุมาจากการไปตัดต้นไม้ในตอนที่ ๑๓๖ และโจโฉมีความระแวงมากจึงไม่ยอมให้หมอฮัวโตรักษา การตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงผู้ที่ถูกโจโฉฆ่าตายมาทวงชีวิตจึงไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และไม่มีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๓ ผู้สาวโสรั้งทาง ขงเบ้งขึ้นไปดูบนที่สูงเห็นศาลเจ้าขุนพลม้าฮ้วนจึงไปสักการะขอให้เทพารักษ์ช่วยคุ้มครองกองทัพ พลันเห็นคนแก่ถือไม้เท้ารูปร่างแปลกประหลาด บอกว่าคนเป็นเทพารักษ์ได้รับบัญชาจากขุนพลม้าฮ้วนให้มาแนะนำตัวแก่ขงเบ้ง (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังบอกว่าผู้ที่มาพบขงเบ้งคือ ม้าฮ้วนเทพารักษ์) เทพารักษ์บอกว่าน้ำที่ทหารดื่มเป็นน้ำจากลำธารที่ชื่อ แอสวน ถ้าผู้ใดดื่มกินเข้าไปจะเป็นไข้ ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะตายในเจ็ดวัน นอกจากลำธารแห่งนี้แล้วยังมีอีก ๓ ลำธาร คือ ธารยิวสวน มีน้ำเย็นนัก หากดื่มก็จะหมดเรี่ยวแรงและถึงแก่ความตาย ธารเฮดสวน ผู้ใดลงไปแช่ในน้ำมือเท้าจะดำและตาย ธารเบียดสวน น้ำร้อนมาก ผู้ใดเอามาอาบผิวหนังจะเปื่อยเน่า และตาย นอกจากนี้ยังมีหมอกพิษตั้งแต่พลบค่ำจนถึงเที่ยงวัน ผู้ใดต้องไอหมอกก็จะถึงแก่ความตาย แล้วเทพารักษ์ก็บอกทางไปอาศรมของดาบสเบ้งเจียด การ์ตูนสามก๊กตัดเนื้อหาตอนที่ขงเบ้งพบเทพารักษ์ออก ให้ขงเบ้งไปพบเบ้งเจียดเพียงผู้เดียว และเปลี่ยนให้เบ้งเจียดเป็นผู้บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับธารทั้งสี่และหมอกพิษแทน ซึ่งเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ความยากลำบากในการเดินทางตามเบ้งเฮ็ก และผู้ที่ช่วยเหลือให้ทัพขงเบ้งรอดพ้นจากอันตรายทั้งปวง ผู้นั้นก็คือน้ำเบ้งเจียดพี่ชายของเบ้งเฮ็ก การตัดเนื้อหาเกี่ยวกับเทพารักษ์จึงเป็นการตัดเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติที่ไม่สามารถหาเหตุผลมาอธิบายได้ แต่การตัดออกก็ไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และความเข้าใจของผู้อ่าน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๗ ขณะใจเบ้งเฮ็ก ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงการเดินทัพกลับของกองทัพขงเบ้งที่เมื่อมาถึงแม่น้ำลกซุยก็เกิดเมฆมืดดำ พายุพัดจัด เบ้งเฮ็กบอกว่าแม่น้ำสายนี้มีปีศาจ จะต้องทำการเซ่นไหว้โดยใช้ศิระคน ๔๕ หัว หัววัวดำและแพะขาว ชาวบ้านก็บอกว่าหลังจากขงเบ้งยกทัพข้ามแม่น้ำไปก็ได้ยินเสียงปีศาจร้องไห้อยู่ริมฝั่งน้ำ ขงเบ้งเห็นว่าอาจเป็นเพราะทหารที่ล้มตายอยู่ในแม่น้ำลำแดงฤทธิเดช จึงให้จัดการเซ่นไหว้โดยเอาแป้งมาปั้นเป็นรูปศิระคน ยัดเนื้อวัวเนื้อแพะไว้ข้างใน เรียกว่า “ม่านโถว” แปลว่า หัวม่าน แทนการใช้ศิระคน ๔๕ หัว ขงเบ้งอ่านคำเช่นสรวงแล้วก็ร้องไห้ ทหารทั้งปวงก็ร้องไห้ด้วย ปีศาจที่อยู่ในเมฆหมอกก็ค่อยๆ หายไป เนื้อหาในส่วนนี้กล่าวเรื่องภูตผีปีศาจที่ยากจะหาเหตุผลมาอธิบายได้ ผู้เขียนการ์ตูนจึงได้ตัดเนื้อหาในส่วนนี้ออก และการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเอาชนะใจเบ้งเฮ็กได้สำเร็จ หลังจากที่จับตัวเบ้งเฮ็กได้แล้วก็ปล่อยไปถึง ๗ ครั้ง การตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องภูตผีปีศาจจึงไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องและความเข้าใจของผู้อ่าน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ หรืออิทธิปาฏิหาริย์ของตัวละครต่างๆ ออกไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะต้องการให้เรื่องราวมีความน่าเชื่อถือ อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง แต่หากเนื้อหาในส่วนที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาตินั้นมีความสำคัญต่อเรื่องและความเข้าใจของผู้อ่าน ผู้เขียนการ์ตูนก็จะคงเนื้อหานั้นไว้ ดังที่ผู้เขียนการ์ตูนกล่าวว่า “เนื้อหาที่เป็นเรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติทำให้เรื่องสามก๊กมีเหตุผลน้อยลง ไม่น่าเชื่อถือ อธิบายหาเหตุผลไม่ได้”^{๑๑} การตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติของการ์ตูนสามก๊กจึงเป็นการตัดเนื้อหาที่ยากจะอธิบายได้ออกไป ทำให้มีความเป็นเหตุเป็นผล และเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

๔) การตัดเนื้อหาที่เล่าเรื่องย้อน

การเล่าเรื่องในวรรณกรรมสามก๊กเป็นการเล่าเรื่องราวของแต่ละก๊ก คือ วุยก๊ก จ๊กก๊ก และง่อก๊ก ด้วยรูปแบบการเขียนความเรียงร้อยแก้ว ดังนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันของแต่ละก๊กก็สามารถใช้วิธีเล่าเรื่องย้อนกลับไปถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ และสามารถตัดกลับไปมาระหว่างก๊กต่างๆ ได้โดยไม่ทำให้ผู้อ่านสับสน แต่เมื่อผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นนำวรรณกรรมสามก๊กมาเขียนในรูปแบบคอมิกสตริปที่นำเสนอเนื้อหาเป็นตอนๆ ในหนังสือการ์ตูนมหาสนุก ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอ โดยเฉพาะการเล่าเรื่องย้อน เพราะเมื่อนำเสนอเนื้อหาย้อนกลับไปมาย่อมทำให้ผู้อ่านสับสน และยังมีข้อจำกัดเรื่องจำนวนหน้าก็

^{๑๑} สัมภาษณ์ สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

ยังทำให้ผู้เขียนการ์ตูนต้องพิถีพิถันในการเลือกนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย ไม่สับสน ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๖๗ โจโฉเผด็จศึกกัวต้อ ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาที่ย้อนกลับมาเล่าเหตุการณ์ที่เกิดในง่อก๊กออก เพราะเนื้อหาตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การทำศึกระหว่างโจโฉกับอ้วนเสี้ยว โดยอ้วนเสี้ยวให้ตันจิ้นไปเกลี้ยกล่อมซุนเช็กให้ร่วมกำจัดโจโฉ แล้วแทรกเรื่องราวเหตุการณ์ที่ย้อนไปตั้งแต่ก่อนซุนเช็กตาย และต่อด้วยเหตุการณ์ที่ตันจิ้นกลับมารายงานอ้วนเสี้ยวว่าซุนเช็กตายแล้ว บัดนี้ซุนกวนผู้เป็นน้องชายดำรงตำแหน่งแทน และโจโฉตั้งซุนกวนเป็นขุนพลคอยเป็นกำลังหนุน การ์ตูนสามก๊กจึงได้ตัดเนื้อหาส่วนที่เล่าเรื่องก่อนซุนเช็กตายซึ่งเป็นการเล่าเรื่องย้อนกลับนี้ออก ทำให้เหตุการณ์ที่อ้วนเสี้ยวส่งคนไปเกลี้ยกล่อมซุนเช็กได้รู้ความเป็นไปในง่อก๊ก และการแก้ไขสถานการณ์ของโจโฉในการรายงานของตันจิ้นในทันทีโดยไม่ต้องเล่าเรื่องย้อนกลับไป เนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้จึงมีความกระชับต่อเนื่องกัน เมื่อมีการเกลี้ยกล่อมแล้วก็รู้ผลของการเกลี้ยกล่อมทันที ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ไม่สับสน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๗๐ ขงเบ้งเสนอแผน ได้ตัดเนื้อหาที่เล่าย้อนกลับไปถึงเหตุการณ์ภายในเมืองกังคังหลังซุนเช็กตาย ซุนกวนเร่งเสาะหาคนดีมีความรู้มาร่วมงานก็มีผู้มาเข้าด้วยจำนวนมาก เช่น ขอดเต็ก เหยียนจุ้น ชีจ้อง ฉิงปิง จีห้วน ลกเจ็ก เตียวอุ้น เล่งทอง และทหารฝีมือดี เช่น ลิบอง ลกซุน ชีเซ่ง พัวเจียง เต็งอ้อง โจโฉให้ซุนกวนส่งบุตรมารับราชการอยู่ในพระเจ้าเหียนเต้ เตียวเจียวกับจิวอี้ทัศนทานไม่ให้ส่งไป โจโฉจึงคิดกำจัดกังคัง ซุนเซียงน้องซุนกวนถูกอิหล่ากับเปียนหงฆ่าตาย ชีสูหยินภรรยาของซุนเซียงวางแผนฆ่าอิหล่ากับเปียนหง นางงอสูหยินมารดาของซุนกวนตาย ซุนกวนยกทัพไปปราบหองจ้อเจ้าเมืองกังแฮ กำแพงฆ่าหองจ้อตาย เล่งทองแค้นที่กำแพงฆ่าบิดาก็จะฆ่ากำแพงแต่ซุนกวนขอไว้ ซุนกวนกระจายกำลังทหารไปรักษาการอยู่แถบฝั่งแม่น้ำแยงซีเกียง ให้ซุนเจ้งรักษาเมืองง่อ ส่วนซุนกวนอยู่เมืองชีสอง และจิวอี้ฝึกทหารเรืออยู่ในทะเลสาบโผเอียง ซึ่งเรื่องราวที่กล่าวมานี้เป็นเรื่องที่ย้อนไปเล่าเรื่องฝ่ายง่อก๊ก แต่เนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ความพยายามของเล่าปี่ที่ต้องไปหาขงเบ้งถึง ๓ ครั้งจึงจะได้ขงเบ้งมา และขงเบ้งได้เสนอแผนให้เล่าปี่ยึดเกงจิ๋วไว้ เพราะเกงจิ๋วเป็นชัยภูมิสำคัญ แต่เล่าปี่ไม่ยอมทำตาม เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในจ๊กก๊ก การตัดเนื้อหาที่ย้อนไปเล่าเรื่องราวในง่อก๊กออกจึงทำให้เรื่องราวของจ๊กก๊กมีความต่อเนื่องกันมากขึ้น และเนื้อหาส่วนที่ตัดไปนั้นก็เกี่ยวข้องกับตัวละครหลายตัวซึ่งไม่ได้เป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง การตัดเนื้อหาออกจึงทำให้เรื่องสั้นลง มีความกระชับ ต่อเนื่อง และลดจำนวนตัวละครให้น้อยลงด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๘ จิวยี่ทวงเงงจิ๋ว ได้ตัดเนื้อหาตอนที่ขุนกวนทำศึกกับเตียวเสียวสิบกว่าครั้งยังไม่รู้แพ้รู้ชนะ ไทสูจู๋ขอกำลังไปรบโดยมีโกเตงกับอาวโจ ทหารของเตียวคับเป็นไส้ศึกให้แต่แผนการไม่สำเร็จเพราะเตียวคับจับไส้ศึกได้ และซ่อนกลทำให้ทัพไทสูจู๋แตกพ่าย ขุนกวนจึงถอนทัพกลับเมืองลำชี ไทสูจู๋ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต ขุนกวนให้ฝิงศพไว้ ณ เิงเขาป๊กกัวเมืองลำชี ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องย้อนกลับไปทางฝ่ายอ๊กก็ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับที่เล่าปี่ขยายอำนาจยึดเมืองสุยเอียง นูหลง และเตียงสาได้ การ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงอ๊กก็ออกเพราะเป็นเรื่องที่เกิดในเวลาเดียวกัน และเนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การใช้อุบายทวงเมืองเงงจิ๋วของจิวยี่ ซึ่งเป็นการชิงไหวชิงพริบระหว่างจิวยี่กับขงเบ้ง การตัดเนื้อหาที่เล่าเรื่องย้อนไปถึงการต่อสู้ระหว่างขุนกวนกับเตียวคับจึงทำให้การชิงไหวชิงพริบเพื่อครอบครองเมืองเงงจิ๋วมีความกระชับ ต่อเนื่อง คำเนินเรื่องได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และเป็นการลดจำนวนตัวละครที่ไม่สำคัญให้น้อยลงอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๑ ชนะใจเบ้งเฮ็ก ได้ตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงโจผีมีนางเยียนซีเป็นภรรยา ต่อมาได้นางกุยสุย นางกุยสุยอยากเป็นสองสาวจึงทำอุบายใส่ความว่านางเยียนซีทำเสน่ห์ นางเยียนซีจึงถูกประหาร นางกุยสุยก็รับโจยอยบุตรของนางเยียนซีเป็นบุตรบุญธรรม ครั้งหนึ่งโจผีพาโจยอยออกไปล่าสัตว์ โจผียิงแม่กวางแต่โจยอยไม่ยอมยิงลูกกวางเพราะสงสาร โจผีเห็นว่าโจยอยใจบุญก็ตั้งให้เป็นเพงวานอ้อ ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้เป็นการเล่าย้อนกลับไปในอดีตเพื่อให้ผู้อ่านรู้จักโจยอยบุตรชายของโจผีที่ได้ขึ้นครองราชย์เป็นฮ่องเต้ต่อจากโจผี ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กได้ตัดเนื้อหาในส่วนนี้ออก เพียงแต่บรรยายว่า “พระเจ้าโจผีสวรรคต ขุนนางผู้ใหญ่ทั้งปวงอัญเชิญโจยอยขึ้นเป็นฮ่องเต้สืบราชสมบัติ ขณะนั้นพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษา” แต่การตัดเนื้อหาที่เล่าย้อนไปก่อนที่โจผีจะตายก็ไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง เพราะเนื้อหาส่วนนี้ไม่ได้มีผลต่อเนื้อเรื่องในตอนต่อไป และการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ก็ให้ความสำคัญแก่เรื่องชัยชนะในการทำศึกของขงเบ้งที่ปราบเบ้งเฮ็กได้สำเร็จ หลังจากนั้นเมื่อขงเบ้งรู้ข่าวว่าโจผีตายก็คิดจะยกทัพไปบุกกุยก็๊ก เนื้อหาส่วนที่เล่าย้อนดังที่กล่าวมานั้นเป็นเรื่องที่เข้ามาแทรก เมื่อตัดออกไปก็จะทำให้เนื้อเรื่องสั้นลง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการตัดเนื้อหาที่เล่าเรื่องย้อน โดยอาจตัดเนื้อหาส่วนที่เล่าย้อนออกไปทั้งหมดหากเนื้อหาส่วนนั้นไม่ได้มีความสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องในตอนนั้นๆ หรืออาจจะกล่าวสรุปเนื้อหาส่วนที่ตัดออกไปอย่างสั้นๆ หากเนื้อหาส่วนนั้นมีความสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องในตอนนั้นๆ ซึ่งการตัดเนื้อหาที่เล่าเรื่องย้อนทำให้เนื้อหาส่วนที่แทรกเข้ามาถูกตัดออกไป เนื้อหาส่วนที่ควรจะต้องเนื่องกัน

จึงถูกเรียบเรียงใหม่ให้มีความต่อเนื่อง เพื่อลดความสับสนและทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การตัดเนื้อหาส่วนที่เล่าเรื่องย้อนก็ยังคงทำให้เนื้อหาสั้นลง คำเนินเรื่องได้เร็ว เหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริปที่เขียนเป็นตอนๆ ให้ติดตามอ่านในหนังสือการ์ตูนมหาสนุก ที่ผู้อ่านจะได้รับรู้เรื่องราวจากตอนก่อนหน้าซึ่งผู้เขียนการ์ตูนได้สรุปไว้ให้ แล้วติดตามอ่านเนื้อเรื่องตอนใหม่ต่อไป หากผู้เขียนการ์ตูนเล่าเรื่องย้อนกลับไปกลับมาอาจทำให้เรื่องราวไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้ผู้อ่านสับสนได้ง่าย

๕.๒.๑.๒ การเพิ่มเข้า

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มเนื้อหาในบางตอน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายยิ่งขึ้น หรือเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน โดยการเพิ่มเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กแบ่งได้เป็น ๒ วิธี คือ การเพิ่มเนื้อหาที่มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊ก และการเพิ่มเนื้อหาที่ผู้เขียนการ์ตูนคิดขึ้นเอง

๑) การเพิ่มเนื้อหาที่มาจากละครโทรทัศน์ชุด “สามก๊ก”

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีเนื้อหาส่วนหนึ่งที่มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กของประเทศจีนซึ่งไม่ปรากฏในสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย และสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) การเพิ่มเนื้อหาที่มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะของตัวละคร หรือเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๒ พี่น้องร่วมสาบาน ผู้เขียนได้เพิ่มเนื้อหาตอนกวนอูที่เป็นพ่อค้าขายถั่วเอาหมูของเตียวหุยมาแจกจ่ายให้แก่ชาวบ้าน เตียวหุยรู้เข้าก็โกรธ แล้วทั้งสองก็ทะเลาะวิวาทกัน เล่าปีเห็นทั้งสองมีฝีมือจึงเข้าห้าม เนื้อเรื่องในตอนนี้ตรงกับละครโทรทัศน์ชุดสามก๊ก แต่ตัวละครในการ์ตูนสามก๊กมีท่าทางการแสดงออกที่สร้างอารมณ์ขันได้มากกว่า และการห้ามของเล่าปีในการ์ตูนก็มีลักษณะไม่จริงจัง โดยเล่าปีนั้นห้ามไม่ให้ทั้งสองทะเลาะกันด้วยการใช้น้ำสาด ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การสาบานเป็นพี่น้องของเล่าปี กวนอู เตียวหุย ดังนั้น การเพิ่มเนื้อหาในตอนนี้จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลทั้งสามนั้นมีความกล้าหาญ มีฝีมือในการต่อสู้ และไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๓๐ จุดจบจอมมาร ได้เพิ่มเนื้อหาตอนตั้งโต๊ะให้ลิลิอุส กุยกิ ห้วนเตียว เตียวเจ รักษาเมืองเหมยขู่ไว้ แล้วจัดกระบวนทัพไป

เมืองหลวง เนื้อหาในตอนนี้ตรงกับละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อตั้งโต๊ะจะเดินทางไปเมืองหลวงเพื่อรับตำแหน่งเป็นฮ่องเต้ได้นั้นได้ให้ขุนนางทั้งสี่อยู่รักษาเมือง ขุนนางทั้ง ๔ คนนี้จะเป็นผู้สืบทอดอำนาจของตั้งโต๊ะต่อไป การที่ละครแสดงเนื้อหาตอนนี้ให้ผู้ชมทราบทำให้เข้าใจว่าเพราะเหตุใดขุนนางทั้งสี่จึงไม่ถูกกำจัดไปพร้อมตั้งโต๊ะ เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ความตายของตั้งโต๊ะ และการกวาดล้างครอบครัวของตั้งโต๊ะ การเพิ่มเนื้อหาในตอนนี้จึงไม่ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แล้วยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจการรอดพ้นจากการถูประหารของลิฉุย กุยกี ห้วนเตียว และเตียวเจไค้ง่ายขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศ ตอนที่ ๓๘ ตี๊กกุนจิ๋ว ได้เพิ่มเนื้อหาในตอนโจโฉรู้ว่าตันก๋งเป็นที่ปรึกษาให้ลิโป้ก็โกรธที่ไม่ได้ฆ่าตันก๋งเสียตั้งแต่ตอนที่ตันก๋งมาขอชีวิตให้โตเกี่ยม เนื้อหาในตอนนี้ตรงกับละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กที่แสดงให้เห็นว่าโจโฉโกรธตันก๋งที่มาขอชีวิตให้โตเกี่ยมแล้วโจโฉไม่ยอมให้จึงไปเข้ากับลิโป้ ฉวยโอกาสยึดเมืองกุนจิ๋วในขณะที่โจโฉไม่อยู่ การเพิ่มเนื้อหาในตอนนี้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของโจโฉได้ดียิ่งขึ้น และเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การทำศึกระหว่างโจโฉกับลิโป้ การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้ไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แล้วยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของตัวละครได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศ ตอนที่ ๑๐๘ เล่าปีเสียบังทอง ได้เพิ่มเนื้อหาตอนเล่าปีกล่าวว่าจะเบี่ยงไม่เคียดการฉ้อฉลพลาด บังทองจึงว่าขงเบ้งริษยาไม่ต้องการให้ตนมีความชอบจึงส่งสาส์นเช่นนี้มา อูยเอี้ยนเห็นด้วยกับบังทองที่ให้รบต่อ เล่าปีจึงเคลื่อนทัพต่อไป เนื้อหาในตอนนี้ตรงกับละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กที่แสดงให้เห็นว่าบังทองมีความริษยาขงเบ้ง ความริษยานั้นบดบังปัญญาจนต้องถึงแก่ความตาย เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การตายของบังทองที่มีความริษยาเป็นเหตุ การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้จึงไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แล้วยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของตัวละครได้ดียิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศ ตอนที่ ๑๑๘ ยุทธการหับป่า ได้เพิ่มเนื้อหาในตอนโจโฉรู้ว่าขุนกวนต้อวันเซี่ยแตกก็ไม่ได้วิตกเพราะได้ส่งเตียวเสี่ยว ลิเตียน จักจิ้นไปตั้งมั่นที่หับป่าไว้แล้ว แต่ที่ปรึกษาเตือนว่าเตียวเสี่ยวกับลิเตียนไม่ถูกกัน โจโฉจึงมีจดหมายไปถึงแม่ทัพทั้งสาม เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กให้ความสำคัญแก่การทำศึกของฝ่ายโจโฉกับฝ่ายขุนกวนที่ฝ่ายโจโฉมี ๓ แม่ทัพคือ เตียวเสี่ยว ลิเตียน จักจิ้น แต่เตียวเสี่ยวกับลิเตียนไม่ถูกกัน โจโฉจึงต้องมีสาส์นมาถึงเพื่อทำให้แม่ทัพทั้งสองหันหน้าเข้าหากัน การเพิ่มเนื้อหาในตอนนี้ไม่ได้ทำให้เนื้อหา

สำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แต่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของโจโลได้ดี และเข้าใจที่มาของจดหมายที่โจโลส่งมาได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๒๐ ตำแหน่งรัชทายาท (๑) ได้เพิ่มเนื้อหาตอนโจโลซึ่งมีอายุ ๖๒ ปี ปรีกษาเหล่าขุนนางเรื่องการแต่งตั้งรัชทายาท เต็งหิงเสนอให้แต่งตั้งโจสิคบุตรชายคนที่สาม โจโลก็เห็นด้วย แต่งอสิคทัดทานว่าควรแต่งตั้งโจฝิบูตรคนโตเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาพี่น้องฆ่ากันเอง โจโลจึงขอพิจารณาก่อน โจสิคกังวลว่าจะตอบคำถามเรื่องราชการบ้านเมืองของโจโลไม่ได้ เอียวสิ่วจึงให้คำตอบ ๑๐ ข้อแก่โจสิค โจโลมาพบโจสิคกำลังสังสรรค์กับเอียวสิ่ว เต็งหิง ก็ไล่ทั้งสองกลับไปและเตือนว่าไม่ควรคบหาเอียวสิ่วกับเต็งหิงมากเกินไป มีคนมารายงานโจฝิบูว่าโจโลไปที่ตำหนักโจสิค และเอียวสิ่วแอบส่งคำตอบ ๑๐ ข้อให้โจสิค วันรุ่งขึ้น โจโลเรียกโจฝิบูและโจสิคไปพบ โจโลทดสอบบุตรชายทั้งสองโดยให้ตอบคำถามที่ว่า โจโลได้รับราชการให้פקกระบี่และใส่รองเท้าเข้าเฝ้าได้ เมื่อไปศาลเทพบิดรควรถอรองเท้าหรือไม่ โจสิคตอบว่าควรใส่รองเท้าเพราะถอรองเท้าเท่ากับขัดราชโองการ เคารพท่านปู่แต่คุณหมื่นเหนือหัว ควรทำตามคำกล่าวของขงจื้อที่ว่าขัดส่วนใหญ่แต่รู้จักที่สูง โจโลพอใจกับคำตอบของโจสิค และว่ากล่าวโจฝิบูให้เอาใจใส่เรื่องราชการให้มากกว่านี้ โจฝิบูปรักขงอสิค งอสิคเสนอให้โจฝิบูขอความช่วยเหลือจากกาเซียง เพราะกาเซียงนั้นมีอุบายล้าลึกเป็นที่เลื่อมใสของโจโล เอียวสิ่วแจ้งต่อโจโลว่าโจฝิบูแอบพบกับงอสิค โจโลจึงให้คนคอยสอดส่องโจฝิบู มิให้คลาดสายตา โจฝิบูร้องไห้กาเซียงช่วยเหลือเพราะตนเองถูกทหารมาตรวจค้นหน้าตำหนักเพื่อไม่ให้แอบพบกับงอสิคได้ ต้องให้งอสิคแอบอยู่ในลังไม้ใส่ผ้าตอนกลับออกไป กาเซียงแนะนำให้ใช้วิธีส่งผ้าเข้าตำหนัก ให้งอสิคแอบในลังไม้ใส่ผ้าเหมือนเดิม ทหารตรวจค้นก็ไม่พบสิ่งผิดปกติ โจโลจึงสั่งให้ถอนกองรักษาการณ และตำหนักเอียวสิ่วว่ากูเรื่องทำให้ตนระแวงโจฝิบู การ์ตูนสามก๊ก ตอนที่ ๑๒๑ ตำแหน่งรัชทายาท (๒) ได้เพิ่มเนื้อหาตอนโจโลได้ข่าวว่าเล่าปีส่งเตียวหุยและม้าเฉียวเคลื่อนทัพบุกฮันต๋งก็สั่งให้โจหองนำทัพห้าหมื่นไปช่วยเสหัวเอียนและเตียวคับไปสู้ศึก แล้วให้โจสิคเป็นนายทัพติดตามโจหองไปทำศึก กำชับไม่ให้ดื่มสุราและให้เคร่งครัดในวินัยทหาร โจโลรู้ว่าโจโลให้โจสิคไปทำศึกก็เชิญโจสิคมาเลี้ยงส่ง โจสิคดื่มสุราเมามายพูดว่ากลับจากศึกตนคงจะได้ตำแหน่งรัชทายาท เมื่อได้เวลาเดินทัพโจสิคก็นอนหลับไม่ได้สติ โจโลจึงให้โจหองนำทัพไปก่อน โจฝิบูกระดากคำตอบที่เอียวสิ่วมอบให้โจสิคมาให้โจโลอ่าน โจโลโกรธมาก เนื้อหาในส่วนนี้มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กซึ่งไม่ตรงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ และสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เนื้อหาของการ์ตูนในตอนที่ ๑๒๐ และ ๑๒๑ ให้ความสำคัญแก่การแย่งชิงตำแหน่งรัชทายาทของโจฝิบูและโจสิคบุตรของโจโล ที่มีการใช้กลยุทธ์หลายประการเพื่อให้ได้ตำแหน่งรัชทายาท และสุดท้ายตำแหน่งรัชทายาทก็เป็นของโจฝิบูบุตรชายคนโต การเพิ่มเติมเนื้อหาส่วนนี้ทำให้เห็นการ

ซึ่งไหวจงพริบระหว่างฝ่ายโจผีและโจสิดได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะในสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับนั้น กล่าวถึงเนื้อหาส่วนนี้ไว้อย่างรวบรัดในตอนทีโจโฉนึกถึงครั้งที่เอียวลิ้วแอบบอกคำตอบแก่โจสิด ในขณะที่โจโฉจะสั่งประหารเอียวลิ้ว ดังนั้น การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้จึงเป็นการขยายความอย่างละเอียดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเหตุใดโจโฉจึงโกรธแค้นเอียวลิ้ว และตั้งโจผีเป็นรัชทายาท ทั้งยังได้เห็นความเจ้าเล่ห์ของโจผีที่พยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากโจโฉ การเพิ่มเนื้อหาส่วนนี้จึงไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป และยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๗ อวสานโจโฉ ได้เพิ่มเนื้อหาตอนหมอสัวโตที่ถูกขังอยู่ได้บอกผู้คุมหงอว่าตนไม่เคยคิดทำร้ายโจโฉ แต่โจโฉระแวงไปเอง เนื้อหาตอนนี้มาจากละครที่แสดงให้เห็นความจริงใจ และความรักรักษาชีพแพทย์ของหมอสัวโต ซึ่งแม้ว่าโจโฉจะให้คุมขังหมอสัวโตทั้งที่ไม่มีความคิด แต่หมอสัวโตก็ยังห่วงอาการป่วยของโจโฉ ไม่ได้คิดเคืองแค้นแต่อย่างใด เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การตายของโจโฉที่ต้องจบชีวิตลงเพราะความระแวง และมีภูตผีปีศาจมาหลอกหลอน การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้จึงไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แต่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของหมอสัวโตที่ตั้งใจจะรักษาอาการปวดศีรษะให้แก่โจโฉ แต่โจโฉกลับระแวงไม่ยอมให้รักษา จนสุดท้ายโจโฉก็ถึงแก่ความตาย การเพิ่มเนื้อหาในตอนนี้จึงทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๖๖ ขงเบ้งเสียเกเต๋ง ได้เพิ่มเนื้อหาตอนม้าเจ๊กส่งทหารลอบลงจากเขามาตักน้ำจึงถูกทหารของสุมาอี้ที่ข่มอยู่ฆ่าตายเป็นจำนวนมาก เนื้อหาส่วนนี้มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กที่แสดงให้เห็นว่าทหารม้าเจ๊กที่ตั้งอยู่บนเขาไม่สามารถตักน้ำไปใช้ได้เพราะทหารของสุมาอี้ปิดทางลำเลียงน้ำไว้ ทหารม้าเจ๊กจึงขาดแคลนน้ำ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กองทัพม้าเจ๊กพ่ายแพ้ เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเสียเกเต๋งชัยภูมิสำคัญที่ขงเบ้งต้องการยึดไว้ให้ได้ แต่ม้าเจ๊กกลับรบอย่างประมาท ตั้งค่ายผิดตำราพิชัยสงครามจึงต้องพ่ายแพ้แก่สุมาอี้ การเพิ่มเนื้อหาตอนที่ทหารไปตักน้ำจึงไม่ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป และยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์ของกองทัพม้าเจ๊กได้ดีขึ้น เพราะได้เห็นว่าการขาดแคลนน้ำ ทหารไม่มีน้ำกิน และเมื่อสุมาอี้ให้ใช้ไฟเผาล้อมเขาไว้ กองทัพของม้าเจ๊กที่ทหารอ่อนล้าจึงต้องพ่ายแพ้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๗๕ ขงเบ้งดูดาว ได้เพิ่มเนื้อหาตอนขงเบ้งป่วย อุยเถียนขอให้ขงเบ้งกลับไปรักษาตัวที่ฮันต๋ง และอาสาจะบุกข้ามแม่น้ำอุยโหเข้า

ตีค่ายสุมาอี้และบุกเตียงอันกอบกู้บ้านเมืองเอง ขงเบ้งแสวงบอกว่าเป็นเรื่องสำคัญขอกราบทูล
 ส่องเต๋ก่อน เนื้อหาในส่วนนี้มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กที่แสดงให้เห็นความทะนงตนและ
 เชื้อมั่นในสติปัญญาของอุยเอียน ที่คิดว่าตนเองนั้นมีสติปัญญาไม่ด้อยไปกว่าขงเบ้ง อุยเอียนผู้นี้
 ภายหลังจากขงเบ้งตายก็ก่อกบฏ เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การตายของ
 ขงเบ้งที่เมื่อขงเบ้งควาแล้วรู้ว่าตนจะต้องตายก็ได้ทำพิธีเช่นไหว้ควาประจำตัว แต่อุยเอียนเข้ามาทำ
 ให้โคมไฟดับลง ขงเบ้งจึงต่ออายุไม่สำเร็จ และขงเบ้งรู้ว่าเมื่อตนตายอุยเอียนจะต้องก่อกบฏจึงได้
 สั่งการวางแผนฆ่าอุยเอียนไว้ก่อนตาย ดังนั้น การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้จึงไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญ
 ของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แต่กลับทำให้ผู้อ่านเห็นความทะนงของอุยเอียนมากยิ่งขึ้น และเห็นว่า
 ขงเบ้งนั้นไม่ได้ไว้ใจอุยเอียนแม้แต่น้อย การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้จึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้
 ง่ายขึ้นด้วย

๒) การเพิ่มเนื้อหาที่ผู้เขียนการ์ตูนคิดขึ้นเอง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มเนื้อหาที่ผู้เขียนการ์ตูนคิด
 ขึ้นมาเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน โดยเนื้อหาที่เพิ่มเข้ามานั้นไม่ได้มีในเรื่องสามก๊กเดิม และ
 ผู้อ่านไม่คาดคิดว่าเรื่องสามก๊กจะมีเหตุการณ์หรือเนื้อหาเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔ ตังโตะ บรรลุเป้าหมาย ได้
 เพิ่มเนื้อหาตอนตีระฆังของเงาสุกขาตังโตะ ลิปี่เห็นก็ตะลึงออกไป ขณะที่ตีระฆังเงาสุกขาตังโตะอยู่
 เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่เจตนาธรรมอันชั่วร้ายของตังโตะ และการได้
 ครอบครองอำนาจสิทธิ์ขาดในราชสำนักซึ่งตังโตะได้เข้ามาครอบครองอำนาจ กระทำการโหดร้าย
 ข่มเหงฮ่องเต้และเหล่าขุนนาง การเพิ่มเนื้อหาตอนนี้จึงแสดงให้เห็นความโกรธแค้นที่เงาสุกขุนนาง
 ผู้จงรักภักดีมีต่อตังโตะ และสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๘ โจโฉ ผู้ไม่ยอมให้โลกทรยศ
 ได้เพิ่มเนื้อหาตอนโจโฉฆ่าหมู ดันกั๋งว่าโจโฉที่ฆ่าคนไม่พอยังฆ่าหมูอีก แล้วก็ร้องไห้ เนื้อหาใน
 ส่วนนี้ทำให้ผู้อ่านเกิดความขบขันเมื่อเห็นว่าตอน โจโฉฆ่าครอบครัวของเปะเฉีย ๘ ชีวิต ดันกั๋ง
 ไม่ได้แสดงความรู้สึกเสียใจ แต่เมื่อโจโฉฆ่าหมู ดันกั๋งกลับร้องไห้เสียใจ เนื้อหาของการ์ตูน
 สามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ความขี้ระแวงของโจโฉที่ระแวงว่าจะมีใครมาทำอันตรายตน
 และพร้อมที่จะทำร้ายผู้อื่นก่อนที่ผู้อื่นจะทำร้ายตน การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้เข้ามาไม่ได้ทำให้
 เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แต่เป็นส่วนที่แทรกเข้ามาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน และเป็น
 การผ่อนคลายความตึงเครียดให้แก่เรื่องสามก๊ก

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๒๓ ตราหยกแผ่นดิน ได้เพิ่มเนื้อหาตอนมีลำแสงประหลาดพุ่งขึ้นมาจากบ่อน้ำแล้วก็มีกระสือลอยขึ้นมาจากบ่อ เนื้อหาในส่วนนี้ทำให้ผู้อ่านเกิดความขบขันที่เห็นความเชื่อเรื่องผีของไทยมาปรากฏอยู่ในวรรณกรรมจีน เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การพบตราหยกแผ่นดินของซุนเกียน ทำให้ซุนเกียนคิดจะตั้งตัวเป็นใหญ่ ละทิ้งความคิดที่จะกำจัดตั้งโต๊ะ การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้เข้ามาไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป เพราะหลังจากกระสือลอยออกไปแล้วก็พบศพผู้หญิงคนหนึ่งและห่อผ้าซึ่งมีตราหยกแผ่นดินอยู่ เพียงแต่ลำแสงประหลาดที่มาจากตราหยกนั้นกลับกลายเป็นแสงจากผีกระสือ ทำให้เกิดความขบขัน และพลิกความคาดหมายของผู้อ่าน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๖๑ เกียงอุย ยอดขุนพล ได้เพิ่มเนื้อหาในตอนเกียงอุยต่อสู้กับเปยซี เปยซีสู้ไม่ได้ เกียงอุยจึงแน่ใจว่าเปยซีเป็นไส้ศึกที่ขงเบ้งส่งมา และฆ่าเปยซี เนื้อหาส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าเกียงอุยมีฝีมือในการรบและฉลาดหลักแหลม รู้ทันกลอุบายของขงเบ้ง การ์ตูนสามก๊กได้ให้ตัวละครเปยซีมีบุคลิกรูปร่างหน้าตาและแสดงบทบาทคล้ายตัวตลก ทำให้เกิดอารมณ์ขันเมื่อเห็นการแสดงออกของเปยซี และเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ความเก่งกล้าสามารถและฉลาดหลักแหลมของเกียงอุย ดังนั้น การเพิ่มเนื้อหาตอนที่เกียงอุยต่อสู้กับเปยซีจึงไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๗๘ อาเต๋า ราชนันแผ่นดิน ได้เพิ่มเนื้อหาตอนสุมาเจียวจัดงานเลี้ยงและได้เห็นความโง่เขลาของเล่าเสี้ยนจึงว่าคนลักษณะอย่างเล่าเสี้ยนไม่น่าเชื่อว่าจะมีคนจงรักภักดียอมตายมากมายเช่นนี้ เล่าเสี้ยนก็ว่าคำพูดของสุมาเจียวตรงใจนัก เนื้อหาส่วนนี้แสดงให้เห็นความฉลาดเฉลียวไร้สติปัญญาของเล่าเสี้ยนช่องใต้ฝ้ายจ๊กก๊ก ซึ่งการ์ตูนสามก๊กได้นำเสนอตัวละครเล่าเสี้ยนในลักษณะบุคคลที่ไร้สติปัญญา ไร้ความสามารถ หรือมีความผิดปกติทางสมองโดยให้มีน้ำมูกไหลอยู่ตลอดเวลา และการพูดก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไร้สติปัญญา การเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้จึงเป็นการตอกย้ำให้เห็นความไร้สติปัญญาของช่องเต๋อันเป็นเหตุให้บ้านเมืองล่มสลาย เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเสียดินแดนจ๊กก๊กที่มีต้นเหตุมาจากความไร้สติปัญญาของเล่าเสี้ยน ดังนั้น การเพิ่มเนื้อหาในตอนนี้จึงไม่ได้ทำให้เนื้อหาสำคัญของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป แต่ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันจากความโง่เขลาของเล่าเสี้ยน และตอกย้ำความไร้สติปัญญาของตัวละครตัวนี้ให้เด่นชัดขึ้นอีกด้วย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่ากลวิธีการเพิ่มเข้าของการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีทั้งการเพิ่มเนื้อหาที่มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊ก และการเพิ่มเนื้อหาที่ผู้เขียนการ์ตูนคิดขึ้นเอง

กลวิธีการเพิ่มเข้าทั้ง ๒ กลวิธีมีจุดมุ่งหมายดังนี้

๑. การเพิ่มเนื้อหาที่มาจากละครโทรทัศน์ชุดสามก๊ก มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายยิ่งขึ้นเพียงอย่างเดียว ไม่ได้สร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน

๒. การเพิ่มเนื้อหาที่ผู้เขียนการ์ตูนคิดขึ้นเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม กลวิธีการเพิ่มเข้าทั้ง ๒ กลวิธีนั้น ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้เพิ่มเข้ามาโดยไม่ทำให้เนื้อหาของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป และการเพิ่มเข้านี้เกิดขึ้นน้อยกว่าการตัดออก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาของวรรณกรรมสามก๊กมีความยาวมากอยู่แล้ว หากเพิ่มเนื้อหามากก็ยิ่งทำให้ความยาวของการ์ตูนมากขึ้นไปอีก และการเพิ่มเติมมากเกินไปอาจทำให้เนื้อหาของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป ไม่เกิดผลดีต่อการรับรู้วรรณกรรมเรื่องสามก๊กของผู้อ่าน ดังนั้น การที่ผู้เขียนการ์ตูนจะเพิ่มเนื้อหาเข้ามาในเรื่องจึงต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกให้มีความเหมาะสม เพื่อให้การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นเป็นการ์ตูนที่อ่านง่าย และสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน

๕.๒.๑.๓ การสลับตำแหน่งของเนื้อหา

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการสลับตำแหน่งของเนื้อหาในบางตอน เพื่อให้เนื้อหาที่ต่อเนื่องกันมารวมอยู่ในตอนเดียวกัน และมีความต่อเนื่องของเนื้อหามากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕๕ ผนึกกำลังต้านอ้วนสุด โจโฉบุกยึดฉิวจุนได้แล้วก็จะยกทัพข้ามแม่น้ำฮุยโหไปกำจัดอ้วนสุด แต่ซุนชกคัดค้านว่าเสบียงขาดแคลนยกทัพไปทหารจะลำบาก เดียวสู้กับเล่าเปียวยกทัพมาตีหัวเมืองรอบๆ ลำหยง โจโฉรับมือไม่ไหวจึงส่งคนมาบอกโจโฉ โจโฉจึงขอให้เล่าปี่กับลิไปยุติความบาดหมาง ให้เล่าปี่กลับไปอยู่เสียวพ่ายตามเดิม เล่าปี่กับลิไปก็ยอมตามคำของโจโฉ แล้วโจโฉจึงบอกอุบายจุดหลุมดักเสือเพื่อกำจัดลิไปให้เล่าปี่รู้ ให้เล่าปี่ปรึกษากับตันก๊วยและตันเต้งเร่งกำจัดลิไป แล้วโจโฉจึงให้ซุนเช็กตรึงกำลังไว้ที่เดิมเพื่อคอยดักเล่าเปียว ส่วนโจโฉยกทัพไปปราบเตียวสิ่ว ผู้เขียนการ์ตูนได้นำเนื้อหาตอนเดียวสู้กับเล่าเปียวยกทัพมาตีหัวเมืองรอบๆลำหยง โจโฉรับมือไม่ไหวจึงส่งคนมาบอกโจโฉมาไว้หลังจากโจโฉบอกอุบายกำจัดลิไปให้เล่าปี่รู้แล้ว เพื่อให้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกันมีความต่อเนื่องกัน

และให้จบไปที่ละเรื่อง โดยดำเนินเรื่องตอนที่โจโฉขอให้เล่าปีกับลิโป้ยุติความบาดหมางกัน แล้วแอบหลบหลังลิโป้ วางแผนร่วมกับเล่าปีให้จบเสียก่อน แล้วจึงดำเนินเรื่องตอนที่มัวตัวละครเดียวลี้วกับเล่าปีขยายหลัง เพราะเนื้อเรื่องที่ต่อจากนี้เป็นการสู้รบระหว่างฝ่ายโจโฉกับเตียวลี้ว การสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้ทำให้เนื้อเรื่องมีความต่อเนื่องกัน ไม่สลับไปมา ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕๕ ไล่ศึกพ่อ-ลูกตระกูลตัน ดันเต็งมาพบตันกั่ง และหลอกตันกั่งว่าลิโป้จะยกทัพมาเอาโทษที่ไม่ออกรบ ดันกั่งให้กลับไปบอกลิโป้ว่าทัพของโจโฉใหญ่หลวงนักไม่อาจสู้ได้ ขอให้ลิโป้อยู่รักษาเมืองชีจิ๋ว ดันเต็งก็กลับไปบอกลิโป้ว่าให้ยกทัพไปช่วยตันกั่ง ดันเต็งเขียนหนังสือผูกูกเภาทัพซึงไปค่ายของโจโฉ แจ้งแผนการให้โจโฉบุกเข้ายึดค่าย ลิโป้ให้ตันเต็งส่งข่าวให้ตันกั่ง ดันเต็งก็ไปหลอกให้ตันกั่งเคลื่อนทัพไปชีจิ๋วแล้วจุดไฟเป็นสัญญาณให้ลิโป้เคลื่อนทัพ กองทัพของลิโป้เคลื่อนมาพบกับกองทัพของตันกั่ง ต่างฝ่ายต่างก็คิดว่าอีกฝ่ายเป็นทัพของโจโฉจึงเข้าต่อสู้จนฟ้าสว่างจึงรู้ความจริง (เนื้อหาส่วนนี้ตรงกับสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง แต่สามก๊กฉบับแปลใหม่ไม่ปรากฏเนื้อหาตอนที่ดันเต็งเขียนหนังสือผูกูกเภาทัพซึงไปค่ายของโจโฉ) ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาให้ดันเต็งเขียนหนังสือผูกูกเภาทัพซึงไปค่ายของโจโฉหลังจากที่ลิโป้ให้ตันเต็งส่งข่าวให้ตันกั่ง ซึ่งหมายความว่าดันเต็งจะต้องรู้แผนการของลิโป้ทั้งหมดแล้ว จึงได้บอกแผนการให้โจโฉรู้ก่อนที่จะไปหลอกตันกั่งให้เคลื่อนทัพมารบกับลิโป้ การสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้ทำให้มีความสมจริงเรื่องการวางแผนกำจัดลิโป้ที่ผู้เขียนการ์ตูนให้มีการยิงหนังสือส่งไปหลังจากที่รู้แล้วว่าจะต้องมีการจุดไฟเป็นสัญญาณเปิดประตูเมือง และดันเต็งได้วางอุบายหลอกให้ตันกั่งออกมาจากเมือง ให้โจโฉเข้ายึดเมืองแทน เมื่อวางแผนการไว้แล้วจึงลอบนัดแนะกับโจโฉ ดังนั้นการสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้จึงมีความเป็นเหตุเป็นผลกันมากยิ่งขึ้น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์ได้ง่ายยิ่งขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๖๔ โจโฉปราบศึกภายใน ได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาตอนที่ซุนเชียนเสนอให้เล่าปีตั้งทัพเป็นรูปเขาวัวป้องกันการเข้าตี เล่าปีจึงให้กวนอูพาพี่สะใภ้ทั้งสองไปอยู่เมืองแห่ฝือ ตนเองกับเตียวหุยไปรักษาเมืองเสียวพ่าย ซุนเชียน บิ๊ตักบิฮองรักษาเมืองชีจิ๋ว ซึ่งเป็นเนื้อหาที่อยู่ในตอนที่ ๖๓ มาอยู่ในตอนที่ ๖๔ (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังมิได้กล่าวถึงเนื้อหาในตอนนี้) เพราะเนื้อหาตอนที่โจโฉยกทัพมาตีเล่าปีนั้นอยู่ในตอนที่ผู้สร้างการ์ตูนจึงย้ายเนื้อเรื่องส่วนที่เล่าเรื่องการตั้งทัพของเล่าปีให้อยู่ในตอนเดียวกัน เพื่อให้มีความต่อเนื่องและผู้อ่านจะได้ไม่สับสน ไม่ต้องกลับไปอ่านซ้ำในตอนที่แล้ว และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายยิ่งขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๗๘ จิวยี่คิดฆ่าขงเบ้ง จิวยี่บอกโลซกว่า เล่าปี่เป็นคนเก่งปล่อยไว้จะเป็นภัยจึงลวงเล่าปี่มาฆ่า จิวยี่แอบมีคำสั่งลับให้จัดม้อมีดมือขวาน ๕๐ คนซ่อนไว้หลังม่าน เมื่อจิวยี่ทิ้งจอกสุราเป็นสัญญาณให้รุมสังหารเล่าปี่ กวนอูห้ามไม่ให้เล่าปี่ไป เล่าปี่จึงให้กวนอูตามไปด้วย ให้เดียวหุยกับจูล่งอยู่รักษาแกงแฮ แล้วเล่าปี่ก็เดินทางมาง้อก๊ก การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาที่กล่าวว่าจิวยี่มีคำสั่งลับให้จัดม้อมีดมือขวานซ่อนไว้หลังม่านซึ่งเดิมต้องอยู่ในตอนที่ ๗๘ มาไว้ในตอนที่ ๗๙ จิวยี่เปิดศึกที่ซำก้ง เพราะเนื้อหาในตอนที่จิวยี่จะฆ่าเล่าปี่นั้นอยู่ในตอนที่ ๗๘ เนื้อหาตอนที่ ๗๘ เป็นเพียงการวางแผนเบื้องต้นเพื่อเชิญเล่าปี่มาง้อก๊กเท่านั้น ผู้เขียนการ์ตูนจึงเริ่มนำเสนอเนื้อหาที่จิวยี่วางแผนการชุมนุมสังหาร รอสัญญาณให้ทิ้งจอกสุราที่จะฆ่าเล่าปี่ไว้ในช่วงแรกของตอนที่ ๗๙ การสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้ทำให้ผู้อ่านได้เห็นการวางแผนฆ่าเล่าปี่กับผลของแผนการนั้นอยู่ในตอนเดียวกัน คือได้รู้ว่าจิวยี่ชุมนุมกำลังไว้สังหารเล่าปี่แต่แผนการก็ล้มเหลวเพราะจิวยี่เกรงกลัวกวนอู ดังนั้นเนื้อหาในการ์ตูนสามก๊กจึงมีความต่อเนื่องมากขึ้น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๔ ดาวชีวิตจิวยี่ดับ จิวยี่เขียนสาส์นสั่งความถึงซุนกวน ให้ตั้งโลซกดำรงตำแหน่งแทนตน แล้วก็กระอักเลือดล้มลง พอฟื้นคืนสติขึ้นมา ก็แหงนหน้ามองฟ้าถอนใจรำพันว่า “ฟ้าให้ขี้มาเกิดแล้ว โฉนจึงให้เหลียงมาเกิดด้วยเล่า” (ถ้อยคำรำพันของจิวยี่นี้มาจากสามก๊กฉบับแปลใหม่ ซึ่งแตกต่างกับการ์ตูนสามก๊กและสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง) พุดจอบก็ตะโกนหลายครั้งจนกระอักเลือดตาย ซุนกวนรู้ว่าจิวยี่ตายก็ร้องไห้เสียใจ ตั้งโลซกทำหน้าที่แทนจิวยี่ แล้วให้ชะลอสพของจิวยี่มาทำพิธีเช่นไหว้ที่เมืองฉสองกุ่ม การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้โดยการบอกว่าศพของจิวยี่เคลื่อนมาทำพิธีที่เมืองฉสองกุ่มก่อนที่ซุนกวนจะรู้ว่าจิวยี่ตาย ซึ่งเป็นการสลับตำแหน่งเพื่อกล่าวถึงเรื่องจิวยี่ให้จบสิ้นเสียก่อน คือกล่าวถึงการตายของจิวยี่และการทำพิธีศพของจิวยี่ต่อเนื่องกัน แล้วจึงมากล่าวถึงซุนกวนในภายหลัง ทำให้ผู้อ่านได้รู้ในทันทีว่าเมื่อจิวยี่ตายแล้วศพของจิวยี่ไปทำพิธีที่เมืองใด การสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้จึงทำให้เนื้อหาที่มีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๕ บังทองแสดงผลงาน ขงเบ้งกลับมา จากตรวจราชการก็ถามหาบังทอง เล่าปี่เล่าเรื่องราวให้ฟังขงเบ้งก็หัวเราะแล้วถามถึงจดหมายของตนที่เขียนว่าหากอาจารย์สองซุนมาหาให้ตั้งไว้ในตำแหน่งที่สูงทันที เล่าปี่จึงให้เดียวหุยไปเชิญบังทองมา เล่าปี่ขอมาบังทอง บังทองจึงให้เล่าปี่อ่านจดหมายของขงเบ้ง เล่าปี่ก็นึกขึ้นได้ว่าสุมาเต็กโชเคยกล่าวยกย่องว่าถ้าได้สภกลงหรือสองซุนคนใดคนหนึ่งมาใช้ได้ฟ้าก็จะสงบสุข การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาโดยให้เล่าปี่นึกถึงคำพูดของสุมาเต็กโชก่อนที่จะให้เดียวหุยไป

เชิญบังทองมาพบ ซึ่งเป็นการสลับตำแหน่งเพื่อให้เหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เล่าปี่ได้รับรู้ถึงความมีสติปัญญาของบังทองเกิดขึ้นให้หมดสิ้นเสียก่อน แล้วจึงให้เล่าปี่ต้องการพบบังทอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจดหมายของขงเบ้งได้เอ่ยถึงชื่อสองซูซึ่งเป็นฉายาของบังทอง เล่าปี่จึงนึกถึงคำพูดของสุมาเต็กโงที่ว่าถ้าได้สกลหรือสองซูคนใดคนหนึ่งมาใช้ได้ฟ้าก็จะสงบสุข ทำให้เนื้อหาของตอนนี้มีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น กล่าวคือเมื่อเล่าปี่ได้ยินชื่อสองซูก็นึกถึงคำพูดที่สุมาเต็กโงเคยพูดถึงสองซูขึ้นมาได้ทันที คล้ายกับว่าเป็นการจุดประกายให้ระลึกถึงสองซู และยอมรับในสติปัญญาของคนผู้นี้ ทำให้เล่าปี่อยากพบเพื่อขอขมาโดยเร็ว เนื้อหาจึงมีความต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผลมากยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสารานุกรม ตอนที่ ๑๐๓ เล่าปี่เข้าเสฉวน เล่าเจี้ยงรู้ว่าเล่าปี่ออกจากเกงจิ๋ว และได้พบกับเบ้งต๋งที่เล่าเจี้ยงส่งให้ไปต้อนรับแล้ว ก็ออกคำสั่งให้หัวเมืองรายทางต้อนรับทัพเล่าปี่อย่าให้ขาด และเล่าเจี้ยงก็จะออกไปต้อนรับเล่าปี่ด้วยตัวเอง อยุ่กวนและหลิ่วบินทัศนาวไว้ อองลุยก็ผูกคอตายอยู่หน้าประตูเมืองเพื่อประท้วงไม่ให้เล่าเจี้ยงออกไปพบเล่าปี่ แต่เล่าเจี้ยงไม่เชื่อ อองลุยจึงตัดเชือกขาจนตกลงมาตายแทบเท้าเล่าเจี้ยง *หวดเจิ้งลักลอบเข้าพบบังทอง มอบจดหมายของเตียวสงที่ให้สังหารเล่าเจี้ยงที่เมืองโປยเสียนี่เลย บังทองขอปรึกษาเล่าปี่ก่อน* เล่าเจี้ยงเคลื่อนทัพไปเมืองโປยเสียนี่เชิญเล่าปี่มาพบและแต่งโต๊ะเลี้ยง การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งให้เหตุการณ์ที่หวดเจิ้งลักลอบพบบังทองเกิดขึ้นหลังจากที่เล่าเจี้ยงเคลื่อนทัพไปเมืองโປยเสียนี่และได้พบกับเล่าปี่แล้ว ทำให้เนื้อหาส่วนที่อองลุยประท้วงไม่ให้เล่าเจี้ยงออกไปพบเล่าปี่จนถึงกับยอมตายเพื่อทัศนาวเล่าเจี้ยงได้เห็นผลในทันที กล่าวคือเมื่ออองลุยตายแล้วเล่าเจี้ยงก็ยังคงเคลื่อนทัพไปพบเล่าปี่เพราะเชื่อคำยุยงของเตียวสง ผู้อ่านจึงได้เห็นความไร้สติปัญญาของเล่าเจี้ยงที่เป็นเหตุให้เล่าเจี้ยงไม่สามารถรักษาเมืองเสฉวนไว้ได้ ดังนั้นการสลับตำแหน่งของเนื้อหาในการ์ตูนสามก๊กตอนนี้จึงทำให้เนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง และเห็นลักษณะของตัวละคร ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสารานุกรม ตอนที่ ๑๐๔ เล่าปี่เสียบังทอง บังทองถูกยิงด้วยเกาทัณฑ์ อยุ่เยียนพาทหารตีบากทางลงมาสู่เมืองลกเสียน ถูกข้าศึกล้อม สองตงนำทหารมาช่วยตีทหารข้าศึกไปถึงกำแพงเมืองลกเสียน ทัพเล่าปี่ยกมาถึงก็รวมกำลังเข้าตีลกเสียน แต่ไม่สามารถหักเอาเมืองได้จึงถอยกลับด่านโປยเสียนี่ สองตงเสนอให้เล่าปี่ส่งข่าวไปเชิญขงเบ้งมาช่วยคิด เล่าปี่จึงให้งคอดกรบ รอจนกว่าขงเบ้งจะมา ขงเบ้งดูดาวบนฟ้าเห็นดาวตกก็ร้องไห้บอกขุนนางทั้งหลายว่าบังทองคงจะเสียชีวิตแล้ว กวนเป้งนำจดหมายจากเล่าปี่ที่แจ้งว่าบังทองตายมาให้ขงเบ้ง เหล่าขุนนางทั้งปวงร้องไห้อาลัยรักบังทอง การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาโดยให้ขงเบ้งดูดาวบนฟ้าแล้วร้องไห้บอกขุนนางว่าบังทองคงจะเสียชีวิตแล้ว ภายหลังจากที่บังทองถูกยิงด้วยเกาทัณฑ์แล้วจึงกล่าวถึงการสู้รบของทัพเล่าปี่หลังจากที่บังทองตาย เพื่อให้เหตุการณ์ที่บังทองตายมีความต่อเนื่อง และทำให้เห็นความสามารถในการดูดาวของขงเบ้งได้เด่นชัดยิ่งขึ้น เพราะการ์ตูนได้สลับ

เนื้อหาให้บังทองตายแล้วขงเบ้งก็รู้ว่าในทันทีว่าบังทองตาย แล้วจึงต่อด้วยเหตุการณ์การสู้รบระหว่างทัพเล่าปี่กับทัพเมืองเสฉวนที่เล่าปี่ไม่สามารถตีเมืองเสฉวนได้ สองตงจึงเสนอให้ส่งข่าวไปเชิญขงเบ้งมาช่วย และหลังจากนั้นกวนเป๋งก็นำจดหมายจากเล่าปี่มาบอกข่าวว่าบังทองตายและเชิญขงเบ้งไปเสฉวน ซึ่งจะเห็นว่าเนื้อหาของการ์ตูนมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผลมากกว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับเพราะดาวประจำตัวของบังทองจะต้องตกหลังจากที่บังทองตาย ขงเบ้งจะเห็นดาวตกได้ก็ต้องดูดาวในขณะที่บังทองตาย ไม่ใช่บังทองตายไปจนเล่าปี่รบกับทัพเมืองเสฉวนแล้ว ขงเบ้งเพิ่งจะมาดูดาวแล้วเห็นดาวประจำตัวของบังทองตกลง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิทย์สาส์น ตอนที่ ๑๒๘ สถาปนาเล่าปี่ ม้าเฉียวยกทัพมาช่วยเล่าปี่โดยบุกเข้าตีค่ายโจโฉที่เสียดัก โจโฉเห็นม้าเฉียวคะนองก็ไม่กล้าออกรบ พ้อครีวยกแกงขาไก่มาถวายขามหนึ่ง พอดีเสหัวค้อนถามสัญญาณาที่ใช้ในค่ายคืนนี้ โจโฉบอกขาไก่ พอดีเสหัวค้อนนำสัญญาณานี้ไปบอก เอียวสิ่ว เอียวสิ่ว ก็บอกว่าโจโฉจะต้องถอนทัพในไม่ช้าวันนี้ ให้ทหารเตรียมเก็บสัมภาระเพื่อป้องกันมิให้วุ่นวายในเวลาสั่งเลิกทัพ เสหัวค้อนสั่งให้ไพร่พลเก็บสัมภาระ โจโฉรู้ก็โกรธ เรียกเสหัวค้อนมาสอบถาม โจโฉไม่พอใจที่เอียวสิ่วมาคาดเดาความคิดของตน จึงให้ประหารเอียวสิ่วและเสหัวค้อน แต่มีทหารมาขอโทษเสหัวค้อนไว้โจโฉจึงยกโทษให้ เสหัวค้อน แล้วย้อนไปเล่าถึงความเฉลียวฉลาดและรู้ทันโจโฉของเอียวสิ่ว ซึ่งทำให้โจโฉเกลียด เอียวสิ่ว และริษยาที่รู้เท่าทันตน ย้อนไปเล่าเรื่องในอดีตที่ครั้งหนึ่งโจโฉเข้านอน ไม่ไว้ใจคนใกล้ชิดจึงหลอกว่าคนชอบละเมอฆ่าคน เมื่อคนใกล้ชิดเข้ามาดูเห็นโจโฉห่มผ้าไม่คลุมเท้าก็เข้าไปห่มผ้าให้ โจโฉก็แกล้งละเมอชักกระบี่แทงคนใกล้ชิดตาย โจโฉให้จัดพิธีศพอย่างดี เอียวสิ่วรู้กลอุบายของโจโฉ พอดีโจโฉให้เอาศพคนสนิทไปฝัง เอียวสิ่วก็พูดกับศพว่าโจโฉไม่ได้ละเมอจริงๆ แต่เป็นคราวเคราะห์ของผู้ตาย โจโฉรู้เข้าก็เกลียดเอียวสิ่วมากขึ้น และย้อนกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เอียวสิ่วบอกโจโฉว่าโจผีปรึกษากับอุจื้อ แต่โจโฉให้คนไปค้นคูก็ไม่พบอุจื้อ และครั้งที่เอียวสิ่วแอบบอกคำตอบให้แก่โจสิด บุตรคนที่สามเมื่อครั้งที่โจโฉทดสอบปัญญาของโจสิดและโจผี ทำให้โจโฉคิดว่าโจสิดมีปัญญามากกว่าโจผี แต่ต่อมามีคนแอบไปบอกโจโฉว่าเอียวสิ่วแนะนำโจสิด โจโฉก็โกรธ คิดฆ่าเอียวสิ่วตลอดเวลา จากนั้นโจโฉมีคำสั่งให้เคลื่อนทัพรุกไปข้างหน้า อูยเอียนยกทัพมาขวางกองทัพของโจโฉ ได้เข้ารบกับบังเต๊ก ม้าเฉียวก็นำทหารเข้าปล้นกลางค่ายและหลังค่ายโจโฉ อูยเอียนแสร้งถอยหนีแล้วยิงเกาทัณฑ์ถูกปากของโจโฉ บังเต๊กอารักขาโจโฉกลับเข้าค่าย การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้โดยนำเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวกับเอียวสิ่วทั้งหมดไปไว้ในตอนที่ ๑๒๗ โจโฉประหารกุนซื่อ ซึ่งให้ความสำคัญแก่การประหารเอียวสิ่ว เพราะเนื้อหาในตอน ๑๒๗ นี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเอียวสิ่วอยู่ เป็นเนื้อหาที่กล่าวถึงเอียวสิ่วที่รู้ลักษณะนิสัยอันเป็นข้อเสียของโจโฉ นั่นคือความระแวง และเอียวสิ่วได้บอกเรื่องนี้ให้ซีหลงรู้ ผู้เขียนการ์ตูนจึงนำเนื้อหาที่กล่าวถึงเอียวสิ่วทั้งหมดมาไว้ในตอนนี้เพื่อให้เนื้อหามีความต่อเนื่อง และกล่าวถึงเรื่องราวที่

เกี่ยวกับเอียวลิวให้จบสิ้นไปในครั้งเดียว แล้วจึงกล่าวถึงการทำศิกระหว่างโจโจกับเล่าปี่ต่อไป นอกจากนี้การนำเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงเอียวลิวไปไว้ในตอนที่ ๑๒๗ ก็ยังทำให้เนื้อหากับเรื่องการสู้รบระหว่าง ๒ ทักษมีความต่อเนื่องกัน โดยไม่มีเรื่องที่กล่าวถึงเอียวลิวเข้ามาแทรก การสลับตำแหน่งของเนื้อหาใน ๒ ตอนนี่จึงทำให้เนื้อหามีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ในเรื่องได้ดีขึ้นอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ตอนที่ ๑๓๕ อวสานกวนอู ชุนกวนส่งศิระะกวนอูไปให้โจโจ สุมาอี้บอกโจโจว่านี่เป็นอุบายป้ายความผิดให้เล่าปี่โกรธโจโจแล้วยกมาตีขยี้กแทน แต่เมื่อฝั่งศิระะกวนอูอย่างมีเกียรติ เล่าปี่ก็จะหันไปโกรธชุนกวนแล้วยกทัพไปตีเมืองใต้ ทูตของง่อก๊กนำศิระะกวนอูถวายให้โจโจ โจโจตกทาศิระะกวนอู ศิระะกวนอูก็อ้าปากเหลืออกตาเกลือกกลอกไปมา โจโจตกใจกลัวสิ้นสติ ทหารจึงเล่าเรื่องลอบยิงที่ถูกกวนอูแค้นจนตายให้โจโจฟัง สุมาอี้จึงเสนอให้โจโจแต่งเครื่องเช่นแล้วเอาไม้หอมต่อเป็นหีบศพกระทำพิธีฝังศิระะกวนอูไว้ที่ประตูด้านใต้ของเมืองลกเอียงตามอย่างขุนนางชั้นผู้ใหญ่ทุกประการ แล้วให้ขุนนางใหญ่น้อยไปสักการะศพ โจโจให้ทำพิธีศพกวนอูเทียบเท่าอ๋อง ให้ทหารคอยเฝ้าสุสาน การ์ตูนสามก๊กได้สลับตำแหน่งของเนื้อหาตอนที่สุมาอี้บอกโจโจว่าชุนกวนทำอุบายให้เล่าปี่โกรธโจโจหลังจากที่บอกวิธีการแก้อุบายเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ทูตของง่อก๊กได้มอบศิระะของกวนอูให้แก่โจโจ และโจโจได้รับรู้เรื่องราวการแค้นของกวนอูเสียก่อน แล้วสุมาอี้จึงเสนอวิธีการแก้ปัญหาและบอกกลอุบายของชุนกวนให้โจโจทราบ การสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้ทำให้เหตุการณ์มีความต่อเนื่อง มีความเป็นเหตุเป็นผลมากยิ่งขึ้น เพราะสุมาอี้ได้เห็นศิระะกวนอูและได้รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในง่อก๊กแล้วจึงเข้าใจอุบายและหาวิธีแก้ไขเสนอให้โจโจ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ตอนที่ ๑๖๔ สุมาอี้คืนตำแหน่ง ได้สลับตำแหน่งเนื้อหาตอนที่สุมาอี้ได้รับราชโองการให้เข้ารับราชการดั่งเดิม และแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพพิชิตภาคตะวันตก ก็เตรียมทัพในเมืองฮ้วนเสี้ยว ซึ่งเป็นเนื้อหาที่อยู่ในตอนที่ ๑๖๕ มาไว้ในตอนที่ ๑๖๔ เพราะเนื้อหาในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การเข้ารับราชการอีกครั้งของสุมาอี้ และเมื่อย้ายเนื้อหาส่วนนี้มาไว้หลังจากที่จงฮิวเสนอให้เรียกตัวสุมาอี้กลับมา และขอเอาชีวิตของตนและครอบครัวเป็นประกันก็ยิ่งทำให้เนื้อหาในส่วนนี้มีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น เพราะทำให้เนื้อหาในตอนนี้นี้กลายเป็นจงฮิวเสนอให้เรียกตัวสุมาอี้ แล้วสุมาอี้ก็ได้รับราชโองการแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพ จากนั้นทหารก็มาบอกขงเบ้งว่าโจยอยนำทัพมาและเรียกตัวสุมาอี้เข้ารับราชการ ตั้งให้เป็นแม่ทัพยกมาบรรจบกันที่เมืองเตียงอันซึ่งก็มีความสมเหตุสมผลมากยิ่งขึ้น เพราะสุมาอี้ควรจะได้รับการแต่งตั้งเรียบร้อยแล้ว ขงเบ้งจึงรู้ว่าขงเบ้งได้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๖๗ ขงเบ้งเสียเกเต้ง สุมาอี้รู้ว่าทัพขงเบ้งที่มารักษาเกเต้งตั้งทัพบนเขากี่ยี่นดี นำทหารร้อยกว่านายออกไปคลาดเสาแล้วให้เดี๋ยวลับนำกำลังไปสกัดทัพของเป้งไว้ ให้ชินหึง ชินตั๋งยกทัพไปล้อมเขาไว้ ให้ตัดทางน้ำרותให้ทัพม้าเจ็กระตำระสายจึงฉวยเข้าตี กองทัพสุมาอี้โจมตีค่ายม้าเจ็ก ทหารม้าเจ็กพากันขวัญหาย ม้าเจ็กให้มาทหาร ๒ คน ทหารหวาดกลัวต้องจำใจรบแต่ก็ไม่สามารถฝ่าวงล้อมออกไปได้ ม้าเจ็กจึงให้รักษาประตูค่ายไว้ให้มั่นรอความช่วยเหลือจากภายนอก อองเป้งเห็นสุมาอียกทัพมาก็จับทหารเข้ารบปะทะกับกองทัพของเดี๋ยวลับ อองเป้งกำลังด้อยกว่าก็ต้องถอยกลับ สุมาอี้ให้จุดไฟเผาล้อมขึ้นไป ทหารม้าเจ็กแตกหนีเป็นอลหม่าน ม้าเจ็กหักหนีไปได้ เดี๋ยวลับไล่ตามม้าเจ็ก อูยเอี้ยนยกทัพสกัดไว้แล้วจะชิงเกเต้งกลับคืนแต่ก็ถูกสุมาอี้ สุมาเจียวล้อมไว้ อองเป้งมาช่วยอูยเอี้ยนออกไปได้ สุมาอียถอยกลับเข้าค่ายเกเต้ง ยึดเกเต้งและเมืองหลิวเซียไว้ได้ก็ให้เดี๋ยวลับยกไปคอยสกัดที่หุบผากี้ก๊ก หากขงเบ้งเสียดื้อยเข้าขวาง ให้คอยสกัดชิงเอาเสบียงอาหารของขงเบ้ง ส่วนตนเองจะยกทัพไปเมืองเสเสียดื้อย ฝ่ายขงเบ้งเมื่อได้ดูแผนที่การตั้งทัพที่อองเป้งให้ทหารนำมาให้ ก็โกรธม้าเจ็กเป็นอันมาก เอียวหึงขออาสาไปรักษาเกเต้งให้ม้าเจ็กกลับมา ขงเบ้งจึงสอนวิธีการตั้งค่ายด้วยความปลอดภัยให้เอียวหึงฟัง การ์ตูนสามก๊กได้นำเนื้อหาที่กล่าวมาว่าขงเบ้งดูแผนที่การตั้งทัพที่อองเป้งให้ทหารนำมาให้ก็โกรธ และเอียวหึงขอไปรักษาเกเต้งแทน ไปไว้หลังจากที่สุมาอี้รู้ว่าทัพของขงเบ้งที่มารักษาเกเต้งตั้งค่ายอยู่บนเขา เพราะเมื่ออองเป้งตั้งทัพแล้วก็เขียนแผนที่ส่งไปให้ขงเบ้งดูทันที ขงเบ้งจึงควรได้เห็นแผนที่และรู้อ่วงหน้าว่าการตั้งทัพเช่นนี้จะทำให้พ่ายแพ้จึงโกรธม้าเจ็กและสอนวิธีการตั้งค่ายที่ถูกต้องให้แก่เอียวหึง หวังว่าจะแก้ไขได้ก่อนที่จะเสียเกเต้ง แต่ในสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับดำเนินเรื่องในตอนสุมาอี้เข้าตีทัพม้าเจ็กจนยึดเกเต้งได้สำเร็จแล้ว ขงเบ้งจึงได้ดูแผนที่และหาทางแก้ไข ทำให้ไม่สมเหตุสมผล ดังนั้นการสลบตำแหน่งของเนื้อหาในการ์ตูนสามก๊กตอนนี้จึงทำให้เนื้อหามีความสมเหตุสมผลมากยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๗๖ ขงเบ้งสิ้นบุญ ได้สลบตำแหน่งของเนื้อหาตอนที่เสหัวป่าบอกสุมาอี้ว่าขงเบ้งถอนทัพกลับไปแล้ว สุมาอียิ่งไล่ตามไปก็พบกองทัพของขงเบ้งมีหุ่่นขงเบ้งอยู่ในรถ สุมาอียิ่งคิดว่าขงเบ้งยังไม่ตายจึงถอยหนี ก็ถูกเกียงอุยนำทหารเข้าโจมตีสองวันต่อมา ชาวบ้านมาบอกสุมาอี้ว่าขงเบ้งตายแล้ว เหลือแต่เกียงอุยกับทหารพันหนึ่งคอยระวังหลังเท่านั้น สุมาอียกทัพไล่ตามแต่ไม่ทันจึงให้ยกทัพกลับเตียงอัน เนื้อหาส่วนนี้เดิมต้องอยู่ในตอนที่ ๑๗๖ อูยเอี้ยนก่อนบฏ แต่การ์ตูนสามก๊กได้นำเนื้อหาส่วนนี้มาอยู่ต่อจากตอนที่ขงเบ้งตาย สุมาอียูดาวก็สงสัยว่าขงเบ้งจะตายแล้ว แต่ก็เกรงว่าจะเป็นอุบายของขงเบ้งที่ทำให้ดาวตกลงงให้ออกรบสองวันต่อมาเสหัวป่าก็บอกสุมาอี้ว่าขงเบ้งถอนทัพกลับไปแล้ว สุมาอียิ่งยกทัพไล่ตามก็เห็นหุ่่นขงเบ้งอยู่ในรถจึงถอยหนี จากนั้นอีกสองวันสุมาอียิ่งรู้ความจริงว่าขงเบ้งตายแล้วแต่ก็ไล่ตามไม่ทัน

การนำเนื้อหาในส่วนที่กล่าวถึงสุมาอี้ไล่ตามทัพขงเบ้งมาไว้ในตอนนี้ทำให้เรื่องราวการรบระหว่างสุมาอี้กับขงเบ้งสิ้นสุดลงภายในตอนนี้ ไม่ยืดเยื้อไปถึงตอนที่ ๑๗๗ ซึ่งเป็นตอนที่ให้ความสำคัญแก่เรื่องการก่อกบฏของอุยเอียนตัวละครฝ่ายจ๊กก๊กจึงไม่มีบทบาทของตัวละครฝ่ายวุยก๊กเข้ามาเกี่ยวข้อง การสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนนี้จึงทำให้เรื่องราวมีความต่อเนื่อง ไม่มีเรื่องสุมาอี้เข้ามาแทรกในเนื้อหาตอนที่อุยเอียนกำลังก่อกบฏ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการสลับตำแหน่งของเนื้อหาอยู่หลายตอนด้วยกัน การสลับตำแหน่งของเนื้อหาอาจเป็นการสลับตำแหน่งของเนื้อหาในตอนเดียวกัน หรือเนื้อหาที่อยู่ในตอนใกล้เคียงกันได้ ทั้งนี้การสลับตำแหน่งของเนื้อหาเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ ๒ ประการ ได้แก่

๑. การสลับตำแหน่งของเนื้อหาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง เป็นการสลับตำแหน่งของเนื้อหาเพื่อให้เนื้อหาที่เกี่ยวกับตัวละครตัวเดียวกันได้มาอยู่ต่อเนื่องกัน หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันได้มาอยู่ในตอนเดียวกัน ทำให้เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในแต่ละตอนมีความต่อเนื่อง และเข้าใจง่าย

๒. การสลับตำแหน่งของเนื้อหาเพื่อให้เกิดความสมเหตุสมผล เป็นการสลับตำแหน่งของเนื้อหาโดยเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่ควรเกิดก่อนและหลัง เพื่อให้เนื้อเรื่องมีลำดับที่ต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น

การสลับตำแหน่งของเนื้อหาเพื่อจุดประสงค์ทั้ง ๒ ประการนี้ต่างก็เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้อ่านทั้งสิ้น เพราะผู้เขียนการ์ตูนต้องการให้การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นเป็นการ์ตูนที่อ่านง่าย เข้าใจง่าย เพื่อให้เหมาะแก่กลุ่มผู้อ่านที่เป็นเด็กและเยาวชน นอกจากนี้รูปแบบของคอมิกสตริปที่นำเสนอเนื้อหาเป็นตอนๆ ก็ทำให้ผู้เขียนต้องพิจารณาเนื้อหาในแต่ละตอนว่าจะเรียงลำดับอย่างไรให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ไม่สับสนซับซ้อน และไม่แยกเนื้อหาที่ต่อเนื่องกันไว้คนละตอนกัน ผู้อ่านจะได้เข้าใจเนื้อหาในตอนนั้นๆ ได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านเนื้อหาในตอนที่แล้ว ดังนั้น การสลับตำแหน่งของเนื้อหาจึงเป็นกลวิธีหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ในการดัดแปลงเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น

๕.๒.๑.๔ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน

การตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนของเนื้อหาวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดนี้ทั้งการเปลี่ยนแปลงชื่อกลศึกและกลอุบาย และการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการ ดังนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงชื่อกลศึกและกลอุบาย

การตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงชื่อกลศึก และกลอุบายบางชื่อ ทำให้ชื่อกลศึกและกลอุบายเหล่านั้นไม่ตรงกับสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ ตัวอย่างเช่น

การรบแบบวิธีเผิงเย่ ในสามก๊กฉบับแปลใหม่ การตูนสามก๊กเปลี่ยนให้เป็น การรบแบบงูกินหาง เพื่อให้มีชื่อเป็นภาษาไทย และเห็นภาพวิธีการรบแบบนี้เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น เพราะเลียนแบบการเล่นงูกินหางซึ่งคนไทยคุ้นเคยดี (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังไม่มีชื่อวิธีการรบ)

กลศึกคนห่างไกลไหนจะสู้คนใกล้ชิด ในสามก๊กฉบับแปลใหม่ ที่กิลหลงเสนอให้อ้วนสุดขอลูกสาวลิโป้ไปมาให้แก่ลูกชายเพื่อเป็นญาติกับลิโป้ ลิโป้จะได้กำจัดเล่าปี่ให้ การตูนสามก๊กเปลี่ยนชื่อเป็น กลศึกญาติ...สนิทกว่ามิตรสหาย เพื่อให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่อ้วนสุดต้องการเป็นญาติกับลิโป้เพื่อให้สนิทกว่าความเป็นมิตรสหายที่ลิโป้มีต่อเล่าปี่ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังไม่มีชื่อกลศึก)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงชื่อกลศึกและกลอุบายไปจากสามก๊กฉบับแปลใหม่ แต่มีจำนวนไม่มากนัก ชื่อกลศึกส่วนใหญ่ยังคงใช้ตามสามก๊กฉบับแปลใหม่ ในกรณีที่ผู้เขียนการตูนเปลี่ยนแปลงชื่อกลศึกและกลอุบายก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น โดยการตั้งชื่อที่ทำให้เห็นภาพได้ชัดเจน หรือมีความหมายที่ตรงกับเนื้อเรื่องสามก๊กมากยิ่งขึ้น

ส่วนชื่อกลศึก กลอุบาย หรือวิธีการรบแบบต่างๆ ส่วนใหญ่ที่ใช้ตรงตามสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย มีดังนี้

แผนต้อนเสือกฆ่าหมาป่า ที่ซุนฮกเสนอเพื่อให้เล่าปี่ ลิโป้ และอ้วนสุดรบกันเอง ซึ่งต่างจากสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังที่เรียกว่า อุบายเสือกสิ้นหมี่

กลอุบายเอาแขกแลกเจ้าเรือน ที่หวดเจิ้งเสนอให้สองตงรื้อค่ายแล้วรुकไปข้างหน้าเป็นระยะๆ แต่ละค่ายตั้งอยู่นาน ๓ วัน เพื่อให้เสหัวเถียนออกมารบ ซึ่งต่างจากสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังที่เรียกว่า กลศึกฮวนเคกอุยจู้อวดหรือแขกกลับมาช่วยเจ้าเรือน

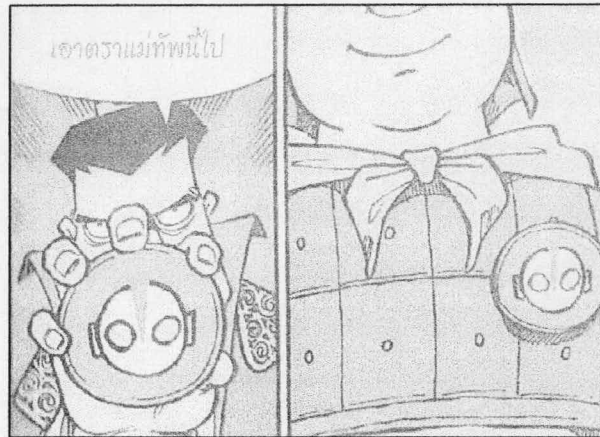
กลศึกสองสิงห์ชิงอาหาร ที่ซุนฮกเสนอให้โจโฉใช้ เมื่อครั้งที่โจโฉคิดจะยกทัพไปกำจัดเล่าปี่กับลิโป้ โดยให้มีราชโองการแต่งตั้งเล่าปี่เป็นผู้ว่าจี๋ว แล้วมีคำสั่งให้เล่าปี่กำจัดลิโป้ เพื่อให้เล่าปี่กับลิโป้ฆ่ากันเอง ซึ่งสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังไม่ปรากฏชื่อกลศึกนี้

กลศึกถึงตายแต่เกิดใหม่ที่ซิงหลงใช้โจมตีสองตง และอ้างว่าหันสินในสมัยโบราณเคยใช้ โดยนำเรือมาต่อกันเป็นแพเข้าโจมตีข้าศึกแต่ก็พ่ายแพ้แก่สองตง ซึ่งสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังไม่ปรากฏชื่อกลศึกนี้

๒) การเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิทย์สาส์นมีการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการในเนื้อหาวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก วัตถุดิบของที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นรายละเอียดที่ไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาของผู้อ่าน แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของในเรื่องสามก๊กเดิมให้เป็นวัตถุดิบของที่อยู่ในสมัยปัจจุบัน เป็นการต่อร่องระหว่างวรรณกรรมสามก๊กกับหนังสือการ์ตูน ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความเป็นปัจจุบัน และร่วมสมัยกับผู้อ่าน ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิทย์สาส์น ตอนที่ ๑๓๓ เสียเงงจิ๋ว ลิบองแม่ทัพฝ่ายง่อก๊กทำศึกกับกวนอูที่ค่านลกเค้า แต่เห็นว่ากวนอูมีการเตรียมพร้อมทางทหารและตั้งป้อมไฟเรียงรายไว้ตามลำน้ำ ลิบองจึงแสวงป่วย ลกซุนเสนอบุชายให้ลิบองแสวงลาออกจากตำแหน่งแม่ทัพ ให้ซุนกวนแต่งตั้งผู้อื่นมาแทน ให้คนที่มาแทนพุดจาสรรเสริญเยินยอกวนอู กวนอูเป็นคนทะนงตนก็จะถอนกำลังออกจากเงงจิ๋วไปตีอ้วนเสี้ยวโดยไม่ระวังหลัง เมื่อนั้นก็จะเข้าตีเงงจิ๋วได้โดยง่าย ซุนกวนจึงแต่งตั้งลกซุนเป็นแม่ทัพและมอบตราแม่ทัพให้แก่ลกซุน การ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนตราแม่ทัพเป็นเข็มกลัดติดเสื้อรูปอุลตราแมน ดังภาพ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๘ ขงเบ้งลงใต้ปราบกบฏ ขงเบ้งยกทัพไปปราบเบ้งเฮ็ก และวางแผนให้ยงคีกับโกเตงแม่ทัพมาผัดใจกัน เมื่อจับทหารของ ยงคีและโกเตงได้ก็ให้แยกทหารของยงคีและโกเตงขังไว้คนละฝั่ง ปลอ่ยข่าวว่าใครเป็นทหารของ โกเตงจะได้รับอภัยโทษ ใครเป็นทหารของยงคีจะถูกประหาร ขงเบ้งเรียกทหารของยงคีมาถามว่า เป็นทหารของใคร ทหารต่างตอบว่าเป็นทหารของโกเตง ขงเบ้งจึงให้ปลอ่ยตัวกลับไป แล้วถาม ทหารของโกเตงบ้าง ทหารตอบว่าเป็นทหารของโกเตง ขงเบ้งก็แสร้งทำเป็นไม่เชื่อ บอกว่ายงคีมี หนังสือมาสวมักคีและบอกว่าจะเอาหัวจูโพมาเป็นเครื่องบรรณาการแก่ตนแล้ว ตนจึงยอมปลอ่ย ตัวพวกทหารไป และอย่าได้กลับมาทำร้ายตนอีกเป็นอันขาด ขงเบ้งมอบอาหารและสุราให้ แล้ว ปลอ่ยตัวเชลยเหล่านั้นไป การ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนอาหารและสุราที่มอบให้แก่เชลยศึกเป็นข้าว กล่อง ดังภาพ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๐ ปลอ่ยตัวเบ้งเฮ็ก ขงเบ้งยก ทัพตามเบ้งเฮ็กมาถึงแม่น้ำลกซุย เห็นไม่มีเรือ น้ำก็ไหลเชี่ยว ฝั่งตรงข้ามมีเนินสูงเป็นกำแพงมี

ทหารรักษาอยู่ ก็ให้ทหารไปหลบร้อนตามริมเขาที่มีต้นไม้แน่นหนา พระเจ้าเล่าเรียนให้ม้าดำนำ ยาแก้ร้อนและเสบียงมาให้ ขงเบ้งใช้ให้ม้าดำนำทหารสามพันที่ติดตามมาข้ามแม่น้ำลกซุชรุกเข้าถ้ำ ของทหารม่าน รบตัดเสบียงอาหารของข้าศึก แล้วไปสมทบกับต่งถุน่าและห้วยหล่าที่เป็นไส้ศึกอยู่ ภายใน การ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนยาแก้ร้อนที่พระเจ้าเล่าเรียนพระราชทานมาเป็นลูกอมยี่ห้อ Hell เป็นการล้อเลียนลูกอมยี่ห้อ Hall ที่มีโฆษณาสื่อว่าสามารถคลายร้อนได้ ดังภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรดือศาสนมีการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการซึ่งเป็นรายละเอียดปลีกย่อยในเนื้อหาวรรณกรรมสามก๊ก ให้มีลักษณะเป็นปัจจุบัน ด้วยการนำวัตถุดิบของที่พบเห็นได้ในปัจจุบันไปแทนที่วัตถุดิบที่อยู่ในเรื่องสามก๊กเดิม แต่การเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการนี้ก็ยังมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในเรื่องเดิม ดังเช่น ตอนที่ ๑๔๘ ที่นำข้าวกล้องมาแทนสุราอาหารที่ขงเบ้งมอบให้เซียวเส็ก ข้าวกล้องก็เป็นอาหารที่อยู่ในรูปแบบภาชนะที่ใช้กันในปัจจุบัน ส่วนตอนที่ ๑๕๐ ที่นำลูกอมยี่ห้อ Hell มาแทนยาแก้ร้อนก็เป็นการล้อเลียนโฆษณาลูกอมยี่ห้อ Hall ที่มีบอกสรรพคุณของลูกอมว่าสามารถแก้ร้อนได้ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการของการ์ตูนสามก๊กจึงมีความเกี่ยวข้องกับวัตถุดิบของเดิมในเรื่องสามก๊ก เพียงแต่ผู้เขียนการ์ตูนเปลี่ยนแปลงให้มีความเป็นปัจจุบัน ร่วมสมัยกับผู้อ่าน เป็นการต่อรอยระหว่างเค้าเรื่องเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัย ได้แก่ เจี๋มกั๊ตรูปอุตสาหกรรมแมน ข้าวกล้อง โฆษณาลูกอม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้อ่านในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยม และการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบของบางประการในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรดือศาสนาก็มิได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาวรรณกรรมสามก๊กแต่อย่างใด

๕.๒.๒ กลวิธีการตัดแปลงตัวละคร

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการตัดแปลงตัวละครด้วยการตัดตัวละครออก เพื่อลดจำนวนตัวละครและความยาวของเนื้อหา การเพิ่มตัวละครเข้ามา และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน และมีความร่วมสมัย ดังนี้

๕.๒.๒.๑ การตัดออก

สามก๊กเป็นวรรณกรรมที่มีตัวละครจำนวนมาก ตัวละครหลายตัวมีบทบาทเพียงตอนเดียวแล้วก็ตายไป ตัวละครบางตัวมีบทบาทเพียง ๑ หรือ ๒ ครั้งแล้วก็ไม่กล่าวถึงอีกเลย การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นซึ่งนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริปที่นำเสนอเรื่องราวด้วยภาพเป็นหลัก จึงต้องลดจำนวนตัวละครที่ไม่มีบทบาทสำคัญเหล่านี้ออกไปเพื่อมิให้สับสนแก่การวาดตัวการ์ตูนของผู้เขียน และแก่การจดจำตัวละครของผู้อ่าน การที่ผู้เขียนลดจำนวนตัวละครที่ไม่ได้มีบทบาทสำคัญเหล่านี้ออกไปจำเป็นต้องตัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับตัวละครเหล่านี้ออกไปด้วย การตัดเนื้อหาเพื่อลดจำนวนตัวละครของการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) การตัดตัวละครที่ไม่สำคัญ

การตัดตัวละครที่ไม่สำคัญเป็นการตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงตัวละครบางตัวที่ไม่ใช่ตัวละครสำคัญในเรื่อง คือ เป็นตัวละครที่มีบทบาทน้อย อาจกล่าวถึงเพียง ๑ หรือ ๒ ครั้งแล้วไม่กล่าวถึงอีกเลย หรือมีบทบาทในตอนหนึ่งตอนใดแล้วก็ตายไป การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงตัวละครเหล่านี้ออกไปเพื่อลดจำนวนตัวละครให้น้อยลง ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๒๘ แผนล่อเสือออกจากถ้ำ ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาตอนที่ตั้งโต๊ะอำลามารคาก่อนจะออกเดินทางไปนครเตียงอัน มารคาตั้งโต๊ะบอกว่ารู้สึกเขม่นไปทั้งตัวแต่ตั้งโต๊ะก็คิดว่าเป็นเพราะคนจะได้เป็นฮ่องเต้ ไม่ได้คิดว่าเป็นลางร้ายแต่ประการใด มารคาของตั้งโต๊ะนั้นมีบทบาทในตอนนี้เพียงตอนเดียว แล้วก็ถูกฆ่าตายพร้อมกับครอบครัวของตั้งโต๊ะภายหลังจากที่ตั้งโต๊ะถูกลิโป้ฆ่า จึงไม่ถือเป็นตัวละครหลักหรือมีบทบาทสำคัญในเรื่อง และเนื้อหาในตอนที่ล่อเสือออกจากถ้ำนี้ให้ความสำคัญแก่การวางแผนกำจัดตั้งโต๊ะของอ้อฮง ลีโป้ และลิซก ดังนั้น การตัดตัวละครมารคาตั้งโต๊ะออกไป จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาของตอนนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๖๔ โจโฉปราบศึกภายใน ได้ตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงยีเอ็งผู้ที่กระทำการดูหมิ่นโจโฉ โจโฉไม่ฆ่ายีเอ็งเพราะกลัวถูกคำครหา จึงให้ยีเอ็งเป็นทูตไปเกลี้ยกล่อมเล่าเปียวหวังจะยึดมือเล่าเปียวฆ่ายีเอ็ง แต่เล่าเปียวรู้ทันจึงให้ยีเอ็งไปเกลี้ยกล่อมหองจ้อที่เมืองกังแฮ ยีเอ็งว่าหองจ้อเหมือนแตรีคอยู่ในศาลจึงถูกหองจ้อสั่งประหาร ยีเอ็งนั้นมิมีบทบาทในตอนนี้อย่างตอนเดียวแล้วก็ตายจึงไม่ถือว่าเป็นตัวละครหลัก และไม่ได้มีบทบาทสำคัญในเรื่อง เนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้นำความสำคัญแก่การวางแผนฆ่าโจโฉของตังสิน จูกกจูตัน ดันอิบ โง่ห้วน และหมอบเกียดเป็ง ที่สุดท้ายก็ถูกโจโฉจับได้และถูกฆ่าจนหมด การตัดตัวละครยีเอ็งจึงไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และเป็นการลดจำนวนตัวละครให้น้อยลงอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๗๑ ขงเบ้งเสนอแผน ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาตอนเล่าปีได้พบซุยเป้งเพื่อนของขงเบ้ง ซุยเป้งว่าเรื่องจะให้ขงเบ้งประสานรอยแตกแยกของแผ่นดินไม่ใช่เรื่องง่าย เล่าปีเชิญซุยเป้งไปอยู่ด้วย ซุยเป้งปฏิเสธแล้วก็ลาไป ตัวละครซุยเป้งนั้นมิมีบทบาทในตอนนี้อย่างครั้งเดียวแล้วก็ไม่ได้กล่าวถึงอีกเลย จึงไม่ถือว่าเป็นตัวละครหลักที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง และเนื้อหาในตอนนี้นำความสำคัญแก่การเสนอแผนการครั้งแรกของขงเบ้งก่อนที่จะขอมออกจากกระท่อมมาเป็นที่ปรึกษาให้แก่เล่าปี การตัดตัวละครซุยเป้งออกไปจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๖ แก้วของม้าเฉียว ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงการรั่วไหลของแผนฆ่าโจโฉ เมื่ออุยกุ้ยบอกแผนการให้นางลิซุ่นเอียงภรรยาผู้น้อยรู้และนางนำไปบอกเบี้ยวเต็กซึ่งเป็นซู้ เบี้ยวเต็กจึงไปบอกโจโฉ โจโฉก็ให้จับตัวอุยกุ้ยกับครอบครัวมาจำไว้ เนื้อหาในตอนนี้มีตัวละครคือนางลิซุ่นเอียงและเบี้ยวเต็ก ตัวละครทั้งสองไม่ใช่ตัวละครสำคัญ มีบทบาทในตอนนี้อย่างตอนเดียวแล้วก็ตายไป การ์ตูนสามก๊กในตอนนี้นำความสำคัญแก่การทำศึกระหว่างม้าเฉียวกับโจโฉ ม้าเฉียวต้องการล้างแค้นให้ม้าเท้งบิดาซึ่งถูกโจโฉฆ่าตาย การตัดตัวละครนางลิซุ่นเอียงกับเบี้ยวเต็กจึงทำให้ตัวละครในเรื่องมีจำนวนน้อยลงโดยไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๐๕ วีรกรรมจูถ่ง ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเตียวเหยียนอาลักษณ์ของซุนกวนตายไป และเขียนจดหมายสั่งความให้ย้ายเมืองหลวงไปตั้งที่เบาะหลงเพราะภูมิฐานดี ซุนกวนจึงให้เกณฑ์คนไปสร้างกำแพงเมืองและป้อมที่ปากน้ำยี่สุเตียวเหยียนมิมีบทบาทในตอนนี้อย่างครั้งเดียว และไม่ใช่ตัวละครสำคัญ การตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเตียวเหยียนจึงเป็นการตัดตัวละครที่ไม่สำคัญออกไป ซึ่งเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้นำ

ความสำคัญแก่วีรกรรมของจูล่งที่พยายามทุกวิถีทางไม่ให้ซุนสูหยินนำตัวอาเต้ไปกั๊งตั้งได้ ในขณะที่เล่าปี่กำลังจะเข้ายึดเมืองเสฉวน ดังนั้น การตัดตัวละครเตียวเหยียนจึงไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องในตอนนี้ และเป็นการลดจำนวนตัวละครให้น้อยลงอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๕ จูจงบเตียวหุย ได้ตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงเล่าปี่ให้เชิญลิ้อี่มาทำราชการศึก ลิ้อี่เขียนคำว่าทหาร ม้า อาวุธ ลงบนกระดาษหลายแผ่นแล้วก็ฉีกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย แล้วเขียนรูปชายคนหนึ่งรูปร่างใหญ่โตนอนหงายผึ่งอยู่ อีกคนกำลังชูดหลุมฝังศพ แล้วเขียนอักษรว่า “ขาว” ลงไว้ตัวหนึ่ง แล้วลากลับ เล่าปี่คิดว่าลิ้อี่เลอะเลือนก็เผากระดาษเหล่านั้นเสีย ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้แสดงปริศนาในการทำนายที่มีความหมายว่าเล่าปี่จะสูญเสียไพร่พล ม้า และอาวุธจำนวนมาก และจะเสียชีวิตที่เมืองเป่กเต้ (เป่ก คือ ขาว) แต่เล่าปี่ไม่เข้าใจความหมาย การตัดเนื้อหาในส่วนนี้เป็นการตัดตัวละครลิ้อี่ที่มีบทบาทในตอนนี้เพียงครั้งเดียว แล้วก็ไม่ได้กล่าวถึงอีกเลย และเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การตายของเตียวหุย และความแค้นที่เล่าปี่มีต่ออ๊กก๊ก เพราะอ๊กก๊กทำให้ต้องสูญเสียน้องร่วมสาบานทั้ง ๒ คนไป การตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวถึงการทำราชการศึกของลิ้อี่ออกจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องในตอนนี้ และไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาของผู้อ่าน เพราะผู้อ่านยังคงรับรู้จุดจบของเตียวหุย และความแค้นที่เล่าปี่มีต่ออ๊กก๊ก การตัดตัวละครลิ้อี่ออกจึงทำให้ตัวละครมีจำนวนน้อยลงเหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริปมากยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๔ ลกซุนได้ช่วยขงจางม ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเปาเตียวทัพหลังของเล่าปี่ถูกล้อมไว้ทั้ง ๘ ด้าน ไม่สามารถออกจากวงล้อมได้ เปาเตียวไม่ยอมสวามิภักดิ์ แล้วก็อาเจียนออกมาเป็นโลหิตขาดใจตายอยู่กลางทัพ เทียก็ถูกล้อมจนต้องเชือดคอตาย เตียวหล่ากับปองสิบก็เสียชีวิตในสนามรบ งอบิ้นตีฝ่าวงล้อมออกไปได้ และจูล่งมาช่วยไว้ทัน สะโมโขอ้งม่านถูกจิวท่ายฆ่าตาย การตัดเนื้อหาในส่วนนี้เป็นการตัดตัวละครเปาเตียว เทียก็ เตียวหล่า ปองสิบ และสะโมโข ซึ่งมีบทบาทในตอนนี้แล้วก็เสียชีวิต เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่การทำศึกของลกซุนแม่ทัพใหญ่ฝ่ายอ๊กก๊กที่ทำศึกครั้งแรกก็ได้ช่วยขงจางม ทำให้กองทัพเล่าปี่แตกพ่ายต้องหนีไปอยู่เมืองเป่กเต้ ดังนั้น การตัดตัวละครเปาเตียว เทียก็ เตียวหล่า ปองสิบ และสะโมโข จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และเป็นการลดจำนวนตัวละครให้น้อยลงอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๘ ขงเบ้งลงใต้ปราบกบฏ ได้ตัดเนื้อหาตอนกวนสกุบุตรคนที่สามของกวนอูมาเข้าพบขงเบ้ง ขงเบ้งจึงตั้งกวนสกุเป็นนายทัพ

หน้ายกไปปราบเมืองได้ด้วยกัน กวนสกมิมิบทบาทในตอนนี้อย่างเดียวและก็ได้มิบทบาทสำคัญในเรื่อง การตัดเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวกับกวนสกอออกจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง ซึ่งเนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กในตอนนี้อย่างสำคัญแก่การยกทัพไปปราบเบ้งเฮ็ก ขงเบ้งต้องจับเบ้งเฮ็กได้และปล่อยถึง ๗ ครั้ง จึงชนะใจเบ้งเฮ็ก ดังนั้น การตัดตัวละครกวนสกอจึงไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่าน และเป็นการลดจำนวนตัวละครให้น้อยลง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะการตัดตัวละครที่ไม่สำคัญออก ทั้งนี้เนื่องจากวรรณกรรมสามก๊กมีตัวละครจำนวนมาก หากผู้เขียนการ์ตูนไม่ตัดตัวละครออกไปก็ยากที่จะวาดภาพตัวละครไม่ให้ซ้ำกันได้ และจำนวนตัวละครที่มีมากจนนับไม่ถ้วนนั้น เมื่อนำเสนอด้วยภาพก็อาจทำให้เกิดความสับสนทั้งแก่ผู้วาดและผู้อ่านการ์ตูนได้ ดังนั้นผู้เขียนการ์ตูนจึงต้องตัดตัวละครที่ไม่สำคัญออก ด้วยการตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงตัวละครนั้นๆ ออกไป แต่ลักษณะการตัดตัวละครที่ไม่สำคัญของผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กนั้น จะตัดเฉพาะตัวละครที่ไม่ได้มีบทบาทสำคัญ หรือตัวละครที่มีบทบาทเพียงไม่กี่ครั้งในเรื่อง การตัดตัวละครที่ไม่สำคัญจะต้องไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องในตอนนั้นๆ และเป็นการลดจำนวนตัวละครโดยไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่านด้วย

๒) การตัดประวัติความเป็นมาของตัวละครสำคัญและตัวละครที่ไม่สำคัญ
วรรณกรรมเรื่องสามก๊กมีประวัติความเป็นมาของตัวละครบางตัวแทรกอยู่ในเนื้อหา ประวัติความเป็นมาของตัวละครนั้นมักจะอยู่ในตอนที่ตัวละครมีบทบาทเป็นครั้งแรกในเรื่อง ตัวอย่างเช่น

เมื่อตัวละครเล่าปีเริ่มมีบทบาทครั้งแรกในเรื่อง สามก๊กฉบับแปลใหม่
ของวรรณไว พัธโนทัย ได้แทรกประวัติความเป็นมาของเล่าปี ดังนี้

เมื่อป้ายประกาศรับสมัครทหารอาสาปีคมาถึงอำเภอตุ้นกวน ก็ปรากฏ
วีรบุรุษผู้หนึ่งซึ่งเป็นคนไม่ชอบศึกดาบรับตำรา หรือใครในการเล่าเรียน แต่ใจคอ
กว้างขวางนัมนวล พุดน้อย เวลาโกรธหรือดีใจ ไม่แสดงให้ปรากฏออกนอกหน้า
มีใจมักใหญ่ใฝ่สูง ชอบคบหาสมาคมกับคนใจใหญ่โตในได้ฟ้า ร่วงสูง ๗ ชื่อ กับ
๕ ชุน ภูเขาถึงบ่า มีมือยาวเกินเข่า ตาชำเลื่องคูโบหูตัวเองได้ ไบหน่านวลเกลี้ยงตั้ง
สีมิงกุฎหยก ริมฝีปากแดงดังชาดแต้ม สืบเชื้อสายมาจากเล่าเหง หรือจงซานจึงอ่อง
ผู้เป็นพระนัดดาพระเจ้าหันกงเต้

บุคคลผู้นี้มีนามกรว่า เล่าปี่ มีชื่อรองว่า เสียนเต๋อ (แปลว่า ผู้มีคุณธรรมอันประเสริฐ) ในอดีตกาล สมัยพระเจ้าฮู่อี้เต๋เป็นใหญ่ (พ.ศ. ๔๐๓-๔๕๕) นั้น หลิวเจินโอรสของหลิวเซ็ง ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระยาจู้ถู่ถึง แต่ตอนหลังถูกลอด เพราะมิได้นำเอาทองเครื่องราชบรรณาการเช่นบรรพบุรุษมาถวายพระเจ้าฮู่อี้เต๋ตามกำหนด จึงออกไปตั้งรกรากอยู่ ณ อำเภอตุนกวนนี้

ปู่ของเล่าปี่ ชื่อหลิวสวง พ่อชื่อหลิวหง เข้ามารับราชการเป็นขุนนาง แต่สิ้นชีพเมื่อยังหนุ่ม เล่าปี่จึงกำพร้าพ่อแต่อายุยังเยาว์ อยู่กับแม่ตลอดมาด้วยความกตัญญู ครอบครัวยากจนข้นแค้น ต้องเย็บรองเท้าฟางกับทอเสื่อขายเลี้ยงชีวิต ตั้งบ้านอยู่ที่หมู่บ้านเล่าของซุนในอำเภอตุนกวน

เบื้องตะวันออกเฉียงใต้ของบ้านนี้ มีดินหม่อนใหญ่ต้นหนึ่งขึ้นอยู่ สูง ๕ จั้งกว่า มองดูไกลๆ เป็นพุ่มคล้ายกุบรด หมอคูทำนายไว้ว่า “บ้านนี้จักต้องมีคนมีบุญมาเกิดเป็นแน่แท้”

เมื่อเล่าปี่ยังเยาว์นั้น ชอบเล่นกับพวกเด็กๆ ได้ดินหม่อนนี้ แล้วพูดว่า “ข้าเป็นเจ้าแผ่นดิน กำลังขับราชรถทรง”

เล่าฮ้วนก็ ผู้เป็นอาได้ยินคำพูดของเล่าปี่ ก็ประหลาดใจยิ่งนัก นึกในใจว่า “เด็กคนนี้ต้องไม่ใช่คนธรรมดาเป็นแน่แท้ยว

แถมเมื่อเห็นเล่าปี่ อดๆ อยากๆ เล่าฮ้วนก็มักจะให้เงินแก่เล่าปี่เสมอมิให้ขาดสน

ครั้นเล่าปี่อายุได้สิบห้า แม่ให้ไปศึกษาวิชากับครูเต๋เหียนและครูโลติด เล่าปี่ก็ได้รู้จักเป็นเพื่อนกับกองซุนจ้าน และคนอื่นๆ อีก

เมื่อเล่าเอี้ยนประกาศรับสมัครทหารอาสาปราบโจร โปกฝ่าเหลือนั้น เล่าปี่อายุได้ยี่สิบแปดปีเต็ม

พอเล่าปี่ได้เห็นป้ายประกาศนั้น ก็ถอนใจใหญ่^{๑๔}

ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของตัวละครเล่าปี่ไว้เช่นเดียวกัน แต่มีรายละเอียดที่แตกต่างกัน และกล่าวไว้สั้นกว่าสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย ดังนี้

^{๑๔} วรรณไว พัธโนทัย, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๖-๗.

แถมเมืองคันทันมีชายคนหนึ่งชื่อเล่าปี่ เมื่อน้อยชื่อเหียนเต็ก ก็ไม่สู้รักเรียนหนังสือ แต่มีปัญหาที่น่าใจนั้นคือ ความโกรธความยินดีมิได้ปรากฏออกมาภายนอก ใจนั้นอารีนักมีเพื่อนฝูงมาก ใจกว้างขวาง หมายถึงเป็นใหญ่กว่าคนทั้งปวง กอบด้วยลักษณะรูปใหญ่สมบูรณ์สูงประมาณห้าศอกเศษ หูยานถึงบ่า มือยาวถึงเข่า หน้าขาวดั่งสีหยก ฝีปากแดงดั่งชาดแฉ่ม จักขุชำเลืองไปเห็นหู แลเล่าปี่นั้นเป็นบุตรเล่าเหง เล่าเหงเป็นเชื้อพระวงศ์พระเจ้าฮั่นเกงเต้ เล่าเหงตายตั้งแต่เล่าภรรยาเล่าปี่ผู้บุตรมีความกตัญญูรักษามารดามิได้อนาทร แลเล่าปี่กับมารดาเป็นคนเจ้าใจไว้ทรัพย์ ทอเสื้อขายเลี้ยงชีวิต บ้านที่เล่าปี่อยู่นั้น ชื่อบ้านเล่าของจุน อยู่ใกล้เมืองคันทัน เรือนนั้นอยู่ริมคันทัน คันทันนั้นสูงประมาณแปดวาเศษ กิ่งนั้นเป็นพุ่มดั่งฉัตร มีหมอคูคนหนึ่งเดินมาเห็นภูมิบ้าน แลคันทันต้องตำรา จึงทายว่าบ้านนี้มีผู้มีบุญอยู่ เล่าปี่เมื่อยังเด็กอยู่นั้น เล่นกับลูกชาวบ้านทั้งปวง เล่าปี่จึงว่าถ้ากูได้เป็นเจ้า กูจะเอาคันทันคันทันนี้ไปทำคันทันเสวตฉัตรกัน เล่าฮ้วนก็ผู้เป็นอาได้ยินเล่าปี่ว่าประหลาด จึงชมเล่าปี่ว่าจะมีบุญเป็นมันคง เล่าฮ้วนก็ทำนุบำรุงให้เงินทองแก่เล่าปี่เรื่อยๆ เมื่อเล่าปี่อายุได้ ๑๕ ปี มารดาจึงให้ไปเรียนหนังสือกับเต้เหียนผู้เป็นครู เล่าปี่นั้นมีเพื่อนสองคน ชื่อโลติดหนึ่ง กองซุนจ้านหนึ่ง เรียนหนังสืออยู่ด้วยกันจนอายุได้ยี่สิบห้าปี ขณะนั้นเล่าปี่เดินไปเห็นหนังสือซึ่งปิดไว้ที่ประตูเมือง เล่าปี่คิดไปมิตลอคยีนคูหนังสือทอดใจใหญ่อยู่^{๑๕}

เนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของเล่าปี่ดังที่ปรากฏข้างต้นนั้น จะต้องตรงกับเนื้อหาในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ตอนที่ ๑ โจรโจกผ้าเหลือง แต่การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ได้ตัดประวัติความเป็นมาของเล่าปี่ในตอนนี้ออก และก็มีเนื้อหาที่แสดงประวัติความเป็นมาโดยย่อของเล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย ไว้ในตอนท้ายของตอนที่ ๒ ฝั่งร่วมสาบาน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการร่วมสาบานในสวนท้อของ ๓ ฝั่ง เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย การที่ผู้เขียนการ์ตูนนำประวัติความเป็นมาโดยย่อไว้ในตอนนี้อยู่ถือว่าเป็นการสรุปความเป็นมา และบอกลักษณะตัวละคร โดยย่อ เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักตัวละครสำคัญทั้งสามมากยิ่งขึ้น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาโดยย่อของตัวละครเล่าปี่ไว้ดังนี้

^{๑๕} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๗ (กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๔๘), หน้า ๗.

เล่าปี่เป็นเชื้อพระวงศ์ชั้น บิดาตายตั้งแต่วัยเด็ก ช่วยมารดาทอเสื่อและสานรองเท้าขายเลี้ยงชีพเรื่อยมา รูปร่างสูงใหญ่ หน้าขาวราวหยก ริมฝีปากแดงดั่งทาสาด ใจคอกว้างขวาง สุภาพ เรียบร้อย เยือกเย็น ดีใจหรือเสียใจไม่แสดงสีหน้าให้ปรากฏ เป็นพี่ใหญ่ในพี่น้องร่วมสาบาน^{๑๖}

ประวัติความเป็นมาของเล่าปี่ในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นนี้บอกเพียงส่วนสำคัญๆ คือ เล่าปี่เป็นเชื้อพระวงศ์ ช่วยมารดาทอเสื่อและสานรองเท้าขาย ซึ่งเป็นส่วนที่กล่าวถึงบ่อยครั้งในเรื่องสามก๊ก เพราะเล่าปี่นั้นมักจะกล่าวว่าตนเองเป็นเชื้อพระวงศ์ชั้น และตัวละครหลายตัวมักจะดูหมิ่นว่าเล่าปี่นั้นมีฐานะต่ำต้อย ทอเสื่อขายเลี้ยงชีพ จึงเป็นการกล่าวเฉพาะส่วนที่มีความสำคัญกับเนื้อหาในตอนต่อไป หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการกล่าวเพื่อเป็นพื้นความรู้ให้แก่ผู้อ่านนั่นเอง

สำหรับประวัติความเป็นมาของตัวละครอื่นที่การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นตัดออก ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของโจโฉ ซึ่งสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย กล่าวถึงดังต่อไปนี้

แลนายทัพนั้นเป็นกองม้า ร่ามสูง ๗ ฉื่อ ตาเล็ก หนวดเครายาว เป็นชาวตำบลเจากุน เมืองไพก๊ก แซ่โจ ชื่อโจ โฉ เมื่อเยาว์มีชื่อรองว่า เม็งเต๋อ เป็นบุตรโจโก๋ เดิมแซ่แฮหัว เนื่องด้วยโจโก๋ บิดาไปเป็นบุตรบุญธรรมของเฉาเถิง ชันที จึงได้เปลี่ยนแซ่ใหม่เป็น เฉาหรือโจ

อันโจโฉมีชื่อเล่นว่า อาหาม่านชื่อหนึ่ง อีกชื่อหนึ่งว่า จี้ลี่ เมื่อยังเล็กเป็นคนชอบเที่ยวเล่นป่ายิงสัตว์ ชอบร้องรำทำเพลง มีเล่ห์เหลี่ยมมาก และปัญญาไว ครั้งหนึ่งอาผู้ชายเห็นโจโฉก่นแต่เที่ยวเตร่ไม่เอาธุระการงาน ก็โกรธ จึงไปฟ้องโจโก๋ บิดา โจโก๋ก็คิดว่าโจโฉ โจโฉจึงคิดอุบายไว้ในใจ พอเห็นอาผู้ชายเดินมาก็แสร้งทำเป็นลมล้มลง อาผู้ชายเห็นตกใจ วิ่งไปบอกโจโก๋ให้รีบมาดู โจโฉก็เดินเล่นเป็นปกติอยู่

โจโก๋จึงถามว่า “อาบอกว่าเจ้าเป็นลม ตอนนี้อยู่ดีแล้วหรือ”

โจโฉจึงตอบว่า “แต่ไหนแต่ไรมา ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นลมเลย เพราะอาไม่ชอบข้าพเจ้าจึงหาเรื่องใส่ไคล้ข้าพเจ้าเสมอ”

^{๑๖} หนู นินจา (นามแฝง), สามก๊กฉบับบรรลือสาส์น, เล่ม ๑ (กรุงเทพมหานคร: บรรลือสาส์น), หน้า ๑๘.

โจโก้เชื่อคำของโจโล แต่นั่นมา ไม่ว่าอาจจะเอาเรื่องอะไรมาบอก โจโก้ มิได้เชื่อฟังอีก โจโลจึงกำเร็บใจ และเที่ยวทำแกล้งแหยงมากขึ้น

แต่เดิมา เจียวเสียนเพื่อนของโจโลเคยพูดกับโจโลว่า “ได้ฟ้ากำลัง จลาจลวุ่นวาย ไม่สามารถมีคนกู้บ้านกู้เมืองได้เลย เห็นทีจะเป็นตัวเจ้านี้แหละ กระทบที่จะช่วยได้”

ที่เมืองลำหยงนั้น มีชายคนหนึ่งชื่อ โทเง้า เมื่อได้พบกับโจโลก็พูดว่า “ราชวงศ์หั่นโก่ลี้จะล่มจมแล้ว อันผู้ที่สามารถยังหาความสงบร่มเย็นให้แก่ได้ฟ้านี้ ได้เห็นมีแต่ท่านเท่านั้น

ที่เมืองหลินหล่า มีหมอคูลกษณะชื่อเสียงโคงค์คนหนึ่งชื่อเขาเฉียว โจโล หาแล้วถามว่า “สืบไปข้างหน้า ข้าพเจ้านี้จะศิร้ายประการใด”

เขาเฉียวไม่ตอบ

โจโลถามซ้ำอีก เขาเฉียวจึงว่า “ตัวเจ้านั้นดีพอที่จะครองโลกได้ แต่ก็ร้าย พอที่จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่โลกได้เหมือนกัน”

โจโลได้ฟังดังนั้น ก็ชอบใจนัก

ครั้นโจโลอายุได้ยี่สิบปี ทางหัวเมืองคัดเลือกตัวส่งมายังราชสำนักเข้าเป็น ทหารราชองครักษ์ ต่อมาได้เลื่อนเป็นแม่กองรักษาพระนครลกเอี้ยงด้านเหนือ เมื่อโจโลเชื่อว่าราชการในตำแหน่งนี้ ได้สั่งให้ทำไม้พลองชนิดต่างๆ สี่สิบกว่าอัน ตั้งไว้ที่ประตูเมืองทั้งสี่ทิศ แล้วประกาศว่าผู้ใดล่วงละเมิดพระราชกำหนด ไม่ว่า ผู้นั้นจะเป็นผู้น้อยหรือผู้ใหญ่ จักต้องถูกลงโทษด้วยไม้พลองทั้งสิ้น

วันหนึ่ง อาของเห่หุยขันที เดินถือมีดไปมาในยามวิกาล โจโลลาดตระเวน พบเข้าสั่งจับเอาตัวมาทาบเสียด้วยไม้พลอง

นับแต่นั้น ก็ไม่มีใครกล้ากระทำผิดอีก คนทั้งปวงยำเกรงอาญาสิทธิ์เป็น อันมาก ไม่ช้าโจโลได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเมืองคุ่นชิว^{๑๑}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมา ของโจโลไว้ดังต่อไปนี้

แลนายทัพนั้นชื่อโจโล สูงประมาณห้าศอก จักขุเล็ก หนวดยาว เป็น บุตรโจโก้ แลโจโลเมื่อน้อยนั้นมักพอใจไปเล่นป่ายิ่งเนื้อ มักพอใจฟังร้องรำทำ เพลง มีปัญญาความคิดรวดเร็ว ฝ่ายว่าโจเต็กนั้นเห็นโจโลเป็นนักเลงไม่ทำมาหา

^{๑๑} วรรณไว พิศนาคย์, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๑๒-๑๓.

กิน ก็มีใจซังเป็นอันมาก จึงเดินไปจะเอาเนื้อความบอกโจโกผู้พี่ โจโลเห็นว่าอั้ง
อยู่จะเอาเนื้อความไปบอกบิดา โจโลทำมีอันเป็นล้มลง อาเห็นจึงร้องบอกโจโก
ว่าโจโลมีอันเป็น โจโกตกใจว่าบุตรมีอันเป็นก็วิ่งมาดู โจโลลุกขึ้นเล่นปรกติอยู่
โจโกจึงว่าอั้งไปบอกว่าอั้งมีอันเป็น บัดนี้หายแล้วหรือ โจโลจึงว่าแต่เหนื่อยมา
ข้าหาเจ็บป่วยสิ่งใดไม่ เพราะอั้งซังจึงเอาความมิดีมาใส่ แต่นั้นไปโจโกก็เชื่อ
คำโจโล ถึงอาจะเอาความสิ่งใดมาบอก โจโกมิได้เชื่อคำน้องชาย โจโลยังกำริบใจ
เล่นหัวหยาบซ่าไปกว่าแต่ก่อน เพื่อนเล่นทั้งปวงพุดจากยกยก โจโลว่าแผ่นดินบัดนี้
เป็นจลาจลอยู่ หาผู้ใดซึ่งมีสติปัญญาจะปราบปรามอันตรายให้อยู่เย็นเป็นสุขไม่
เราทั้งปวงเห็นแต่ท่านมีสติปัญญา จะคิดอ่านปราบปรามให้แผ่นดินเป็นสุขได้ แล
เมืองลำหยงนั้นมีคนหนึ่งชื่อโหเง้า ว่าแก่คนทั้งปวงว่า แผ่นดินเมืองหลวงนั้นจะ
สูญเสียแล้ว ซึ่งจะปราบแผ่นดินให้ราบนั้นเห็นแต่โจโลผู้เดียว แลในเมืองหลินล้า
มีหมอกคนหนึ่งชื่อเขาเฉียวรู้คุณลักษณะคน โจโลจึงไปหาเขาเฉียวถามว่าข้าพเจ้านี้
สืบไปภายหน้าเห็นดีชั่วประการใด เขาเฉียวนิ่งอยู่ โจโลจึงถามซ้ำไปอีก เขาเฉียว
จึงว่าท่านมีปัญญามาก จะป้องกันแผ่นดินได้อยู่ แต่มิได้สัจย์ชื่อต่อแผ่นดินจะเป็น
ศัตรูราชสมบัติ โจโลหัวเราะชอบใจ ครั้นอายุโจโลได้ยี่สิบปี จึงเข้าไปทำราชการ
ฝ่ายทหารในเมืองลกเอี้ยง โจโลจึงให้เอาไม้สำคัญห้าสิบไปปักไว้ทั้งสี่ประตูเมือง
ห้ามมิให้คนเดินกลางคืน ถ้าเดินไปมาผิดประหลาด ให้จับเอาตัวมาทำโทษ ครั้น
กลางคืนวันหนึ่ง โจโลไปตระเวนพบเอาขันทีเดินมาผิดเวลา โจโลให้จับเอาตัวมาตี
สิบห้าที แลโจโลนั้นทำราชการเข้มแข็งขึ้นทุกวัน คนทั้งปวงยำเกรงเป็น อันมาก
พระเจ้าเลนเต้จึงตั้งให้เป็นคุณลิวเหลียง^{๑๔}

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะได้ตัดเนื้อหาใน ตอนที่ ๓ วิภกรรม ๓ ที่
นี่อง ส่วนที่กล่าวเรื่องเล่าปี่ยกกำลังไปช่วยโลติด โลติดขอให้ยกกำลังไปช่วยสองซุสงกับจูสีที่
เองฉวน การสู้รบระหว่างสองซุสง จูสี กับเตียวเหลียง เตียวโป๊ และทัพของโจโยยกมาช่วย
ประวัติความเป็นมาของโจโล และส่วนที่กล่าวเรื่องโลติดถูกจูสงทูลกล่าวโทษจึงถูกจับกุม เนื้อหา
ในตอนตัดออกไปนี้มีความเกี่ยวข้องกับตัวละครจำนวนมาก แต่ตัวละครเหล่านั้นไม่ได้เป็น
ตัวละครสำคัญของเรื่อง ยกเว้นโจโลที่เป็นตัวละครสำคัญของเรื่อง แต่ก็ได้มีบทบาทสำคัญใน
ตอนวิภกรรม ๓ นี่อง ที่ผู้เขียนการ์ตูนให้ความสำคัญแก่ตัวละครเล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย และ
วิภกรรมของบุคคลทั้งสามอันมีความสัมพันธ์กับชื่อตอนของตอนนี้

^{๑๔} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๗ (กรุงเทพมหานคร: คอภพญา, ๒๕๔๗), หน้า ๑๒-

การตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของโจโฉนั้น อาจเป็น เพราะโจโฉเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะตัวร้าย ตรงข้ามกับเล่าปี่ที่ผู้อ่านรู้จักในฐานะพระเอกของเรื่อง ดังนั้น การตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของตัวละครออก จึงมิได้ทำให้เนื้อเรื่อง เกิดความสับสน หรือเข้าใจยากขึ้นแต่อย่างใด

ตัวละครอีกตัวหนึ่งที่มีประวัติความเป็นมาปรากฏอยู่ในวรรณกรรม สามก๊ก แต่การต้นสามก๊กฉบับบรรณวิศวะตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกก็คือ บิ๊ตก ซึ่งสามก๊กฉบับแปล ใหม่ของวรรณไว พัทธินัย กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของบิ๊ตกดังต่อไปนี้

ชายผู้กล้าอาสารบนั้น แซ่บิ ชื่อตีก เป็นชาวตองไฮ มีชื่อรองว่าจื่อชง เป็น บุคคลในครอบครัวผู้ดีมีทรัพย์ เคยไปมาค้าขาย ณ เมืองลกเอียง ครั้งหนึ่งตอน ขากลับ นั่งรถมาพบสาวงามผู้หนึ่งกลางทาง เธออ่อนวอนขอโดยสารมาด้วย บิ๊ตก จึงลงจากรถเดินไป แล้วให้สาวงามขึ้นนั่งรถแทน สาวงามเชิญให้บิ๊ตกขึ้นนั่ง ด้วยกัน บิ๊ตกก็ขึ้นไปนั่งคอยอยู่ หาเหยี่ยวมองสาวงามนั้นไม่

รถวิ่งมาหลายลิ สาวผู้นั้นจึงขอลงและลาไป ก่อนจาก สาวงามพูดกับ บิ๊ตกว่า “เราคือพระอัครนีเทพแห่งทักษิณาบถ ได้รับโองการจากช่างดี ให้ลงมาเผา บ้านท่าน เราเห็นว่าท่านเป็นคนใจโอบอ้อมอารี จึงขอบอกท่านให้ทราบ ท่านจง รีบกลับ ไปชนเอาทรัพย์สมบัติออกจากบ้านเสียให้หมดเราจะมาเผาในตอนดึกคืน นี้

พูดแล้วก็หายวับไปกับตา

บิ๊ตกตกใจมาก รีบกลับบ้านชนทรัพย์สินทั้งปวงออกมากองไว้ข้างนอก คี้นั้นเกิดไฟลุกไหม้ขึ้นที่ห้องครัว แล้วลุกลามเผาบ้านเสียราบเรียบ

ด้วยเหตุนี้แล บิ๊ตกจึงเอาทรัพย์สินของตนให้ทานแก่พวกยาจกเสียสิ้น ภายหลัง โศกเยี่ยมเชิญบิ๊ตกมาเป็นผู้ช่วยผู้ว่าราชการเมือง^{๑๕}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ก็ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมา ของบิ๊ตกไว้ดังต่อไปนี้

^{๑๕} วรรณไว พัทธินัย, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๑๕๖-๑๕๗.

ฝ่ายบิณฑกชาวเมืองตองไฮเป็นพ่อค้ามีทรัพย์สินเป็นอันมาก เมื่อครั้งพาพวกเพื่อนไปค้าเมืองลกเอียงนั้นชายของเสร็จแล้ว เข่นเกวียนจะกลับมา พบหญิงคนหนึ่งรูปร่างอายุประมาณสิบหกปี ขอโดยสารบิณฑกจะมาเมืองตองไฮด้วย บิณฑกเอ็นดูว่าเป็นหญิงจึงลงเดินให้หญิงนั้นนั่งไปบนเกวียน หญิงนั้นจึงว่าข้าพเจ้าเป็นคนโดยสารจะนั่งไปบนเกวียน จะให้ท่านเดินไปนั้นไม่ควร เชิญท่านขึ้นมานั่งบนเกวียนเถิด บิณฑกก็ขึ้นเกวียนขับไป ในขณะที่บิณฑกนั่งมานั้นชิดกับหญิง แลบิณฑกจะได้แลดูและคิดผูกพันรักใคร่หญิงนั้นหามีได้ ครั้นถึงเมืองตองไฮ หญิงนั้นจึงว่าแก่บิณฑกว่า เรานี้มิใช่มนุษย์เป็นนางในเมืองบน เทพดาผู้ใหญ่ให้เราเอาเพลิงลงมาจุดเผาเรือนท่านเสีย ตัวเราเป็นหญิงแกล้งล่องใจโดยสารท่านมา ท่านมิได้ทำอันตรายแก่เรานั้น ก็เห็นว่าท่านมีความสัจย์อยู่มั่นคง ครั้นเราจะไม่เอาเพลิงเผาเรือนท่าน ก็จัดเทพดาผู้ใหญ่มิได้ ท่านจงเร่งไปชนทรัพย์สิ่งของที่เรือนท่านเสียให้พ้น ในเวลากลางคืนวันนี้จะเอาเพลิงเผาเรือนท่านเสียตามคำเทพดา ครั้นบอกแล้วหญิงนั้นก็หายไประลอก

บิณฑกได้ฟังดังนั้นเห็นประหลาดใจจึงรีบไปถึงเรือน แล้วชนทรัพย์สิ่งสิ้นข้าวของเสียจากเรือนนั้น ครั้นเวลากลางคืนก็เกิดเพลิงไหม้เรือนบิณฑกขึ้น แล้วบิณฑกจึงเอาทรัพย์สิ่งของนั้นให้ทานยากทั้งปวงเสียสิ้น แลภิกษุทั้งหลายจึงรู้ไปถึงโตเถียม โตเถียมจึงให้ไปรับเอาตัวบิณฑกมาไว้เป็นที่ปรักษา^{๒๐}

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของบิณฑก เพราะบิณฑกไม่ใช่ตัวละครสำคัญของเรื่อง การตัดประวัติความเป็นมาของบิณฑกจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องแต่อย่างใด และการตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกก็ทำให้เนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ เนื้อหาของตอนนี้ดำเนินมาตั้งแต่โจป่าทหารของโตเถียมอาสาออกรบกับทัพโจโฉ โตเถียมผู้ว่าราชการเมืองซีจิ๋วจำใจต้องนำทัพออกศึก ทั้งที่รู้ว่าไม่มีทางสู้ทัพโจโฉได้ แสหัวค้อนนายทหารฝ่ายโจโฉอาสาออกรบกับโจป่า เกิดลมพายุใหญ่ทำให้ต้องเลิกทัพไปเมื่อกลับเข้าเมืองแล้ว โตเถียมก็ปรึกษากับขุนนางว่าจะยอมมอบตัวกับโจโฉ แต่บิณฑกห้ามไม่ให้โตเถียมมอบตัว และแนะนำให้ขอความช่วยเหลือจากเมืองบักไฮและเซียงจิ๋ว จะเห็นว่าเมื่อไม่มีการกล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของบิณฑกก็จะทำให้เนื้อเรื่องดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว ไม่สะดุด และเหมาะแก่การดำเนินเรื่องของคอมิกสตริปที่เล่าเรื่องด้วยภาพเป็นหลัก

^{๒๐} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ (กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๔๗), หน้า ๑๓๓.

นอกจากบิตักซึ่งเป็นที่ปรึกษาฝ่ายเล่าปี่และเป็นพี่เขยของเล่าปี่ด้วยแล้ว
 การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นก็ยังได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของตัวละครที่
 ปรึกษาฝ่ายโจโฉอีกคนหนึ่งด้วย ที่ปรึกษาผู้นั้น คือ ขงหยง ซึ่งเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องประวัติความ
 เป็นมาของขงหยงในสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย มีดังต่อไปนี้

อันขงหยง ผู้ว่าราชการเมืองปักไสนั้น เป็นชาวเมืองซีฟูในแคว้นล่อ
 โบราณ มีชื่อรองว่า เหวินจี้ เป็นเชื้อสายของท่านขงจื้อ สืบทอดมา ๒๐ ชั่วคน เป็น
 บุตรของขงโจ้ว นายทหารประจำเมืองไท่สันเป็นคนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาแต่
 เยาว์วัย

เมื่ออายุสิบขวบขงหยงเคยไปขอพบหลี่อิง ผู้ว่าราชการเมืองเหอหนัน ยาม
 ประตุไม่ยอมให้เข้า ขงหยงจึงว่า “ข้าพเจ้ากับตระกูลของท่านหลี่อิงสนิทสนมกัน
 มาก”

ยามประตุจึงยอมให้เข้าไปพบหลี่อิง

หลี่อิงถามขงหยงว่า “ซึ่งเจ้าว่า เราสนิทสนมกันมากนั้น เรื่องเป็นไฉน”

ขงหยงตอบว่า “ในอดีตกาลโน้น ท่านขงจื้อ บรรพบุรุษของข้าพเจ้าได้ไป
 ถามท่านเล่าจื้อ บรรพบุรุษของท่านเรื่องขนบประเพณีพิธีกรรมต่างๆ ด้วยเหตุนี้
 ข้าพเจ้ากับตระกูลของท่านย่อมจะสนิทสนมกันมาหลายศตวรรษแล้วมิใช่หรือ”

หลี่อิงฟังแล้วแปลกใจยิ่งนัก

พอดีเจิ้นเหว่ย ขุนนางผู้ใหญ่ฝ่ายบุนย่งเข้ามา หลี่อิงชี้ไปที่ขงหยงแล้วว่า
 “เด็กคนนี่ประหลาด ฉลาดมาก”

เจิ้นเหว่ยจึงว่า “ตอนเด็กอาจฉลาด โดแล้วไม่แน่ว่าจะฉลาดเสมอไป”

ขงหยงรีบคัดบทว่า “ถ้าเป็นอย่างท่านว่าแล้วไซ้ ท่านก็คงจะเคยเป็นเด็ก
 ฉลาดมาก่อนละกระมัง”

เจิ้นเหว่ย แลขุนนางทั้งปวงหัวเราะชอบใจ พลางว่า “เด็กคนนี่โดขึ้น คง
 จะต้องเป็นคนสำคัญยิ่งคนหนึ่งเป็นแน่”

นับแต่นั้น ขงหยงก็เริ่มมีชื่อเสียง ต่อมาได้เข้าไปเป็นนายทหารราช
 องครักษ์อยู่ในวัง แล้วได้เลื่อนขั้นเป็นผู้ว่าราชการเมืองปักไส

โดยปกติขงหยงเป็นคนใจคอกว้างขวาง โอบอ้อมอารี ชอบอ้างคำ
 ประพันธ์โบราณที่ว่า

เพื่อนฝูงเต็มเคหา

เหล้ายาเต็มทุกจอก

“ข้าชอบอย่างนี้” ขงหยงพูด

มาเป็นผู้ว่าราชการเมืองปักไฮหกปี เป็นที่รักใคร่ของอาณาประชาราษฎร์
ทั่วไป^{๒๑}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ไม่ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมา
ของขงหยง แต่มีเนื้อหาที่กล่าวเรื่องขงหยงเพียงสั้นๆ ว่า “ฝ่ายขงหยงเจ้าเมืองปักไฮนั้น มีใจ
กว้างขวางอารีมักคบเพื่อนฝูงเป็นอันมาก ราษฏรชาวเมืองทั้งปวงมีใจรักใคร่”^{๒๒}

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะได้ตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องประวัติ
ความเป็นมาของขงหยงออก ทั้งนี้เป็นเพราะเนื้อหาส่วนนี้ไม่ได้มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องสามก๊ก
การตัดออกจึงไม่ทำให้เนื้อหาของเรื่องเปลี่ยนแปลงไป และการตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกก็ทำให้การ
ดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

นอกจากตัวละครที่ปรึกษาแล้ว วรรณกรรมสามก๊กก็ยังกล่าวเรื่องประวัติ
ของตัวละครอื่นๆ อีกหลายตัว ทั้งตัวละครสำคัญที่มีบทบาทหลายตอนในเรื่อง และตัวละครที่มี
บทบาทปรากฏเพียงไม่กี่ครั้ง เช่น เต้เหียน

สามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พิศนาคย์ กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมา
ของเต้เหียนไว้ดังนี้

อันเต้เหียนนี้ เป็นคนใฝ่การศึกษา มีความรู้ความสามารถมาก เมื่อน้อย
เรียนหนังสือกับครุหม่าหยง ทุกครั้งที่ครุหม่าหยงสอนหนังสือ จะกั้นม่านให้
นักเรียนนั่งเรียนรวมกันอยู่หน้าม่าน แล้วให้หญิงนักร้องร้องเพลงกันลั่นอยู่หลัง
ม่าน ฝ่ายสาวใช้ก็นั่งล้อมรอบเรียงรายซ้ายขวา เต้เหียนนั่งศึกษาเล่าเรียนอยู่สามปี
โดยสายตามิได้วอกแวกเป็นอันเลย ทำให้ครุหม่าหยงแปลกใจมาก เมื่อเต้เหียน
เรียนวิชาสำเร็จ ลากลับไปแล้วครุหม่าหยงได้แต่สรรเสริญให้ผู้อื่นฟังเสมอว่า “คน
ที่จะรู้ถึงแก่นวิชาของเราก็คือ เต้เหียนผู้นี้คนหนึ่ง”

ที่บ้านของเต้เหียนนั้น บรรดาสาวใช้ชอบเล่นกลอนของเหมาซือกันทุก
คน

^{๒๑} วรรณไว พิศนาคย์, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๑๕๘-๑๕๙.

^{๒๒} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๗ (กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๔๗), หน้า ๑๓๔.

ครั้งหนึ่งสาวใช้ในบ้านทำผิด เต้เขียนลงโทษให้นั่งคุกเข้าอยู่หน้าบันไดสาวใช้อีกคนหนึ่งเดินผ่านมา ก็ถามขึ้นด้วยกลอนของเหมาชื่อว่า “เหตุไฉน ไยนั่งจมมตรคุก”

สาวใช้ผู้ทำผิดตอบด้วยกลอนของเหมาชื่อว่า “ผิดคำพุดนิตเดียวฉุนเฉียวได้”

นี่คือสภาพในบ้านที่เต้เขียนเกิดและเติบโต

ในรัชสมัยพระเจ้าฮวนเต้ เต้เขียนเข้ารับราชการและได้เลื่อนขึ้นจนเป็นถึงมุขมนตรี ครั้นต่อมาพวกขันทีทั้งสิบก่อเรื่องอลวนวุ่นวาย เต้เขียนจึงลาออกจากตำแหน่งกลับไปอยู่บ้านเดิมในเมืองซีจิว เมื่อครั้งเล่าปี่ยังอยู่ที่อำเภอตุ้นก้วน เล่าปี่ได้ศึกษาเล่าเรียนกับเต้เขียน เมื่อได้มาครองแคว้นซีจิวแล้ว เล่าปี่ยกย่องเต้เขียนเป็นที่ปรึกษาตลอดมาจะหาใครที่เล่าปี่เคารพนับถือเช่นนี้ยากนัก^{๒๓}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ไม่ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของเต้เขียนอย่างละเอียดอย่างสามก๊กฉบับแปลใหม่ แต่แทรกความเป็นมาของเต้เขียนไว้ในคำพูดของเล่าปี่ที่ว่า “เต้เขียนนั้นเป็นครูสอนหนังสือเรามาแต่ครั้งอยู่เมืองตุ้นก้วน อยู่มาเต้เขียนเข้าไปทำราชการเป็นขุนนางอยู่ในพระเจ้าเหียนเต้ ครั้นขันทีสิบคนทำการหยาบช้า เต้เขียนก็ลาออกจากราชการมาอยู่เมืองซีจิว”^{๒๔} การกล่าวเรื่องเต้เขียนในสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเป็นการกล่าวอย่างสั้นๆ ให้ทราบว่าเต้เขียนเป็นครูสอนหนังสือของเล่าปี่เพียงเท่านั้น ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ตำแหน่งขุนนางของเต้เขียน ดังที่สามก๊กฉบับแปลใหม่กล่าวว่า เต้เขียนเคยเป็นถึงมุขมนตรี และตำแหน่งขุนนางชั้นผู้ใหญ่เช่นนี้เอง เมื่อเต้เขียนมีหนังสือไปถึงอ้วนเสี้ยว อ้วนเสี้ยวจึงต้องยอมยกทัพมาช่วยเล่าปี่เพราะเกรงใจเต้เขียน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิทย์ ตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของเต้เขียนออก และไม่มียุทธศาสตร์ของเต้เขียนอยู่ในตอนที่ ๖๓ เล่าปี่ฟังอ้วนเสี้ยว เพียงแต่ให้ต้นตอเสนอให้เล่าปี่ขอให้เต้เขียนผู้อาวุโสที่อ้วนเสี้ยวนับถือเขียนหนังสือไปถึงอ้วนเสี้ยว ผู้เขียนการ์ตูนให้ความสำคัญแก่เต้เขียนในฐานะผู้อาวุโสที่อ้วนเสี้ยว นับถือ แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญในฐานะที่เต้เขียนเป็นครูของเล่าปี่ เป็นการให้ความสำคัญในส่วนที่แตกต่างกับสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) โดยยึดหลักเหตุผลที่ว่าอ้วนเสี้ยวจะต้องนับถือเต้เขียนอยู่มาก เมื่อเต้เขียน

^{๒๓} วรรณไว พิศนาคย์, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๓๔๘.

^{๒๔} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๖ (กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๔๖), หน้า ๒๕๕.

มีหนังสือมาจึงจำใจยกทัพไปด้วยความเกรงใจ ถึงแม้จะแค้นใจเล่าปีที่ทำให้อ้วนสุดน้องชายของตน ต้องตายก็ตาม

ประวัติความเป็นมาของเต้เหียนนั้นเป็นเนื้อหาที่แทรกเข้ามาในเรื่อง สามก๊ก เต้เหียนเป็นตัวละครที่มีบทบาทน้อยมาก และไม่ใช่ตัวละครสำคัญในเรื่อง การตัดเนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติและความเป็นมาของเต้เหียนของการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องแต่ประการใด การกล่าวเพียงว่าเต้เหียนนั้นเป็นคนที่อ้วนเสี้ยวนับถือก็มีความสมเหตุสมผล การตัดเนื้อหาในส่วนนี้จึงทำให้เรื่องราวกระชับ ลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่องกัน โดยไม่มีประวัติความเป็นมาเข้ามาแทรก และเหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบของคอมิกสตริป

นอกจากตัวละครสำคัญ ตัวละครที่ปรึกษา และตัวละครที่ไม่ใช่ตัวละครสำคัญ วรรณกรรมเรื่องสามก๊กก็ยังกล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของผู้ครองเมืองที่มีขอบพรมองอันเป็นเหตุให้รักษาบ้านเมืองไว้ไม่ได้ อย่างเช่น เตียวล้อ และเล่าเจี้ยง ที่แต่เดิมนั้นได้ครองบ้านเมือง คือ เมืองฮันตัง และเสฉวน แต่ต่อมาบ้านเมืองก็ตกเป็นของเล่าปี่ เป็นส่วนหนึ่งของดินแดนจ๊กก๊ก ในสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัทธินัย ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของเตียวล้อไว้ดังต่อไปนี้

อันเตียวล้อนี้เป็นชาวเมืองไผ่ก๊ก ปู่ชื่อเตียวเหลง เข้าวิเวกอยู่ที่ภูเขา โฉมเบงสันในมณฑลเสฉวน เป็นที่เคารพของคนทั่วไป เตียวเหลงได้แต่งคัมภีร์อธิบายลัทธิเต๋าสั่งสอนประชาชนอยู่จนสิ้นชีพ เตียวเหลงลูกชายก็ได้สั่งสอนประชาชนต่อมา ชาวบ้านมาศึกษาคัมภีร์ ต้องจ่ายค่าสอนเป็นข้าวห้าโถ้ว ชาวบ้านจึงให้สมญาเตียวเหลงว่า โจรข้าวสาร เมื่อเตียวเหลงตายแล้ว เตียวล้อก็ทำหน้าที่สืบต่อไป เตียวล้อให้ผู้ที่มาร่ำเรียนคัมภีร์เรียกตนว่า อาจารย์ใหญ่ และผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ให้ชื่อว่า หัวหน้าใหญ่ฝ่ายเช่นเหล่า คนที่ไปเรียนคัมภีร์ต้องถือสังข์จะเป็นสำคัญ ห้ามไม่ให้มีการหลอกลวงกัน คนเจ็บป่วยได้เข้าอยู่ในห้องหออันสงบรำลึกถึงบาปที่ได้ทำไว้ แล้วสารภาพต่อหน้าผู้อื่น และสวดมนต์อ้อนวอนขอพรสวรรค์ให้ช่วยชีวิต ผู้ทำพิธีสวดมนต์ให้ชื่อว่า หัวหน้าคุกเช่นเหล่า การสวดมนต์อ้อนวอนขอพรสวรรค์นั้น ต้องเขียนชื่อแซ่คนเจ็บ และบาปกรรมที่ได้กระทำไว้ เขียนเป็นหนังสือสามฉบับ เรียกว่าหนังสือสามขุนนาง ฉบับแรกขึ้นไปวางไว้ที่ยอดเขาเพื่อบูชาสวรรค์ ฉบับที่สองไว้ที่พื้นดินเพื่อบูชาแผ่นดิน ฉบับที่สามลอยน้ำเพื่อบูชาแม่พระคงคา เมื่อเสร็จพิธีบูชาดังนี้แล้ว โรคภัยไข้เจ็บหายไ้ ก็จะต้องเอาข้าวห้าโถ้วมาบูชาครู ครูก็จะสร้างที่พักคนเดินทางพร้อมสรรพด้วยข้าวสาร ฟืน อาหารและเนื้อ ให้ผู้เดินทางได้กินอยู่หลับนอนเป็นสุขสบาย ใครที่โลกกินอยู่เกินประมาณจะ

ถูกสวรรคตถึงชีวิต ในการทำผิคนั้น ครูจะยกโทษให้สามครั้ง ถ้ายังไม่กลับตัวก็จะต้องถูกลงโทษประหารชีวิต ประเพณีนี้ได้ถือปฏิบัติกันมาสามสิบปีแล้ว เจ้าบ้านการเมืองเห็นว่าอยู่ในป่าเขาไกลหูไกลตาไม่อาจจะกำจัดเสียได้ ก็ตั้งให้เดิยวล่อเป็นเจ้าเมืองหันหนิงและส่งของมาจิมก้องโดยกำหนด^{๒๕}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของเดิยวพ้อ (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังสะกดต่างจากสามก๊กฉบับแปลใหม่) ไว้ดังต่อไปนี้

แลเดิยวพ้อคนนี้เป็นหลานเดิยวหลง เดิยวหลงนั้นแต่ก่อนเป็นชาวเมืองเสฉวน ไปเที่ยวเรียนวิชาอยู่ตำบลโฉงเบงสัน ครั้นเรียนวิชาได้ชำนาญแล้วก็มาอยู่ในเมืองฮันต้ง อาณาประชาราษฎรชาวเมืองผู้ใดจะเจ็บไข้ได้สาระทุกข์ประการใดก็เอาเป็นธุระช่วยทำนุบำรุงให้สำเร็จความปรารถนาทุกประการ อาณาประชาราษฎรทั้งปวงก็นับถือไปมาเป็นที่คารวะ แม้รักษาโรคผู้ใดหายก็มีได้เอาสิ่งใดให้เอาแต่ข้าวห้าถังไปค้ำขันบูชาครู ครั้นเดิยวหลงตายเดิยวพ้อผู้หลานก็ได้วิชาการนั้น กระทำตามประเพณีสืบต่อมา อาณาประชาราษฎรทั้งปวงก็นับถือ ตั้งอยู่ในโอวาทบังคับบัญชาทุกประการ สมมุติให้เป็นผู้ใหญ่ เดิยวพ้อก็สั่งสอนคนทั้งปวงให้กระทำตามโอวาท ตั้งอยู่โดยปรกติ มิได้เบียดเบียนกัน ถ้าผู้ใดกระทำผิดจนสามครั้งก็มีได้เอาโทษ อาณาประชาราษฎรทั้งปวงก็อยู่เย็นเป็นสุขทุกภูมิภาค บรรดาแว่นแคว้นอันขึ้นเมืองฮันต้งนั้นก็เกรงกลัวเดิยวพ้อสิ้น แลเจ้าเมืองฮันต้งนั้นก็ค้ำขันบนบอบแก่เดิยวพ้อ^{๒๖}

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิศวะได้ตัดประวัติความเป็นมาของเดิยวล่อออก โดยเนื้อหาในตอนที่ ๑๐๐ ทศเสฉวน ได้กล่าวว่าเดิยวล่อผู้ว่าราชการหันหนิงแห่งฮันต้งกลัวโจโจรุกราน จึงคิดจะยกทัพไปเสฉวนเพื่อยึดหัวเมือง ๔๑ แห่งของเสฉวนไว้เป็นฐานกำลัง เพื่อเข้าสู่เนื้อเรื่องของตอนนี้โดยไม่แทรกส่วนที่เป็นประวัติความเป็นมา ทำให้เรื่องมีความกระชับ และเหมาะแก่การดำเนินเรื่องของคอมิกสตริป

^{๒๕} วรรณ ไพร โนทัย, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๘๘๘.

^{๒๖} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๗ (กรุงเทพมหานคร: คอทฮู๊ว, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘๐.

ส่วนประวัติความเป็นมาของเล่าเจียงนั้น สามก๊กฉบับแปลใหม่ ได้กล่าว

ไว้ดังนี้

อันเล่าเจียงนั้น มีสมญานามว่าจี้ยี่ เป็นบุตรชายของเล่าเอียงสืบเชื้อสายมาจากหั้นหลู่จิ้งอ้ออง เจ้านายของคั่นอู๋อพยพมาตั้งที่ประทับอยู่ ณ เมืองจิงหลิง หลายชั่วคนแล้ว ภายหลังเล่าเอียง ได้เป็นขุนนาง เมื่อตายแล้วเล่าเจียงจึงได้เป็นผู้ว่าราชการแคว้นเอ๊กจิว และเป็นอริกับเตียวล่อ เล่าเจียงจับแม่และน้องชายของเตียวล่อฆ่าเสีย เตียวล่อมีความแค้นเล่าเจียงอยู่ เล่าเจียงจึงตั้งให้บังยีเป็นเจ้าเมืองปาเส คอยระวังมิให้เตียวล่อบุกรุกเข้ามา^{๒๖}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของเล่าเจียงไว้อย่างสั้นๆ ว่า

ฝ่ายเล่าเจียงเจ้าเมืองเอ๊กจิวกับเตียวพ้อนั้น เป็นคนอริกันมาแต่ก่อน ด้วยเล่าเอียงผู้บิดาเล่าเจียงถึงแก่ความตายแล้ว เล่าเจียงได้ขึ้นกินเมืองแทน จับเอามารดาเตียวพ้อไปฆ่าเสีย กลัวเตียวพ้อจะยกมาทำอันตรายจึงตั้งให้บังยีเป็นเจ้าเมืองปาเส หวังจะให้คอยรับทัพเตียวพ้อ^{๒๗}

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศได้ตัดประวัติความเป็นมาของเล่าเจียงออก โดยเนื้อหาในตอนที่ ๑๐๐ ทูตเสฉวน ได้กล่าวว่าเล่าเจียงแห่งเสฉวนรู้ว่าเตียวล่อจะยกทัพมาตีเมืองเสฉวนก็วิตก เตียวสงจึงอาสานำเครื่องบรรณาการไปพระนครสู่โต่ เกลี้ยกล่อมให้โจโฉยกทหารไปยึดหั้นจงของเตียวล่อ โดยไม่แทรกส่วนที่เป็นประวัติความเป็นมาของเล่าเจียง เพื่อให้เรื่องราวดำเนินไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

ตัวละครที่มีบทบาทในเรื่องเพียงไม่กี่ตอน แต่มีลักษณะพิเศษกว่าคนทั่วไป อย่างเช่น กวนล่อผู้หยั่งรู้คืนฟ้ามหาสมุทร ซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่น่าอัศจรรย์ปรากฏอยู่ในเรื่องสามก๊ก และสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย กล่าวไว้ดังนี้

^{๒๖} วรรณไว พัธโนทัย, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๘๘๘.

^{๒๗} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๗ (กรุงเทพมหานคร: คอทบุ๊ค, ๒๕๔๖), หน้า ๗๘๑.

อันกวนลอนี้ มีสมณนามว่ากวมิง เป็นชาวเมืองเพงหงวนก้วน หน้าตาหาสารรูปมิได้ เสพสุราเป็นบ้าเป็นหลัง บิดาเคยรับราชการอยู่ในเมืองหลังหยา อันตัวกวนลอนั้น ตั้งแต่เฒ่ามาแล้ว ชอบวิชาหมอดู และชอบจับยาม อุตส่าห์จำเรียนไม่รู้หลับนอน บิดามารดาห้ามปรามอย่างไรก็ไม่ไหว เขาชอบพูดว่า แม้แต่ไก่บ้านและหงส์ในป่ายังรู้ฤดูกาลธรรมชาติ แล้วทำไมมนุษย์จะไม่ควรเรียนรู้อีกกว่าไก่บ้านและหงส์ป่าเหล่านั้น เขาชอบวาดรูปดวงดาวบนท้องฟ้า ชอบเขียนพระอาทิตย์พระจันทร์และดาวต่างๆ ลงบนพื้นดิน พอโตขึ้นก็ตั้งหน้าจำเรียนคัมภีร์อึ้งอย่างจริงจัง แล้วหมั่นสังเกตลมฟ้าอากาศอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งกลายเป็นผู้หยั่งรู้ฟ้าดินมหาสมุทรอย่างยอดเยี่ยม กิตติศัพท์ล่องรู้ไปถึงต้นจ้อซุนเจ้าเมืองหลังหยา จึงให้คนมาเชิญตัวไปพบที่จวน เมื่อไปถึงจวน กวนลอนเห็นผู้คนชุมนุมกันอยู่หน้าจวน แต่ละคนล้วนเป็นนักพูดฝิปากยอดเยี่ยมทั้งนั้น

กวนลอบอกกับเจ้าเมืองว่า “ข้าพเจ้ายังหนุ่มนัก ไม่ค่อยกล้าพูดอะไร ขอท่านได้โปรดเอาเหล้ามาให้ข้าพเจ้ากินสักสามจอกก่อนเถิด จะได้พูดออก”

ต้นจ้อซุนได้ฟังดังนั้นก็ประหลาดใจนัก จึงเอาสุราสามจอกมาให้กวนลอตามความประสงค์

กวนลอเสพสุราแล้วถามต้นจ้อซุนว่า “เอาละ ใครจะประฝิปากกับข้าพเจ้าบ้าง ก็เชิญท่านทุกคนที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ขอเชิญได้”

ต้นจ้อซุนจึงว่า “ข้าพเจ้ากับขุนนางทั้งปวงจะขอประฝิปากกับท่าน”

แล้วผู้ที่นั่งอยู่ ณ ที่นั้นก็ป้อนวิสาขากันถึงความหมายต่างๆ ในคัมภีร์อึ้ง กวนลอได้ตอบอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ความรู้ความคิดและคำตอบของเขาวิเศษนัก จนต้นจ้อซุนยากที่จะอภิปรายเอาชนะได้ คำพูดของกวนลอล่องแคล่วหลังไหลดังกระแสน้ำ พูดตั้งแต่เช้าจรดค่ำโดยไม่ได้แตะต้องสุราและอาหารเลย ต้นจ้อซุนกับผู้ที่นั่งอยู่ ณ ที่นั้นจำต้องยอมสยบให้แก่กวนลอทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้แล ใครๆ ในใต้ฟ้าจึงให้สมณนามกวนลอว่าเป็นเทวดาน้อย

ครั้นต่อมาชาวบ้านผู้หนึ่งชื่อกวอเิน มีพี่น้องท้องเดียวกันรวมสามคน แต่ละคนเจ็บไข้ได้ป่วยกันทั้งนั้น จึงเชิญกวนลอมานั่งทางในคู กวนลอดูแล้วพูดว่า “มีปีศาจผู้หญิงอยู่ที่สวิงซ้อยของตระกูลท่านคนหนึ่ง นางเป็นภรรยาของน้ำชายของท่าน เมื่อแล้งที่แล้ว นางถูกผลักลงไปในบ่อ และถูกเขาเอาหินทุ่มทับจนศิระะแหลกละเอียดทั้งนี้เพื่อประหยัดข่าวกิน นางจึงไปฟ้องเง็กเซียนฮ่องเต้ ฉะนั้นความวิกลวิการของท่านเหล่านี้จึงเป็นผลกรรมที่ตามมาสนอง จะสวดมนต์ให้หัวพระอย่างไรก็ไม่สิ้นกรรมนี้ไปได้ พี่น้องทั้งสามได้ทราบความดังนั้นก็ร้องไห้ ด้วยไม่รู้จะทำอย่างไร”

จะกล่าวฝ่ายองค์เจ้าเมืองอันเป้ง ได้ทราบความวิเศษของกวนล่อ จึงให้คนไปเชิญกวนล่อมาที่บ้านให้ดูทางในว่าเหตุใดภรรยาของตนจึงปวดศีรษะอยู่เป็นนิจ และบุตรชายเจ็บในอกอยู่ทั้งวันทั้งคืน

กวนล่อนั่งทางในดูแล้วบอกว่า “ทางมุมตะวันตกของบ้านท่านนี้ มีศพผู้ชายฝังอยู่สองศพ ศพหนึ่งมือถือหอก อีกศพหนึ่งมือถือเกาทัณฑ์ ศพที่ถือหอกนั้นผนังตึกทับศีรษะอยู่ ขาโผล่ออกมาข้างนอก จึงเป็นเหตุให้ภรรยาของท่านปวดศีรษะอยู่เป็นนิจ ส่วนศพที่ถือคันเกาทัณฑ์นั้น คันเกาทัณฑ์ทิ่มแทงทรวงอกอยู่ จึงทำให้บุตรชายของท่านเจ็บที่อกอยู่เรื่อย”

องค์จึงให้รื้อผนังตึกออกดู แล้วให้คนขุดลงไปลึก ๘ ฉือ ก็พบหีบศพสองหีบ หีบหนึ่งมีหอกวางไว้ อีกหีบหนึ่งมีคันเกาทัณฑ์กับลูกเกาทัณฑ์วางอยู่ หีบศพทั้งสองฝังแล้ว กวนล่อให้เอากระดูกของศพทั้งสองย้ายไปฝังห่างจากตัวเมืองสิบสี่ นับแต่นั้นภรรยาและบุตรขององค์ก็หายขาดจากโรคภัยไข้เจ็บ...^{๒๕}

สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ก็ได้กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาอันน่าอัศจรรย์ของกวนล่อไว้มากเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยจึงขอนำประวัติและความเป็นมาของกวนล่อที่ต่อจากที่ได้ยกตัวอย่างในสามก๊กฉบับแปลใหม่ ซึ่งปรากฏในสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ดังต่อไปนี้

แลหญิงคนหนึ่ง โศกหายให้กวนล่อดู กวนล่อบอกว่า โคนั้นผู้ร้ายเจ็ดคนลักไปฝากข้างโน้น บัดนี้มันฆ่าเสียแล้ว ยังแต่กระดูกกับหนังทิ้งไว้ริมรั้วบ้านมันหญิงนั้นก็ข้ามไปดู เห็นหนังกับกระดูกทิ้งอยู่ จึงเย็บเข้าไปดูเห็นผู้ร้ายเจ็ดคนเอาเนื้อโคทำแก้มเหล้าอยู่ จึงไปบอกเล่าปี่นเจ้าเมืองเพงงวนก้วน เล่าปี่นก็ไปจับเอาผู้ร้ายเจ็ดคนมาพิจารณาเป็นสัตย์แล้ว จึงถามหญิงเจ้าของโคว่า เหตุใดตัวจึงรู้ว่าผู้ร้ายเหล่านี้ลักโคไป หญิงนั้นก็บอกว่า กวนล่อดูให้ข้าพเจ้าจึงรู้ เล่าปี่นจึงให้หาตัวกวนล่อมาแล้วแกล้งเอาตราออกเสียจากหีบ เอาชนไก่ใส่ไว้เต็มหีบ จึงยกออกมาแล้วให้กวนล่อทายว่าสิ่งใดอยู่ในหีบ กวนล่อจึงทำนายว่า ชนไก่แดงเท่านั้น ชนไก่ดำเท่านั้น ชาวเท่านั้น เล่าปี่นเปิดออกนับคุกกี้สมเหมือนคำกวนล่อ เล่าปี่นนับถือกวนล่อ ตั้งกวนล่อไว้เป็นที่ปรึกษา

^{๒๕} วรรณไว พิศโนทัย, สามก๊กฉบับแปลใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: ธรรมชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๑๐๓๔-๑๐๓๕.

ครั้นอยู่มาวันหนึ่งกวณลอไปเที่ยวเล่น เห็นเด็กหนุ่มคนหนึ่งรูปร่างมโถกนา อยู่ กวณลอพิจารณาครุ่นคิดว่าถึงแก่ความตาย จึงถามเด็กหนุ่มว่า ตัวท่านชื่อใด เรามีใจเอ็นดูด้วยรูปร่าง แต่อายุจะสิ้นเสียแล้ว ยังอีกสามวันท่านก็จะตาย เด็กหนุ่มได้ ฟังจึงบอกว่าชื่อเตียวหงั้น แล้วถามว่าตัวท่านชื่อไร เหตุใดจึงรู้ว่ายังอีกสามวัน ข้าพเจ้าจะตาย กวณลอจึงบอกว่าเราชื่อกวณลอ แล้วว่าซึ่งเรารู้นั้นเพราะเห็นขน ร้ายแซมขนกิ้วท่านขึ้นมาเราจึงบอก เตียวหงั้นก็วิตกใจจึงรีบไปหาบิดาบอก เนื้อความตามคำกวณลอ บิดานั้นก็ตกใจจึงพาบุตรไปหากวณลอแล้วว่าท่านผู้วิเศษ จงช่วยบุตรข้าพเจ้าให้รอดด้วย กวณลอจึงตอบว่า อันเราจะช่วยนั้นไม่ได้ ด้วย กำหนดอายุเขาเป็นมาเอง บิดาเตียวหงั้นจึงร้องให้อ้อนวอนว่าข้าพเจ้ามีบุตรคน เดียว คิดว่าจะได้ฝากผี บัดนี้จะมาถึงความตาย ข้าพเจ้าจะเห็นหน้าผู้ใดสืบไปเล่า ท่านผู้มีความรู้จงเอ็นดูข้าพเจ้าช่วยคิดอ่านแก้ไขสืบอายุเตียวหงั้นไว้ จะได้แทนตัว ข้าพเจ้า

กวณลอได้ฟังมีใจสงสารจึงว่า ท่านจะให้สืบอายุแล้ว จงเอาสุราขวดหนึ่ง กับเนื้อก้อนหนึ่งไป ณ เขาลำสัน มีต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง มีศิลาใหญ่เป็นแท่นอยู่ใต้ ต้นไม้นั้น แม้เห็นคนชราทั้งสองใส่เสื้อขาวคนหนึ่งใส่เสื้อแดงคนหนึ่ง นั่งเล่น หมากกรุกอยู่บนแท่นศิลา ต่อเวลาเที่ยงท่านจงเอาสุรากับเนื้อให้กิน แล้วอ้อนวอน ขออายุสืบไป แม้คนชราทั้งสองจะถามว่าผู้ใดบอกมา ท่านอย่าได้บอกชื่อเรา บิดา เตียวหงั้นได้ฟังก็ค่อยคลายใจ จึงชวนกวณลอมาบ้านแล้วแต่งโต๊ะเลี้ยงดู ในเวลา กลางคืนนั้นก็ชวนกวณลอไว้นอนด้วย

ครั้นรุ่งเช้าเตียวหงั้นเอาสุราขวดหนึ่ง กับเนื้อก้อนหนึ่งรีบไปทางประมาณ ห้าสิบลี้น ถึงเขาลำสันเห็นต้นไม้ใหญ่ ได้ร่ม ไม้นั้นเห็นคนชราสองคนนั่งเล่น หมากกรุกอยู่บนแท่นศิลา เตียวหงั้นจึงเอาสุรากับเนื้อค้ำบแล้วมิได้ว่าประการ ใด ครั้นเพลเที่ยงเตียวหงั้นจึงรินสุราจกเนื้อนั้นวางไว้ คนชราทั้งสองเล่นหมากกรุก เพลินอยู่ แล้วก็ชวนกันเสพสุราจนสิ้น เตียวหงั้นเห็นดังนั้นก็ร้องให้อ้อนวอนว่า ข้าพเจ้าจะขอสืบอายุต่อไป ท่านทั้งสองจงมีใจเอ็นดูข้าพเจ้า คนชราซึ่งใส่เสื้อแดง ได้ฟังก็ตกใจ จึงว่ากวณลอบอกมาเป็นมันคง จึงปรึกษากันว่า เราได้กินของเขาเข้าไปแล้ว ครั้นจะไม่ช่วยก็ไม่สมควร คนชราซึ่งใส่เสื้อขาวนั้นเห็นชอบด้วย จึงเอา บัญชีคนในมือเสื้อออกมาดู เห็นชื่อเตียวหงั้นนั้นกำหนดตายสิบเก้าปี จึงว่าอายุของ ท่านก็ครบสิบเก้าปีแล้ว ยังอีกสองวันก็จะตาย เราจะช่วยแถมตัวเก้าใส่ลงแทนตัว สิบ ให้สืบอายุไปเก้าสิบเก้าปีจึงตาย แล้วเขียนตัวเก้าใส่ลงในบัญชี จึงส่งไปถึง

กวนล่อว่า การทั้งนี้อย่าได้บอกแก่ผู้ใดสืบไป แล้วคนชราทั้งสองนั้นก็กลายเป็นนก
บินไปจากแท่นศิลา....^{๓๐}

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้ตัดตัวละครกวนล่อออกไป โดย
เนื้อหา ตอนที่ ๑๒๑ ตำแหน่งรัชทายาท (๒) ผู้เขียนการ์ตูนได้ตัดเนื้อหาตั้งแต่โจโฉสร้างวังเสร็จแล้ว
ก็ให้คนออกเที่ยวหาพันธุ์ไม้แปลกๆ มาปลูก ชุนกวนส่งพันธุ์ส้มอย่างดีมา ๔๐ กว่าหาบ ลูกหาบ
พบโจจูมาช่วยหาบ หาบนั้นจากหนักก็กลายเป็นเบา เมื่อนำส้มถวายโจโฉก็ปรากฏว่าภายในไม่มี
เนื้อ โจจูเข้าพบโจโฉ บอกให้โจโฉสละโลกียสมบัติ แล้วตนจะสอนวิชาตามคัมภีร์ทั้งสามให้
โจโฉอ้างว่าไม่มีใครรับภาระบ้านเมืองแทน โจจูก็ให้โจโฉมอบราชการบ้านเมืองให้เล่าปี่ โจโฉ
โกรธ พยายามจะฆ่าโจจู แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรโจจูได้ และโจจูได้แสดงปาฏิหาริย์หลายอย่างที่
ทำให้ผู้คนแปลกใจ โจโฉเห็นภุมตศึบิศาจก็ล้มป่วยลง เคาจึงจึงเสนอให้เชิญกวนล่อมาพบ เนื้อหาที่
ตัดออกไปนี้ กล่าวถึงบุคคลที่มีลักษณะพิเศษ มีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เหนือธรรมชาติ อย่างเช่น โจจู
ที่โจโฉพยายามจะฆ่าอย่างไรก็ไม่ตาย และยังแสดงปาฏิหาริย์ที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้ในความเป็นจริง
การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นตัดเนื้อหาในส่วนนี้ รวมทั้งเนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมา
ของกวนล่อด้วย ทั้งนี้เพราะตัวละครที่มีความโดดเด่นในตอนนี้เป็น โจจู และกวนล่อ ไม่ได้เป็น
ตัวละครสำคัญในเรื่อง โจจูมีบทบาทในเรื่องเพียงครั้งเดียว ส่วนกวนล่อก็ปรากฏบทบาทเพียง ๒
ครั้งเท่านั้น และเนื้อหาที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของกวนล่อ เมื่อตัดออกแล้วก็ไม่ได้มี
ผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง แต่ทำให้เนื้อเรื่องสั้นลง และเหมาะแก่การนำเสนอเนื้อหาของการ์ตูนมาก
ยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้ตัดเนื้อหา
ส่วนที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของตัวละคร ได้แก่ เล่าปี่ โจโฉ บิ๊ตัก ขงหยง เต้เหียน
กวนล่อ โจเจียง หมอฮัวโต๋ และจูกัดเก็ก โดยผู้เขียนการ์ตูนให้เหตุผลว่าตัวละครหลายตัว เช่น
เล่าปี่ โจโฉ หมอฮัวโต๋ เป็นตัวละครสำคัญของเรื่องที่อยู่กันดีในสังคมไทยอยู่แล้ว จึงไม่ต้อง
กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาไว้ ส่วนตัวละครอีกหลายตัวก็ไม่ได้เป็นตัวละครสำคัญ เช่น บิ๊ตัก
ขงหยง โจเจียง และจูกัดเก็ก ถึงแม้จะมีบทบาทในหลายตอน แต่ประวัติความเป็นมาของตัวละคร
เหล่านี้ก็ไม่ได้มีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องของเรื่องสามก๊ก แม้จะตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกก็ไม่มี
ผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ ตัวละคร เช่น เต้เหียน กวนล่อ ก็มีบทบาทเพียง ๑ หรือ ๒ ครั้ง
เท่านั้น การกล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของตัวละครเหล่านี้จึงทำให้เนื้อเรื่องมีความยาวมากขึ้น

^{๓๐} กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน), พิมพ์ครั้งที่ ๑๗ (กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๔๖), หน้า ๕๑๕-

โดยไม่มีความจำเป็นเท่าที่ควร ดังนั้นการตัดเนื้อหาส่วนที่กล่าวเรื่องประวัติความเป็นมาของตัวละครจึงทำให้การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่อง ไม่สะดุด และทำให้เนื้อเรื่องกระชับ ดำเนินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว

เนื้อหาส่วนที่เป็นประวัติความเป็นมาของตัวละครมักจะมีคามยาวมาก หากผู้เขียนการ์ตูนไม่ตัดออก ก็จะต้องใช้เนื้อที่ในการบรรยายประวัติความเป็นมาของตัวละครมาก หรือหากวาดภาพประกอบด้วย ก็จะกลายเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่งที่เข้ามาแทรกในเรื่องสามก๊ก ทำให้ผู้อ่านซึ่งติดตามอ่านเนื้อหาเป็นตอนๆ เกิดความสับสนได้ และการที่ต้องใช้เนื้อที่ในการบรรยายมาก ก็ไม่เหมาะแก่การนำเสนอเป็นตอนๆ ที่แต่ละตอนมีจำนวนหน้าจำกัด คือ ๑๕ หน้า ดังนั้น การตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกไป นอกจากจะทำให้ดำเนินเรื่องได้เร็วแล้ว ยังเหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริปอีกด้วย

๓) การตัดเรื่องราวของตัวละครที่เสียชีวิตไปแล้ว

การตัดเรื่องราวของตัวละครที่เสียชีวิตไปแล้วเป็นการตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเรื่องราวของตัวละครสำคัญที่เสียชีวิตไปแล้ว โดยเรื่องราวนั้นอาจเป็นการรำลึกถึงตัวละครที่เสียชีวิตไป หรือเหตุการณ์หลังจากการเสียชีวิต ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๓๒ เคียงอันกับสี้ทรราช ได้ตัดเนื้อหาตอนทำพิธีฝังศพตั้งโต๊ะ ซึ่งเหล่าทหารผู้จงรักภักดีต่อตั้งโต๊ะได้นำศพตั้งโต๊ะไปทำพิธีฝัง ณ เมืองเหมยอู่ แต่เมื่อจะฝังศพก็เกิดพายุฝน น้ำท่วม สายฟ้าฟาดหีบศพพังถึง ๓ ครั้ง จนไม่สามารถฝังได้ และศพตั้งโต๊ะก็ถูกฟ้าผ่าไหม้เกรียม เนื้อหาส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าฟ้าดินโกรธแค้นตั้งโต๊ะมากเพียงใด แม้แต่ศพก็ฝังตามประเพณีไม่ได้ แต่การ์ตูนสามก๊กตอนที่ ๓๒ ผู้เขียนการ์ตูนตัดเรื่องราวของตั้งโต๊ะหลังจากตั้งโต๊ะตายไปแล้ว เพราะเนื้อหาของตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ ๔ ทรราชที่ขึ้นมามีอำนาจแทนตั้งโต๊ะ คือ ลิฉุย กุยกี หวนเตียว และเตียวเจ การตัดเรื่องราวของตั้งโต๊ะหลังจากที่ตายไปแล้ว จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาในตอนนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๓๔ จูล่งแปรพักตร์ ได้ตัดเนื้อหาตอนเล่าปีเดินทางผ่านที่ฝังศพเล่าเปียว ก็กระทำการคารวะศพ เล่าเปียวเจ้าเมืองเกงจิ๋วเป็นผู้ที่เล่าปีนับถือเป็นพี่ชาย เล่าปีจึงไม่ยอมยึดเมืองเกงจิ๋วตามคำแนะนำของขงเบ้ง ทำให้เล่าปีต้องประสบความยากลำบากและไร้ที่อยู่อาศัย แต่เนื้อหาของการ์ตูนในตอนนี้ให้ความสำคัญแก่วีรกรรมของจูล่งทหารเสือฝ่ายเล่าปีที่ฝ่าทัพโจโฉไปรับตัวอาเต๊า (ต่อมาได้เป็นพระเจ้าเล่าเสี้ยน) บุตรชายของ

เล่าปี วีรกรรมความกล้าหาญของจูล่งนี้เป็นที่เลื่องลือไปทั่ว ดังนั้น การตัดเรื่องราวของเล่าเปียวหลังจากที่เล่าเปียวตายไปแล้ว จึงไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่านแต่อย่างใด

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๔ อุบายยึดลำกู่ ได้ตัดเนื้อหาที่กล่าวถึงเหตุการณ์ตอนที่โจโฉพ่ายแพ้ด้วยอุบายของขงเบ้งกับจิวอี้ จนกองทัพแปดสิบสามหมื่นแตกพ่ายยับเยิน โจจิ้นเสนอให้แต่งทัพไปล้างแค้น แต่โจโฉกลับร้องไห้รำลึกถึงกษัตริย์ ทำให้ที่ปรึกษาทั้งหลายพากันละอายใจ กษัตริย์เป็นที่ยกย่องที่โจโฉให้ความนับถือ แม้จะตายไปแล้ว แต่โจโฉก็ยังรำลึกถึง แต่เนื้อหาในการ์ตูนสามก๊กตอนนี้ให้ความสำคัญแก่ความพ่ายแพ้ของโจโฉ และการทดแทนคุณของกวนอูที่ยอมปล่อยโจโฉไป นอกจากนี้ ยังเป็นการเริ่มต้นของศึกชิงเมืองลำกู่อีกด้วย ดังนั้น การตัดเนื้อหาเกี่ยวกับการรำลึกถึงกษัตริย์จึงไม่มีผลกระทบต่อเรื่อง เพราะกษัตริย์เป็นตัวละครที่ตายไปแล้ว ไม่มีบทบาทใดๆ เพียงแต่โจโฉรำลึกถึงเท่านั้น การตัดเรื่องราวที่กล่าวถึงกษัตริย์ออก จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๕ จูล่ง ขุนพลพ่ายแพ้ ได้ตัดเรื่องราวตอนขงเบ้งยกพลมาถึงเมืองโกเอี้ยง ผ่านที่ฝั่งศพม้าเจียวก็เข้าไปเช่นไหว ซึ่งเนื้อหาส่วนนี้กล่าวถึงม้าเจียวที่ตายไปแล้ว แต่เนื้อหาของการ์ตูนสามก๊กตอนนี้ให้ความสำคัญแก่วีรกรรมของจูล่ง ที่แม้จะสูงอายุแล้ว แต่ก็ยังรบชนะข้าศึกได้ชัยชนะงดงาม การตัดเรื่องราวของม้าเจียวซึ่งตายไปแล้ว จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง และเป็นการตัดตัวละครที่ทำให้เนื้อหากระชับมากขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการตัดเรื่องราวของตัวละครที่เสียชีวิตแล้วออกไป และขุดบทบาทของตัวละครแต่ละตัวเมื่อตัวละครนั้นๆ ถึงแก่ความตาย ทั้งนี้เพราะเรื่องสามก๊กมีความยาวของเนื้อหาและมีตัวละครจำนวนมาก การตัดเรื่องราวของตัวละครที่เสียชีวิตแล้วออกไปจึงเป็นการลดจำนวนตัวละครที่จะต้องวาด ทำให้เนื้อหาสั้นลง และการตัดเรื่องราวของตัวละครที่เสียชีวิตไปแล้วของการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นก็ยังทำให้เนื้อเรื่องมีความกระชับ ดำเนินเรื่องได้เร็ว เหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบของคอมิกสตริป ซึ่งใช้ภาพเป็นหลัก และการตัดเรื่องราวของตัวละครที่เสียชีวิตก็ได้มีผลกระทบต่อการรับรู้วรรณกรรมเรื่องสามก๊กในตอนนั้นๆ อีกด้วย

๕.๒.๒.๒ การเพิ่มเข้า

การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มตัวละครเข้ามาในเรื่องสามก๊กหลายตัว ตัวละครที่เพิ่มเข้ามานั้นมีทั้งตัวละครที่มีความกลมกลืนกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก และตัวละครที่มีความแตกต่างจากตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก ดังนี้

๑) การเพิ่มตัวละครที่มีความกลมกลืนกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก

ตัวละครที่ลักษณะกลมกลืนกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊กที่ผู้เขียนการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นเพิ่มเข้ามานั้นเป็นตัวละครที่ไม่มีอยู่ในเรื่องสามก๊ก แต่ผู้เขียนการดูเพิ่มเข้ามาเอง โดยตัวละครที่เพิ่มเข้ามานั้นมีลักษณะการแต่งกายคล้ายกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก ตัวอย่างเช่น

การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๒๒ ยึดด่านอวนเทาก้วน เดียวหุยรบกับเตียวคับที่ด่านอวนเทาก้วน เตียวคับถูกอุบายของเตียวหุยแต่ก็หนีเอาตัวรอดไปได้ จึงให้ทหารอยู่รักษาด่านอวนเทาก้วนไม่ยอมออกรบอีก เตียวหุยพบชาวบ้านมาหาสมุนไพรมาก็เชิญตัวมาสอบถามทางลัดเข้าด่านอวนเทาก้วน ชาวบ้านนำทางเตียวหุยพร้อมด้วยทหารห้าร้อยไปตามหน้าผาชิงธงซาน ผู้เขียนการดูได้เพิ่มตัวละครชาวบ้านชื่อไว้วายคนหนึ่ง โดยชาวบ้านคนนั้นบอกกับเตียวหุยว่า “พวกเราไม่ใช่ทหาร ไม่ใช่ไล่ศึก ไม่ใช่คนหาข่าว พวกเราเป็นเพียงชาวบ้านตาต่ำๆ มีอาชีพหาสมุนไพรรักษาโรคไปวันๆ เท่านั้นขอรับ โปรดไว้ชีวิตพวกเราด้วยเถิด” เตียวหุยเห็นชาวบ้านคนนี้ตกใจที่ถูกเชิญตัวมาจึงว่ากล่าวทหารที่ทำให้ชาวบ้านตกใจ แต่ทหารก็บอกว่าไม่มีใครทำให้ชาวบ้านคนนี้ตกใจ แต่ชาวบ้านคนนี้ไว้วายอยู่คนเดียวมาตลอดทาง ชาวบ้านคนอื่นๆ จึงบอกเตียวหุยว่า “ลุงแกเป็นขาไว้วายประจำหมู่บ้านขอรับ แต่เราก็พยายามห้ามปรามแล้ว แต่ลุงแกก็ไม่ยอมฟังขอรับ” เตียวหุยบอกว่าที่เรียกชาวบ้านมาเพื่อจะสอบถามทาง ชาวบ้านชื่อไว้วายคนเดิมก็บอกว่า “ถ้าแก่นี้ทำไมไม่ถามตั้งแต่ข้างบนโน้น ให้ลงมาให้เมื่อยทำไม ทำอะไรไม่คิด” เตียวหุยรำคาญจึงให้ชาวบ้านคนนั้นเอาเหล่าไปกินแล้วเสียบชะ แล้วจึงถามทางจากชาวบ้านคนอื่น

การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๔ จีบเบ้งเฮ็กเป็นครั้งที่หก ขงเบ้งคิดตามเบ้งเฮ็กไปถ้ำอิมตอง ทหารของขงเบ้งคืบหน้าในลำธารพิษทำให้เป็นไข้ ขงเบ้งมาพบเบ้งเจียด เบ้งเจียดช่วยบอกวิธีแก้พิษและบอกว่าตนเป็นพี่ชายของเบ้งเฮ็ก เบ้งเฮ็กไม่ฟังคำทัดทานของตน จึงระช้อแซ่ปลีกวิเวกมาอยู่ในป่าเขา ขงเบ้งบอกว่าจะกราบทูลพระเจ้าเล่าเสี้ยนให้แต่งตั้งเบ้งเจียดเป็นอ๋อง แต่เบ้งเจียดก็ไม่รับ ขงเบ้งมอบทองและแพรให้ก็ไม่แตะต้อง ผู้เขียนการดูได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดของเนื้อหาและเพิ่มตัวละครเด็กรับใช้ของเบ้งเจียดเข้ามาในเรื่อง เมื่อ

ขงเบ้งบอกเบ้งเจียกว่าเบ้งเจียควมมีบุญคุณต่อกองทัพ ตนจะลงโทษเบ้งเจียได้อย่างไร เด็กรับใช้ก็คิดในใจว่า “รอดแล้วอาจารย์เรา” และเมื่อขงเบ้งบอกว่าจะแต่งตั้งเบ้งเจียเป็นอ๋อง เด็กรับใช้ก็พูดว่า “ข้าจะได้เป็นคนสนิทท่านอ๋อง” แต่เมื่อเบ้งเจียปฏิบัติเสนาทรัพย์เงินทองที่ขงเบ้งจะมอบให้ แล้วได้เห็นทองคำหมื่นตำลึงก็เกิดความเสียดาย เด็กรับใช้ก็สมน้ำหน้าเบ้งเจียว่า “แห้วชะ”

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้เพิ่มตัวละครอื่นๆ เข้าไปในเรื่องสามก๊ก เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน แต่ก็เพิ่มเพียงเล็กน้อย และเป็นตัวละครที่ไม่สำคัญ อาจเป็นเพียงคนรับใช้ หรือชาวบ้าน เป็นการเพิ่มสีสันให้แก่เรื่อง และมีข้อสังเกตว่าตัวละครที่เพิ่มเข้าไปนี้ยังมีความกลมกลืนกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก คือ แต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ การเพิ่มตัวละครที่มีความกลมกลืนกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊กยังเป็นการลดความเคร่งขรึมของวรรณกรรมสามก๊กเดิมอีกด้วย

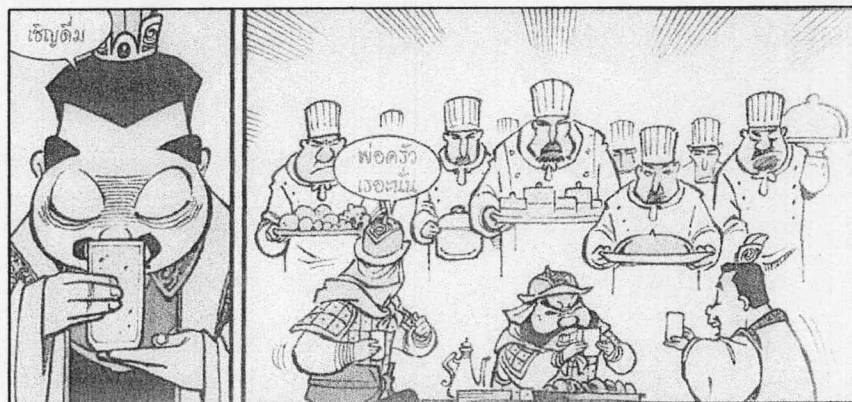
๒) การเพิ่มตัวละครที่มีความแตกต่างจากตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มตัวละครที่มีความแตกต่างจากตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊กในหลายตอนด้วยกัน ตัวละครประเภทนี้ที่ผู้เขียนการ์ตูนเพิ่มเข้ามา มีจำนวนมากว่าการเพิ่มตัวละครที่แต่งกายเหมือนตัวละครในเรื่องสามก๊ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวละครประเภทนี้มีการแต่งกายสมัยปัจจุบัน สวมเสื้อผ้าร่วมสมัยกับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านสามารถเห็นความแตกต่างและความไม่เข้ากันได้ง่าย จึงสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๗๓ เล่าป้อพยพ เมื่อเล่าเปียวตาย สุชวนแนะนำให้เล่าจ้องยกหัวเมืองทั้งเก้าของเกงจิ๋วให้โจโจ เล่าจ้องจึงมีหนังสือไปสั่งโจโจ พอโจโจทราบความก็ให้มีหนังสือไปบอกเล่าจ้องให้คอยเปิดประตูรับเข้าเมือง ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มตัวละครคนเดินสาส์นที่นำสาส์นไปส่งให้โจโจ คนเดินสาส์นนั่นชื่อรถจักรยานยนต์ สวมเสื้อผ้าสมัยปัจจุบัน สวมหมวกนิรภัย ถูงมือ และแว่นกันลม ดังภาพ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๐๖ เล่าปี่ยึดโปยลิก้วน เล่าปี่เคลื่อนทัพมุ่งสู่ด่านโปยลิก้วน เอียวหวยกับโกพายวางอุบายฆ่าเล่าปี่ โดยซ่อนมีดดาบไว้ในเสื้อ ทำที่มาส่งเล่าปี่เพื่อหาโอกาสฆ่าเสีย แต่บังทองรู้ทันและซ่อนแผนไว้แล้ว เล่าปี่เลี้ยงสุราเอียวหวยกับโกพายแล้วให้ทหาร ๒๐๐ คนที่ติดตามเอียวหวยกับโกพายมาด้วยออกไปรอข้างนอก จากนั้นจึงให้จับตัวนายทัพทั้งสองก็พบมีดดาบซ่อนอยู่จึงให้นำตัวไปประหาร ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มตัวละครทหารที่ปลอมตัวเป็นพ่อครัว แต่งกายชุดพ่อครัวสมัยปัจจุบัน นำอาหารมาให้แล้วก็จับตัวเอียวหวยกับโกพาย ดังภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มตัวละครที่มีความแตกต่างจากตัวละครอื่นๆ ในเรื่องสามก๊ก โดยตัวละครที่เพิ่มเข้ามานั้นมีลักษณะการแต่งกายเหมือนคนในสมัยปัจจุบัน จึงเป็นการต่อร่องระหว่างวัฒนธรรมเก่ากับวัฒนธรรมใหม่ ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย มีความเป็นปัจจุบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้่านที่อยู่ในบริบทของวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน นอกจากนี้ การเพิ่มตัวละครที่มีความแตกต่างจากตัวละคร

อื่นๆ ในเรื่องสามก๊กอาจทำให้เกิดอารมณ์ขันซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวในบทที่ ๖ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นต่อไป

๕.๒.๒.๓ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนของตัวละคร ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเพื่อตัดบทบาทของตัวละครตามละครโทรทัศน์ชุด “สามก๊ก” และการเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งขุนนาง ดังนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเพื่อตัดบทบาทของตัวละครตามละครโทรทัศน์ชุด “สามก๊ก” และทัศนคติของผู้เขียนการ์ตูน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนเพื่อตัดบทบาทของตัวละครสำคัญบางตัวออกไป การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเช่นนี้ปรากฏเพียง ๒ ครั้ง เพื่อตัดบทบาทของตัวละครนางเดียวเสียน และนางซุนสูหยิน โดยผู้เขียนการ์ตูนเปลี่ยนแปลงรายละเอียดตามละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กของประเทศไทย ดังนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๓๐ จุดจบจอมมาร หลังจากตั้งโต๊ะตายแล้วลิโป้ก็มารับตัวเดียวเสียนที่เมืองเหมยอู่ และสั่งให้ฆ่าคนในตระกูลของตั้งโต๊ะและยึดทรัพย์สมบัติกลับเมืองหลวง การ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้ลิโป้ไม่พบนางเดียวเสียนเพื่อจะตัดบทบาทของนางเดียวเสียนออกไป หากพิจารณาจากเนื้อหาของเรื่องสามก๊กจะเห็นว่านางเดียวเสียนมีบทบาทสำคัญในการกำจัดตั้งโต๊ะเท่านั้น เมื่อตั้งโต๊ะตายไปแล้วนางเดียวเสียนก็ไม่ได้มีบทบาทสำคัญในเรื่อง และปรากฏบทบาทในเรื่องอีกเพียงครั้งเดียวคือตอนที่ลิโป้จะออกไปตั้งค่ายสู้รบกับโจโฉแต่ถูกนางเหิงมฉิงรกรยากับนางเดียวเสียนห้ามไว้ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดตามละครโดยให้ลิโป้หาตัวนางเดียวเสียนไม่พบจึงเป็นการตัดบทบาทของตัวละครนางเดียวเสียนออกไปและเปลี่ยนแปลงบทบาทเพื่อไม่ให้นางเดียวเสียนต้องตกเป็นภรรยาของลิโป้ ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตั้งโต๊ะ นับว่าการ์ตูนสามก๊กได้ยุติบทบาทของนางเดียวเสียนเพื่อให้มีภาพลักษณ์ที่ดี ให้ความเห็นความเสียสละเพื่อบ้านเมือง ความเด็ดเดี่ยว กล้าหาญ โดยไม่ให้นางเดียวเสียนต้องพึ่งพาลิโป้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๐๕ วีรกรรมจูล่ง ขุนกวนท้าวอุบายให้จิวเสียนไปบอกนางซุนสูหยินว่านางง่อก๊กได้ป่วยหนัก ให้ซุนสูหยินกับอาเต๋ากลับไปกั๋งตั้งซุนสูหยินหลงกลก็ยอมกลับไป แต่ไม่ได้เอาอาเต๋ามาเพราะจูล่งกับเดียวหุซัดขวางไว้ เมื่อถึงกั๋งตั้งซุนสูหยินก็รู้ความจริง แต่ก็ไม่สามารถกลับไปหาเล่าปี่ได้ จึงต้องอยู่ในง่อก๊กจนกระทั่งเล่าปี่ยกทัพ

มารบกับง่อก๊ก และพ่ายแพ้แก่ลกซุน ขณะนั้นมีข่าวลือว่าเล่าปี่ตาย ชุนสุหยินจึงกระโดดน้ำตาย การ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาตามละครโทรทัศน์ชุดสามก๊ก โดยกล่าวว่าเมื่อมาถึงกั๋งตั้ง ชุนสุหยินก็รู้ความจริง และถูกกั๋งบริเวณ ไม่สามารถหนีกลับเกงจิ๋วได้ ไม่นานก็ตรอมใจตาย จึงเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดเพื่อตัดบทบาทของตัวละครชุนสุหยิน ซึ่งภายหลังจากที่กลับไปกั๋งตั้งแล้ว ก็ไม่ได้มีบทบาทสำคัญในเรื่องอีกเลย มีเพียงการกล่าวถึงการตายของชุนสุเท่านั้น ผู้เขียนการ์ตูนจึงได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดเพื่อจะได้ไม่ต้องกล่าวถึงตัวละครชุนสุหยินอีก และการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในตอนนี้ทำให้เห็นความรัก ความภักดีที่นางชุนสุหยินมีต่อเล่าปี่ผู้เป็นสามี ที่เมื่อไม่สามารถกลับมาหาสามีได้ก็ตรอมใจตาย หากดำเนินเรื่องตามสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับแล้ว ชุนสุหยินจะต้องมีชีวิตอยู่โดยไม่มีเล่าปี่เป็นเวลานาน จนเล่าปี่ยึดเสฉวน กวนอูตาย เล่าปี่สถาปนาตนเองเป็นฮ่องเต้แล้วยกทัพมาแก้แค้นให้กวนอู นับเป็นเวลาหลายปี อาจทำให้ผู้อ่านเห็นว่านางชุนสุหยินไม่ได้อยากจะกลับมาหาเล่าปี่เท่าที่ควร จึงยอมอยู่ในง่อก๊กเป็นเวลานาน ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในตอนนี้จึงทำให้ผู้อ่านเห็นความรัก ความภักดีของนางชุนสุหยินได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณวิเสศมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนตามละครโทรทัศน์ชุดสามก๊กที่ต้องการตัดบทบาทของตัวละครหรือยุติบทบาทของตัวละครสำคัญด้วยการเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ทำให้ตัวละครสำคัญนั้นไม่ปรากฏบทบาทในเรื่องอีกต่อไป ซึ่งนอกจากจะทำให้เนื้อเรื่องสั้นลงแล้ว ยังมีผลต่อความเข้าใจ ภาพลักษณ์ นิสัยใจคอ และการตัดสินใจของตัวละครอีกด้วย นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนตามละครโทรทัศน์ยังสอดคล้องกับทัศนคติของผู้เขียนการ์ตูน ที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนตามละครโทรทัศน์นั้นจะทำให้ตัวละครมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดตอนที่ ๓๐ เพื่อตัดบทบาทของนางเตียวเสียน ผู้เขียนการ์ตูนได้กล่าวว่า “การดำเนินเรื่องตามละครทำให้ภาพลักษณ์ของเตียวเสียนดีขึ้น ได้เห็นว่านางเตียวเสียนทำเพื่อบ้านเมือง ไม่ได้ทำเพื่อตัวเอง หากต้องไปอยู่กับลิโป้ก็แสดงว่าทำเพื่อตัวเอง น่าตั้งโต๊ะเพราะต้องการอยู่กับลิโป้ ทำให้ภาพลักษณ์เป็นผู้หญิงไม่ดี”^{๓๑} และการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในตอน ๑๐๕ ผู้เขียนการ์ตูนกล่าวว่า “เรื่องนางชุนสุหยินเป็นเรื่องราวของความรัก หากว่านางชุนสุหยินตรอมใจตายเมื่อกลับมาหาเล่าปี่ไม่ได้ก็สมเหตุสมผลมากกว่า”^{๓๒} จึงอาจกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในส่วนนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ตัวละครนางเตียวเสียน และนางชุนสุหยินได้รับการยอมรับและจดจำจากผู้อ่าน และทำให้ผู้อ่านเข้าใจตัวละครทั้งสองได้ดียิ่งขึ้น

^{๓๑} สัมภาษณ์ สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

^{๓๒} สัมภาษณ์ สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

๒) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละคร

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครบางตัว พฤติกรรมของตัวละครในงานวิจัยนี้ หมายถึงทั้งการกระทำและคำพูดของตัวละคร การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครทำให้ตัวละครเหล่านั้นมีการกระทำและคำพูดที่แตกต่างไปจากเรื่องสามก๊กเดิม ซึ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอาจเป็นพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องแก่สถานภาพของตัวละคร หรือพฤติกรรมที่มีลักษณะเกินจริง ตัวอย่างเช่น

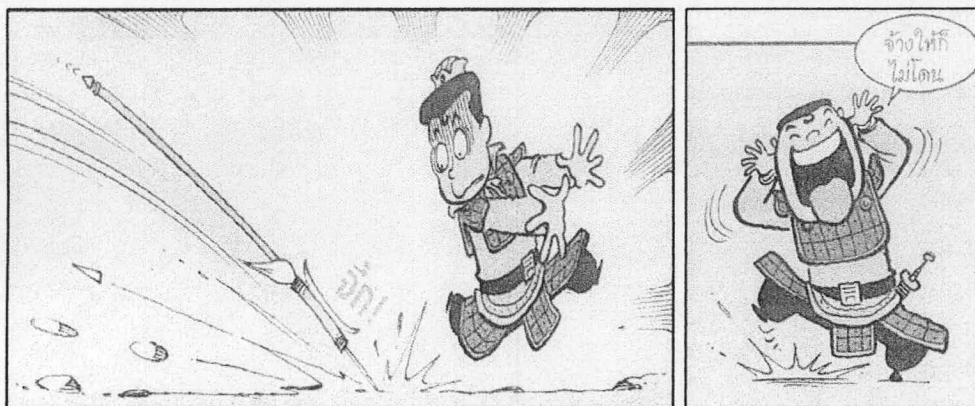
การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๒๕ อุบายนารีพิฆาต (๑) อ้องอุ้นครุ่นคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในราชสำนัก และได้ยินเสียงนางเดิวยเสียนถอนหายใจออกมาดู นางเดิวยเสียนกล่าวว่า จะขอสนองคุณอ้องอุ้นที่อุปการะนางมา ๑๖ ปี อ้องอุ้นจึงบอกอุบายกำจัดตั้งโต๊ะให้นางเดิวยเสียนรู้ ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอ้องอุ้นด้วยการให้อ้องอุ้นแสดงพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องแก่สถานภาพ เมื่อนางเดิวยเสียนพูดว่า “หากท่านพ่อมีการไต่ใช้ ลูกเต็มใจสนองพระคุณท่าน แม้ว่าจะเป็นอันตรายถึงชีวิตก็ตาม” อ้องอุ้นก็แสดงพฤติกรรมดังภาพ

ในเรื่องสามก๊กนั้นอ้องอุ้นเป็นบิดาบุญธรรมของนางเดิวยเสียน ผู้อุปการะเลี้ยงดูนางเดิวยเสียนมาตั้งแต่เด็ก แต่การ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอ้องอุ้นให้คิดเกินเลยกับนางเดิวยเสียน จนนางเดิวยเสียนต้องทักท้วงว่า “ไม่ใช่อารมณ์นี่มั้งคะท่านพ่อบุญธรรม” อ้องอุ้นจึงแก้ตัวว่า “ขอภัย อ่านบทไม่แตกครับ” และเมื่ออ้องอุ้นให้เดิวยเสียนตามไปที่ห้องหนังสือ เดิวยเสียนก็คิดในใจว่า “ลับตาเลขนะ” แสดงให้เห็นว่านางเดิวยเสียนไม่ไว้วางใจอ้องอุ้นเท่าใดนัก และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอ้องอุ้นในตอนนี้ก็ทำให้อ้องอุ้นมีพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องแก่สถานภาพ กล่าวคือ อ้องอุ้นเป็นบิดาบุญธรรมที่นางเดิวยเสียนเคารพรัก และอ้องอุ้นก็

เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีความรักชาติ การเปลี่ยนแปลงให้อ้องอุ้นคิดเกินเลยกับนางเดียวเสียนจึงทำให้คุณธรรมของอ้องอุ้นลดน้อยลง และสถานภาพบิดากับบุตรบุญธรรมของอ้องอุ้นและเดียวเสียนผิดเพี้ยนไปจากวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๒๕ ศึกชิงนาง ๒ ตั้งโต๊ะออกว่าราชการ ลิโป้ลอบมาหานางเดียวเสียน นางเดียวเสียนแสร้งจะกระโดดน้ำตาย ลิโป้ห้ามไว้และเกิดความสงสารนางเดียวเสียนยิ่งนัก ตั้งโต๊ะไม่เห็นลิโป้อยู่ในวังก็สงสัย จึงรีบทูลลาพระเจ้าเหี้ยนเต้กลับมาที่จวน แล้วถามหานางเดียวเสียน ตั้งโต๊ะเห็นนางเดียวเสียนกับลิโป้พร่ำพรอดกอดกันที่ศาลาเพิงอี้ก็โกรธ ก็คว้าทวนวิ้งจะแทงลิโป้ ตั้งโต๊ะพุ่งทวน แต่ลิโป้ปิดทวนหล่นลงกับพื้น แล้วหนีไปได้ ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลิโป้ขณะวิ่งหนีตั้งโต๊ะ โดยให้ตั้งโต๊ะพุ่งทวนใส่ แต่ไม่ถูก ลิโป้จึงเยาะเย้ยตั้งโต๊ะ แล้วพูดว่า “จ้างให้ก็ไม่โดน” ดังภาพ

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลิโป้ให้กล้าเยาะเย้ยตั้งโต๊ะ ทำให้พฤติกรรมของตัวละครลิโป้ไม่สอดคล้องแก่สถานภาพ กล่าวคือ ลิโป้มีสถานภาพเป็นนายทหารของตั้งโต๊ะ ส่วนตั้งโต๊ะนั้นเป็นทั้งนายและพ่อบุญธรรมของลิโป้ ลิโป้จึงควรมีความเกรงกลัวตั้งโต๊ะ แต่ผู้เขียนการ์ตูนกลับให้ลิโป้กล้าเยาะเย้ยตั้งโต๊ะ ทั้งที่ตัวเองทำความผิดร้ายแรงที่ลักลอบเข้าหานางเดียวเสียน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลิโป้ในการ์ตูนสามก๊กจึงทำให้ความเกรงกลัวที่ลิโป้มีต่อตั้งโต๊ะนั้นลดน้อยลง และมีลักษณะไม่จริงจัง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๒๖ อุบายนารีพิฆาต (๒) อ้องอุ้นวางแผนให้นางเดียวเสียนใช้เล่ห์มารยาทำให้ตั้งโต๊ะและลิโป้หลงใหล เพื่อให้ตั้งโต๊ะผิดใจกับลิโป้ เมื่อยกนางเดียวเสียนให้ลิโป้แล้ว อ้องอุ้นจึงเชิญตั้งโต๊ะไปกินโต๊ะที่จวนของตน แล้วให้

นางเด็วเสียนมาร่ำรำและขับร้องให้ตั้งโต๊ะชม ตั้งโต๊ะพอใจในตัวนางเด็วเสียน อึ้งอุ้นจึงยกนางเด็วเสียนให้เป็นภรรยาน้อยตั้งโต๊ะอีก ผู้เขียนการ์ตูนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนางเด็วเสียนขณะรำรำให้มีความเกินจริง โดยเปลี่ยนจากการรำให้เป็นการแสดงโชว์ที่มีการเปลื้องผ้าอยู่หลังม่านเป็นภาพเงาแสดงกิริยาอาการช่วยวน และให้ตั้งโต๊ะแสดงอาการชื่นชมอย่างเกินจริง ด้วยการชมว่า “ศิลปะชั้นสูงเข้าใจง่าย น่าดู น่าดูจริงๆ” พร้อมทั้งมีเลือดกำเดาไหลจากจมูกทั้งสองข้าง และมีน้ำลายไหล ดังภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครบางตัวในเรื่องสามก๊ก การเปลี่ยนแปลงนั้นอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครให้ไม่สอดคล้องแก่สถานภาพ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครให้เกินจริง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครในการ์ตูนสามก๊กเป็นการลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมสามก๊ก และเป็นการต่อรอยระหว่างวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งวัฒนธรรมใหม่นั้นต้องการนำเสนอวรรณกรรมสามก๊กเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่านในบริบทของสังคมปัจจุบัน จึงต้องมีการปรับเปลี่ยน คัดแปลงเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้อ่าน และเหมาะสมแก่ประเภทของสื่อ การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมิได้มุ่งถ่ายทอดวรรณกรรมสามก๊กให้ถูกต้องตามวรรณกรรมดั้งเดิม แต่มุ่งถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในบริบทของวัฒนธรรมสมัยใหม่ ด้วยรูปแบบการ์ตูนที่มีกลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นเยาวชนในสมัยปัจจุบัน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวละครบางครั้งอาจทำให้เกิดอารมณ์ขันซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวในบทที่ ๖ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นต่อไป

๓) การเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งขุนนาง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งขุนนางบางชื่อ ทำให้ชื่อตำแหน่งขุนนางนั้นแตกต่างจากสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ ตัวอย่างเช่น

ลิโป้ขอฝากตัวเป็นบุตรบุญธรรมของตั้งโต๊ะ ตั้งโต๊ะยินดีรับและแต่งตั้งลิโป้ให้เป็นซูเปอร์ราชของครักษ์ สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกตำแหน่งนี้ว่านายทหารรักษาพระองค์ นายกองม้า ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่านายทหารขวา จะเห็นว่าการ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งโดยการเติมคำว่า “ซูเปอร์” ไว้ข้างหน้า เพื่อให้เกิดความขบขันจากภาษาที่ผู้เขียนใช้ แต่ความหมายของตำแหน่งก็คล้ายคลึงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ เพราะนายทหารรักษาพระองค์กับราชองครักษ์ก็ทำหน้าที่เช่นเดียวกัน

ตั้งโต๊ะได้สถาปนาห้องจูเหียบขึ้นเป็นห้องเต๋ แล้วตั้งตนเองเป็นเขียนก๊ก
สำเร็จราชการแทนห้องเต๋ สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกตำแหน่งนี้ว่า **สมุหนายก** สามก๊กฉบับ
เจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า **เซียงก๊ก** จะเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กใช้ชื่อตำแหน่งใกล้เคียงกับสามก๊ก
ฉบับเจ้าพระยาพระคลังที่ใช้ชื่อตำแหน่งเป็นภาษาจีน จึงเป็นไปได้ที่อาจเกิดความผิดพลาดในการ
สะกดคำ ทำให้ชื่อตำแหน่งแตกต่างออกไป

เมื่อครั้งกองทัพ ๑๘ หัวเมืองยกทัพมาตีตั้งโต๊ะ อ้วนเสี้ยวได้แต่งตั้งอ้วน
ศุฉน่องชายเป็น **เจ้ากรมพลธิการ** สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกตำแหน่งนี้ว่า **พลธิการ** ส่วนสามก๊ก
ฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า **ทัพล่าเสียง** จะเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กใช้ชื่อตำแหน่งตรงกับ
สามก๊กฉบับแปลใหม่ แต่เดิมคำว่า “เจ้ากรม” ที่แสดงถึงความเป็นหัวหน้าของกรมพลธิการ
เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ตำแหน่งที่โจโฉได้รับแต่งตั้งเมื่อปราบโจรโพกผ้าเหลืองสำเร็จ ในการ์ตูน
สามก๊กคือตำแหน่ง **แม่ทัพผู้พิชิตตะวันออก** สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกว่า **ขุนพลผู้พิชิตตะวันออก**
ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังไม่มีชื่อตำแหน่งนี้เพียงแต่บอกว่าตั้งให้เป็นใหญ่กว่าหัวเมือง
ตะวันออกทั้งปวง จะเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนคำว่า “ขุนพล” ให้เป็น “แม่ทัพ”
สอดคล้องกับตำแหน่งของโจโฉซึ่งเป็นผู้นำทัพ และใช้คำว่า “พิชิต” ที่หมายความว่าสามารถ
เอาชนะได้ซึ่งเหมาะแก่การเป็นผู้ปราบปรามโจรโพกผ้าเหลืองมากกว่าคำว่า พิชัย จึงเป็นการ
เปลี่ยนชื่อตำแหน่งที่ทำให้เกิดความเหมาะสม และชัดเจนยิ่งขึ้น

โจโฉแต่งตั้งลิดองผู้ที่ยกกำลังมาช่วยเมื่อโจโฉถูกเตียวสัวโจมตีให้เป็นแม่
ทัพใหญ่ รักษาชายแดนด้านตะวันตกที่เมืองยี่หล่า สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกว่า **พระยาเจี้ยนกง**
ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า **เกียงกงเฮ้า** ซึ่งเป็นภาษาจีนที่แตกต่างกัน แต่การ์ตูน
สามก๊กเปลี่ยนให้เป็นตำแหน่งทางทหารที่มีชื่อเป็นภาษาไทย

โจโฉแต่งตั้งอ้วนเสี้ยวเป็น **จอมพล** เพื่อให้ยกทัพไปกำจัดกองซุนจ้านและ
ไม่คิดมาตีสุโตะ สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกว่า **เจียงจวินไท่เว่ย (จอมพล)** ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยา
พระคลังเรียกว่า **เจ้าเมืองก๊กจิ๋ว** จะเห็นว่าการ์ตูนสามก๊กเปลี่ยนตำแหน่งให้เป็นตำแหน่งทางทหารที่มี
ชื่อเป็นภาษาไทย แต่คงความหมายเดียวกับสามก๊กฉบับแปลใหม่

เมื่อโจโยกทัพเข้าเมืองซีจิวได้แต่งตั้งตั้งเป็นนายพล สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกชื่อตำแหน่งนี้ว่า**ผู้ไปเจียงจวิน (ขุนพลผู้พิชิตถิ่นสมุทร)** ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า**ฮอกโกเจียงกุน (นายทหารผู้ใหญ่)** จะเห็นว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับมีชื่อตำแหน่งเป็นภาษาจีนที่แตกต่างกัน การ์ตูนสามก๊กจึงเปลี่ยนให้เป็นตำแหน่งทางทหารที่มีชื่อเป็นภาษาไทย

เมื่อโจโจนาตัวเล่าปี่เข้าเฝ้าพระเจ้าเหี้ยนเต้ พระเจ้าเหี้ยนเต้รู้ว่าเล่าปี่เป็นพระปิตุลาจึงทรงแต่งตั้งให้เป็น**ราชองครักษ์ฝ่ายซ้าย มีบรรดาศักดิ์เป็นพระยาลี้เจิงโหว** สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกชื่อตำแหน่งนี้ว่า**จ้อเจียงจวิน (ขุนพลฝ่ายซ้าย)** มีบรรดาศักดิ์เป็นพระยาลี้เจิงโหว ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า**ยี่ตงเฮ้า (เสนาบดีผู้ใหญ่ฝ่ายกรมวัง)** จะเห็นว่าการ์ตูนสามก๊กเปลี่ยนตำแหน่งขุนพลให้เป็นราชองครักษ์ ซึ่งเป็นตำแหน่งทางทหารแบบไทย แต่คงบรรดาศักดิ์ซึ่งเป็นชื่อภาษาจีนตามสามก๊กฉบับแปลใหม่

เมื่อซุนกวนให้เตียวจี้เป็นทูตไปสวามิภักดิ์ต่อโจผี โจผีรับสวามิภักดิ์แล้วแต่งตั้งซุนกวนเป็น**ง้ออ่อง** กอปรด้วยเครื่องยศทั้งเก้า สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกชื่อตำแหน่งนี้ว่า**อ่อง** ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า**เงาอ่อง** จะเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กนำคำว่า “ง้อ” ซึ่งเป็นชื่ออีกของซุนกวนมาไว้ข้างหน้าตำแหน่ง เพื่อให้รู้ว่าซุนกวนเป็นอ่องของเมืองง้อ เป็นการขยายความจากสามก๊กฉบับแปลใหม่ให้ความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

โจยอยรู้ว่าว่าขงเบ้งยกทัพบุกและได้ตันจงไปแล้ว ก็แต่งตั้งให้**สุมาอี้** เป็น**แม่ทัพใหญ่** สามก๊กฉบับแปลใหม่เรียกชื่อตำแหน่งนี้ว่า**แม่ทัพ** ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า**นายทัพ** จะเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กเรียกชื่อตำแหน่งคล้ายคลึงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ แต่เติมคำว่า “ใหญ่” เพื่อให้รู้ว่าสุมาอี้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพที่มีอำนาจบัญชาการทัพเหนือแม่ทัพทั้งปวง ทั้งนี้เพราะในการจัดทัพจะมีแม่ทัพได้หลายคน การ์ตูนจึงใช้คำว่าแม่ทัพใหญ่ เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ชื่อตำแหน่งขุนนางบางชื่อ ผู้เขียนการ์ตูนก็คงไว้ตามสามก๊กฉบับแปลใหม่ของ**วรรณไว พัทธินัย** ตัวอย่างเช่น

ตำแหน่งแรกของเล่าปี่ที่ได้รับพระราชทาน คือ ตำแหน่ง**นายอำเภออันฮ่อ** กวน เมืองจงซาน (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า **ผู้รักษาเมืองอันฮ่อก้วน**)

ตั้งโตะบอกนางเดียวเสียนว่าถ้าคนได้เป็นฮ่องเต้จะแต่งตั้งนางเป็นสนมเอก (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า มเหสีฝ่ายซ้าย)

ผู้ตรวจราชการมาตรวจราชการที่อำเภออันฮ้อกวนแล้วถูกเดียวหุยโบย (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกชื่อว่าตีก้อว)

เมื่อสุมาเจียวเข้ายึดจ๊กก็สำเร็จ ได้อัญเชิญพระเจ้าเล่าเสี้ยนไปประทับที่พระนครลกเอียง แล้วแต่งตั้งเป็นอันเล่อกง ขุนนางชั้นพระยา (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า อ่านลกก๊ก)

โจผีให้จัดพิธีศพ โจหิมแล้วแต่งตั้งเป็นเซียวหวยอ่อง (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า เจ้าเมืองเซียวหวย)

นอกจากนี้ ตำแหน่ง “ผู้ว่าราชการ” การ์ตูนสามก๊กก็ใช้เหมือนกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ (สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกว่า เจ้าเมือง)

ส่วนชื่อตำแหน่งขุนนางบางชื่อก็ตรงกับสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ในกรณีที่สามก๊กฉบับแปลใหม่ไม่ปรากฏชื่อตำแหน่งนั้นๆ ตัวอย่างเช่น

อ่องฮุ้นแสร้งกล่าวสรรเสริญและทำนายว่าตั้งโตะจะได้เป็นฮ่องเต้ ตั้งโตะยินดีแล้วว่าถ้าคนเป็นฮ่องเต้จะแต่งตั้งอ่องฮุ้นเป็นมหาอุปราช สามก๊กฉบับแปลใหม่ไม่ได้กล่าวถึงตำแหน่งนี้ ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังเรียกชื่อตำแหน่งนี้ว่า มหาอุปราช เช่นเดียวกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งขุนนางบางชื่อ โดยมีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการ ดังนี้

๑) เพื่อให้เกิดความชัดเจนของชื่อตำแหน่ง เช่น พลาธิการ เปลี่ยนเป็นเจ้ากรมพลาธิการ เพื่อให้มีความชัดเจนว่าดำรงตำแหน่งเป็นเจ้ากรมของกรมพลาธิการ

๒) เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน เช่น ตำแหน่งซูเปอร่าของครักษ์ เป็นต้น

๓) เพื่อให้เป็นตำแหน่งแบบไทย หรือมีตำแหน่งเป็นภาษาไทย เช่น การเปลี่ยนตำแหน่ง ขุนพล ซึ่งเป็นตำแหน่งแบบจีนให้เป็น นายพล หรือ ราชองครักษ์ และการเปลี่ยนชื่อตำแหน่งภาษาจีนที่มีคำแปลภาษาไทยอยู่ในเครื่องหมาย () โดยใช้ชื่อภาษาไทยนั้นๆ แทนชื่อภาษาจีน ทั้งนี้ผู้เขียนการ์ตูนอาจจะเขียนชื่อตำแหน่งภาษาจีนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ การเปลี่ยนชื่อ

ตำแหน่งให้เป็นตำแหน่งแบบไทย หรือมีชื่อตำแหน่งเป็นภาษาไทย ยังช่วยจัดความสับสนอันเกิดจากชื่อภาษาจีนที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

ส่วนชื่อตำแหน่งขุนนางที่การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นคงไว้ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงนั้น ส่วนใหญ่ใช้ชื่อตำแหน่งตามสามก๊กฉบับแปลใหม่ การใช้ชื่อตามสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังมีจำนวนน้อย และมักพบในกรณีที่สามก๊กฉบับแปลใหม่ไม่ปรากฏชื่อตำแหน่ง

๕.๒.๓ กลวิธีการดัดแปลงบทสนทนา

การ์ตูนสามก๊กมีการดัดแปลงเนื้อหาจากวรรณกรรมสามก๊กให้เป็นภาพการ์ตูนที่มีคำบรรยายและบทสนทนา บทสนทนาของการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมี ๒ ประเภท คือ บทสนทนาที่มีอยู่ในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก และบทสนทนาที่ไม่มีอยู่ในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก แต่ผู้เขียนการ์ตูนเพิ่มเข้ามา ดังที่ผู้วิจัยกล่าวไว้ในบทที่ ๔ ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวเรื่องการดัดแปลงบทสนทนาในวรรณกรรมสามก๊กให้เป็นบทสนทนาในการ์ตูนสามก๊ก การดัดแปลงที่เห็นได้ชัดเจนคือ การเพิ่มบทสนทนาเข้ามาในเรื่องสามก๊ก ดังนี้

๕.๒.๓.๑ การเพิ่มเข้า

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มบทสนทนาเข้าไปในเรื่องสามก๊กเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน บทสนทนาที่เพิ่มเข้ามาส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นปัจจุบันหรือมีความร่วมสมัยกับผู้อ่าน ได้แก่ บทสนทนาที่รับรู้กันในสังคมปัจจุบัน คำร้องของเพลงสมัยปัจจุบัน และน้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูน ดังนี้

๑) การเพิ่มบทสนทนาที่รับรู้กันในสังคมปัจจุบัน

บทสนทนาที่รับรู้กันในสังคมปัจจุบันเป็นบทสนทนาที่ใช้ภาษาหรือคำพูดที่ใช้กันในสมัยปัจจุบัน หรืออาจมีเนื้อหากล่าวถึงสิ่งที่รู้จักกันดีในสมัยปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๘ จิวยี่ทวงเกงจิ๋ว เล่าปี่ยึด ๔ หัวเมืองของเมืองเกงจิ๋วได้สำเร็จ พอรู้ว่าว่าเล่ากิบุนทรเล่าเปียวเสียชีวิต เล่าปี่ก็โศกเศร้าเสียใจเป็นอันมาก ปรีกษาขงเบ้งว่าควรจะทำอย่างไร การ์ตูนสามก๊กได้เพิ่มบทสนทนาในตอนนี้ดังนี้

เล่าปี่ : เราควรทำอย่างไรเป็นเบื้องต้นก่อนละท่านอาจารย์

ขงเบ้ง : เอาเฟอร์มาลินไปฉีดกันศพเน่าก่อน

จากนั้นก็จัดพิธีศพให้สมเกียรติ แล้วจึงค่อยคิดการใหม่

คำว่า ฟอมาลิน เป็นสิ่งที่รู้จักและใช้กันทั่วไปในสังคมไทย เมื่อผู้เขียนการ์ตูนเพิ่มบทสนทนาของขงเบ้งในตอนนี้ ทำให้ผู้อ่านมองเห็นความเป็นปัจจุบันที่ผู้เขียนการ์ตูนสอดแทรกเข้ามาในเรื่องสามก๊ก เป็นธรรมดาที่คนตายแล้วก็ต้องฉีดฟอร์มาลินกันศพเน่า แต่เมื่อคูบริบทในการสนทนาจึงเห็นว่ามีความไม่เข้ากัน เพราะขงเบ้งพูดในขณะที่เล่าปีกำลังโศกเศร้าเสียใจ การเพิ่มบทสนทนาในตอนนี้นี้จึงเป็นการต่อร่องระหว่างตัวบทเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัย ได้แก่ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “ฟอมาลิน” ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมสามก๊ก

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕๗ โจโฉหนีตาย ซิหลงกับโจหองนำทัพหนึ่งหมื่นมารักษาตงก้วน ทหารม้าเฉียวแก้งนอนหลับไม่เป็นกระบวนทัพ โจหองจึงถือโอกาสนำทหารสามพันเข้าโจมตี ซิหลงตามไปช่วยโจหองก็ถูกม้าเฉียวและบังเต็กโจมตีม้าเฉียวยึดด่านตงก้วนได้ โจหยินยกทัพมาช่วยโจหองและซิหลง นำทหารที่เหลือไปหาโจโฉ โจโฉสั่งประหารโจหอง แต่นายทัพนายกองขอชีวิตไว้ โจหองยอมรับสารภาพผิด เมื่อถูกคาดโทษแล้วก็ถอยไป การ์ตูนสามก๊กได้เพิ่มบทสนทนาในตอนนี้นี้ดังนี้

โจหอง : ขอให้โอกาสได้ทำคุณไถ้โทษด้วยเถิดขอรับ

โจโฉ : อย่างเช่น

โจหอง : บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ๒๔ ชั่วโมงก็ได้ขอรับ

โจโฉ : เหลวไหล! พาทหารไปตายเกือบหมื่นเนี่ยนะให้บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ๒๔ ชั่วโมง

โจหอง : ถ้าน้อยไปก็เป็น ๔๘-๗๒-๙๖ ชั่วโมงก็ได้แต่ขอรับ

โจโฉ : จั้นเอาไป ๙๖ ปี ไป!

โจหอง : ไม่ได้ผูกไม่ได้เกิดในอาชีพทหารแล้วเรา

โจหยิน : นายท่าน

โจโฉ : ถ้าใครขออีกจะให้ส่วนแบ่งไปคนละสิบปี...จำไว้...

การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ๒๔ ชั่วโมง เป็นวิธีการลงโทษแบบตะวันตกที่เริ่มแพร่หลายในสังคมไทย ผู้เขียนการ์ตูนเพิ่มบทสนทนาการระหว่างโจหองกับโจโฉที่ต่อร่องเรื่องการลงโทษ เป็นการต่อร่องให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมสามก๊ก นอกจากนี้ เมื่อผู้อ่านเห็นการลงโทษในการ์ตูนที่โจโฉสั่งให้โจหอง

บำเพ็ญสาธารณประโยชน์มีระยะเวลานานถึง ๘๖ ปี โดยไม่ให้ใครขอโทษให้อีก จนนายทหารคนอื่นๆ ถูกปิดปากไว้ไม่ให้พูด ก็อาจทำให้เกิดอารมณ์ขุ่น ดังภาพ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๐๐ พุดเสฉวน เตียวสงนำ เครื่องบรรณาการจากเสฉวนมามอบให้โจโฉ โจโฉถามเตียวสงว่าเหตุใดเล่าเจียงจึงไม่ส่งเครื่อง บรรณาการมาหลายปี เตียวสงอ้างว่าหนทางยากลำบากโจรผู้ร้ายชุกชุม แล้วพุดถึงซุนกวน เตียวล่อ เล่าปี ซึ่งโจโฉปราบปรามไม่ได้ โจโฉก็โกรธ เตียวสิ่วเชิญเตียวสงมาพุดคุย ตามความเป็นไปใน

เสฉวน แต่เตียวสงพูดจาคุหนึ่ปัญหาของโจโฉทำให้เอียวสิ่วไม่พอใจ การ์ตูนสามก๊กได้เพิ่มบทสนทนาที่เอียวสิ่วถามความเป็นไปในเสฉวนด้วยคำถามกวนประสาทเตียวสง ดังนี้

เอียวสิ่ว : ภูมิประเทศของเสฉวนเป็นอย่างไรรู้ยังมิเคยมีโอกาศไปเยือนสักครั้งเลย

เตียวสง : สมัยโบราณเรียกว่าเอ๊กจิ่ว มีแม่น้ำกิมกั้งกันภัย แผ่นดินติดต่อกับเกียมก๊กซึ่งเป็นเทือกเขาสูงตั้งแต่ทิศเหนือจดใต้...

ความเจริญมีอยู่ทั่วไป ไม่ว่าจะไปทางไหนก็มีแต่เสียงดนตรีพีชพรรณธัญญาหารมีมากมายกองสูงคังภูเขา ในโลกนี้จะหาที่ใดเหมือนไม่มีแล้ว

เอียวสิ่ว : แล้วรดคิดมัย มีสะพานลอยหรือเปล่า

เตียวสง : (ทำตาขวาง)

เอียวสิ่ว : ล้อเล่น คนสำคัญในเสฉวนเป็นเช่นไร

เตียวสง : ชุนนางฝ่ายบุ๋นของเราเสมอด้วยเซียงหยู (ยอดนักวรรณคดี) ชุนนางฝ่ายบู๊ก็เก่งกาจเสมอด้วยม้าฮ้วน หมอยาที่ชำนาญในการรักษาเสมอด้วยชงจิ่ง (หมอเทวดา)...

เอียวสิ่ว : แล้วขอทานที่มีชื่อเสียงอย่างยากชูละมีหรือเปล่า ล้อเล่น

เตียวสง : แล้วชุนนางที่มีสติปัญญาอย่างท่านมีอยู่สักกี่คน

เอียวสิ่ว : ชุนนางทั้งฝ่ายบุ๋นฝ่ายบู๊ล้วนแต่มีสติปัญญาความสามารถ ชื่อสัตย์ ยุติธรรม จงรักภักดีและมีเมตตากรุณาทั้งสิ้น

เตียวสง : อันนั้นรู้แล้ว! เอาความรู้ความสามารถที่เท่าเทียมท่าน

เอียวสิ่ว : คนที่มีสติปัญญาน้อยเช่นข้า นับได้ก็เพียงไม่กี่คน

เตียวสง : ปัญญาน้อยหรือปัญญาอ่อนกันแน่

เอียวสิ่ว : อ้าว!

ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กได้นำเรื่องราวหรือสิ่งที่รับรู้กันในสังคมปัจจุบันเข้ามาไว้ในบทสนทนาระหว่างเอียวสิ่วกับเตียวสง ได้แก่ เรื่องรดคิด สะพานลอย ยากชูละ หรือแม้กระทั่งที่เอียวสิ่วว่าเตียวสงปัญญาอ่อน เป็นการต่อรองระหว่างคัวบทเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัย ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมสามก๊กเดิม นอกจากนี้ การเพิ่มบทสนทนาในตอนนี้อาจทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันอีกด้วย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มบทสนทนาที่รับรู้กันในสังคมปัจจุบันเข้ามาในบทสนทนาของตัวละครในเรื่องสามก๊ก บทสนทนาที่เพิ่มเข้ามานั้นเป็นการต่อร่องระหว่างวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่ ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมสามก๊กเดิม ทั้งนี้เพราะผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กมิได้มุ่งถ่ายทอดเรื่องสามก๊กที่มีความถูกต้อง สมจริงตามวรรณกรรมดั้งเดิม แต่มุ่งที่จะถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในบริบทของสังคมสมัยปัจจุบัน จึงต้องดัดแปลงบทสนทนาให้มีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังเพื่อให้เหมาะแก่การนำเสนอในสื่อประเภทการ์ตูน นอกจากนี้ การเพิ่มบทสนทนาที่รับรู้กันในสังคมปัจจุบันของการ์ตูนสามก๊กอาจทำให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้อ่าน ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวในบทที่ ๖ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นต่อไป

๒) การเพิ่มคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบัน

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการให้ตัวละครร้องเพลงสมัยปัจจุบันหลายครั้ง การร้องเพลงนั้นปรากฏในรูปแบบของบทสนทนาที่อยู่ในบัลลูน ผู้เขียนการ์ตูนเขียนคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันนั้นๆ เพิ่มเข้าไป และมีตัวโน้ตดนตรีที่ทำให้รู้ว่าตัวละครกำลังร้องเพลง ไม่ใช่การสนทนาด้วยคำพูดปกติ นอกจากนี้ เพลงที่ร้องอาจมีความหมายเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่องหรือบทสนทนาของตัวละครในเรื่องอีกด้วย ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕๕ ม้าเฉียวพายศึก โจโฉทำศึกกับม้าเฉียว กาเซียงเสนออุบายให้หันชุยกับม้าเฉียวผัดใจกัน โจโฉจึงเขียนจดหมายที่มีรอยลบกแก่เลอะเลือนไปถึงหันชุย ม้าเฉียวขอจดหมายเห็นมีรอยลบกแก่ไขก็คิดว่าหันชุยแก่ไขเพราะกลัวว่าตนจะรู้เรื่อง หันชุยขอไปพบกับโจโฉ หากม้าเฉียวเห็นว่าตนมีพิรุณก็ให้สังหารตนได้ วันรุ่งขึ้น หันชุยมาพบโจโฉ โจโฉแกล้งให้คนมาบอกว่าจะนัดพบกับหันชุยในคืนนี้ขออย่าได้เข้าใจผิดเป็นอัน ม้าเฉียวได้ยินก็โกรธ คิดว่าหันชุยทรยศ เอียวฉิวแนะนำให้หันชุยไปสวามิภักดิ์โจโฉ ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มคำร้องของเพลง “นอกสายตา” ของแคทรียา อิงลิช ดังนี้

เอียวฉิว : ในเมื่อเขาไม่เห็นท่านอยู่ในสายตา ท่านจะใส่ใจไป
ทำไม

หันชุย (ร้องเพลง): อยู่นอกสายตา
นอกจากร้องเพลงแล้ว ข้าควรทำเช่นไร โปรดชี้แนะ

คำร้องของเพลงปัจจุบันที่เพิ่มเข้ามามีความหมายเกี่ยวข้องกับบทสนทนาของเอียวฉิวที่บอกว่าหันซุ่ยไม่อยู่ในสายตาของม้าเถียว หรือหันซุ่ยนั้นอยู่นอกสายตาเหมือนกับเพลงที่หันซุ่ยร้องนั่นเอง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๕ ง่อก๊กได้คิดว่าที่เจ้าบ่าวจิวชี่รู้ว่าภรรยาเล่าปีตายก็วางแผนให้เชิญเล่าปีมาแต่งงานกับน้องสาวของซุนกวน ซุนกวนเห็นด้วยกับแผนการของจิวชี่จึงให้ลิห้อมไปเป็นพ่อสื่อพูดคุยกับเล่าปี ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มคำร้องของเพลง “มีเมียเด็ก” ของพรศักดิ์ ส่องแสง ดังนี้

เล่าปี : น้องสาวของท่านซุนกวนไม่ทราบว่าจะอายุเท่าไร
 ลิห้อม : แม่นางอายุราวสิบหกปี
 เล่าปี (ร้องเพลง): ว้าว! มีเมียเด็ก ชาวๆ เล็กๆ บางๆ

คำร้องของเพลงปัจจุบันที่เพิ่มเข้ามามีความหมายเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าเล่าปีกำลังจะแต่งงานกับน้องสาวซุนกวนซึ่งมีอายุเพียง ๑๖ ปี หรือเป็นการมีเมียเด็กเหมือนกับเพลงที่เล่าปีร้องนั่นเอง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๖ อุบายสลายห้าทัพ โจผีให้ยกทัพหัวเมืองต่างๆ รวมทั้งทัพของซุนกวนด้วยรวมเป็น ๕ สาย ขงเบ้งให้เตงจี้เป็นทูตไปเกลี้ยกล่อมซุนกวนซึ่งใจดีซื่อร้ายให้ซุนกวนรู้ ซุนกวนสถาปนาตนเองขึ้นเป็นฮ่องเต้ ลกซุนเสนอให้เตรียมทัพให้พร้อมแล้วคอยดูแลการรบของทัพทั้งสี่ไปก่อน หากมีชัยจึงค่อยเข้ายึดจ๊กก๊ก ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มคำร้องของเพลง “สบายกว่า” ของวงคาราบาว ดังนี้

ลกซุน : ข้าเห็นว่าทั้งวุยก๊กและง่อก๊กนั้นล้วนมีฝีมือไม่ถึงขงเบ้งด้วยกันทั้งสิ้น บัดนี้เราจำเป็นต้องรับพระของโจผีไปก่อน และเตรียมทัพให้พร้อมสรรพ แล้วคอยดูแลการรบของทัพทั้งสี่นั้นเสียก่อนว่าเป็นอย่างไร หากทัพทั้งสี่มีชัย จ๊กก๊กย่อมต้องคืบขันอย่างหนัก เมื่อนั้นพระองค์ค่อยยกทัพเข้ายึดจ๊กก๊ก แต่หากทัพทั้งสี่ปราชัย เราค่อยคิดอ่านกันใหม่เถิดพระเจ้าข้า
 ซุนกวน : ความคิดของท่านตรงกับใจข้ายิ่งนัก
 (ร้องเพลง) สบายกว่ากันเยอะเลย อยู่เฉยๆ ดีกว่า สบายกว่า...

คำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันที่เพิ่มเข้ามามีความหมายเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าฝ่ายขุนกวนต้องการจะรอดูผลการรบของทั้ง ๔ ทัณฑ์เสียก่อน หากมีชัยจึงเคลื่อนทัพ แต่หากปราชัยก็ไม่เคลื่อนทัพ ซึ่งเป็นการดูเชิงอยู่เฉยๆ เพื่อจะได้ไม่ผิดใจกับทั้งฝ่ายโจผีและฝ่ายขงเบ้ง หรือเป็นการอยู่เฉยๆ ดีกว่า เหมือนกับเพลงที่ขุนกวนร้อง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันเข้ามาในเรื่องสามก๊ก โดยคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันส่วนใหญ่จะมีความหมายเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่อง หรือบทสนทนาของตัวละครในเรื่อง การเพิ่มคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันเป็นการต่อร่องระหว่างตัวบทเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัย ได้แก่ คำร้องของเพลงสมัยปัจจุบัน ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังในวรรณกรรมสามก๊กเดิม ทั้งนี้เพราะผู้เขียนการ์ตูนต้องการถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในบริบทของสังคมวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน จึงต้องดัดแปลงบทสนทนาให้มีความร่วมสมัย และลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรมสามก๊กเพื่อให้เหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริป นอกจากนี้ การเพิ่มคำร้องของเพลงสมัยปัจจุบันของการ์ตูนสามก๊กอาจทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวในบทที่ ๖ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นต่อไป

๓) การเพิ่มน้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูน

น้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูนที่เพิ่มเข้ามา หมายถึงทั้งภาพและคำพูดของผู้เขียนการ์ตูนที่ปรากฏในการ์ตูนสามก๊กเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือแสดงความคิดเห็นในการ์ตูน ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มน้ำเสียงของตนเองเข้ามาในการ์ตูนหลายตอน การเพิ่มน้ำเสียงมีทั้งน้ำเสียงที่ผู้เขียนการ์ตูนพูดกับผู้อ่าน และพูดกับตัวละครในเรื่อง ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๕ เดียวหุยโบยผู้ตรวจราชการ เดียวหุยโบยผู้ตรวจราชการ เล่าปีเข้ามาห้ามเดียวหุย กวนอูแนะให้เล่าปีมาผู้ตรวจราชการแล้วลาออกจากราชการกลับไปอยู่บ้านเมืองเดิมแล้วคอยคิดการต่อไป เล่าปีคืนทรานายอำเภอให้ผู้ตรวจราชการ ผู้ตรวจราชการจึงแจ้งความแก่เจ้าเมืองเต้จิว เจ้าเมืองสั่งให้ออกหมายจับกุม ๓ พี่น้องแจ้งไปทุกหัวเมือง เล่าปี กวนอู เดียวหุย หนีอาญาไปพักอาศัยอยู่กับเล่าแก้งเจ้าเมืองได้จิว ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มน้ำเสียงโดยการร้องเพลงเมื่อเห็น ๓ พี่น้องเดินทางออกจากอำเภออันฮ่อกวนว่า “อยากไปก็ไป... ไปเลยไป” ชาวบ้านได้ฟังก็โกรธและว่ากล่าวผู้เขียนการ์ตูน นอกจากนี้ ผู้เขียนการ์ตูนก็แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ด้วยการวาดรูปเล่าปี กวนอู เดียวหุย ในใบประกาศจับ พร้อมทั้งพูด

ว่า “ช่องทางทำกินครับ แปลงวิกฤติให้เป็นโอกาส รับเขียนภาพประกาศจับนายอำเภอและพวก
รับและแต่เพียงผู้เดียวเลยครับ”

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๒ แม่ทัพใหญ่ลกซุน เล่าปี่ยก
ทัพบุกง่อก๊กเพื่อแก้แค้นให้กวนอู กำเจ็กแนะนำให้ซุนกวนเรียกใช้ลกซุนซึ่งเคยใช้ปัญญาวางแผน
จนชนะกวนอูได้ เตียวเจียว โกะหยง และเปาจิติดทานว่าลกซุนอายุยังน้อยไม่คู่ควรเป็นคู่ต่อสู้ของ
เล่าปี่ และซุนนางทั้งปวงจะไม่ศรัทธา การใหญ่ก็จะเสีย แต่กำเจ็กขอเอาหัวตนเองเป็นประกัน
ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มน้ำเสียงของตนเองเข้ามาในตอนที่ซุนกวนถามกำเจ็กว่าจะสู้กับกองทัพของ
เล่าปี่ได้อย่างไร กำเจ็กก็ตอบว่า “อูรุษยามีสั้นคนดี” ซุนกวนไม่เข้าใจจึงถามว่า “อูรุษยาไหน?” ก็
ปรากฏภาพผู้เขียนการ์ตูนทำหน้าตกใจ และนับนิ้วมือพร้อมกับพูดว่า “ขอโทษที อูรุษยายังไม่เกิด”
การเพิ่มน้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูนในตอนนี้นอกจากจะแสดงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เขียนแล้ว ยัง
สร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๕ ลงใต้ปราบเบ้งเฮ็ก ขงเบ้ง
ทำอุบายให้โกเตงคิดว่ายกทัพยศ จากพันแสนขอให้โกเตงฆ่าขงเบ้งแล้วเข้าสวามิภักดิ์ขงเบ้ง โดยให้ทำ
อุบายจัดเลี้ยงหากขงเบ้งไม่มีจิตใจเป็นอื่นจะต้องมางาน แล้วให้โกเตงเข้าตีข้างหน้า ส่วนตนเองจะเข้า
ตีข้างหลัง ผู้เขียนการ์ตูนเพิ่มน้ำเสียงเข้ามาในตอนี้เพื่อแสดงการมีส่วนร่วม โดยการให้ขงเบ้งพูด
ชื่อโกเตงกับขงคิสลับกัน แทนที่จะบอกโกเตงให้ฆ่าขงเบ้งก็กลับบอกโกเตงให้ฆ่าโกเตงแล้วเข้า
สวามิภักดิ์ขงเบ้ง โกเตงจึงทักท้วงว่า “เฮ้ย! โกเตงได้ไง ต้องขงคิสิ...” แล้วก็ปรากฏภาพของผู้เขียน
การ์ตูนพูดว่า “ต้องมีตับสนกันบ้างแหละ”

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่ม
น้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูน ซึ่งน้ำเสียงนั้นอยู่ในรูปแบบของบทสนทนาที่ผู้เขียนการ์ตูนพูดกับผู้อ่าน
หรือพูดกับตัวละครในเรื่อง น้ำเสียงที่เพิ่มเข้ามานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงการมีส่วนร่วมของผู้เขียน
การ์ตูน หรือแสดงทัศนะของผู้เขียนการ์ตูนที่มีต่อเรื่องสามก๊ก การเพิ่มน้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูน
เป็นการต่อระหว่างวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่ ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย
ดังเช่น ตอนที่ ๕ ที่ผู้เขียนการ์ตูนร้องเพลงสมัยปัจจุบัน ก็เป็นการนำเพลงร่วมสมัยมาใส่ไว้ในเรื่อง
สามก๊ก และการเพิ่มน้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูนยังเป็นการลดความเคร่งขรึมจริงจังของวรรณกรรม
สามก๊กเดิม ทั้งนี้เพราะผู้เขียนการ์ตูนมุ่งที่จะถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในรูปแบบคอมิกสตริปที่มีกลุ่ม
ผู้อ่านเป็นเด็กและเยาวชนในสังคมสมัยปัจจุบัน มิได้มุ่งถ่ายทอดเรื่องสามก๊กให้ถูกต้อง สมจริงตาม

วรรณกรรมดั้งเดิม นอกจากนี้ การเพิ่มน้ำเสียงของผู้เขียนการ์ตูนอาจทำให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้อ่าน ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวในบทที่ ๖ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นต่อไป

๕.๒.๔ กลวิธีการตัดแปลงฉาก

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นนำเสนอเรื่องสามก๊กในรูปแบบคอมิกสตริปที่ผู้เขียนการ์ตูนแปลงคำบรรยายฉากในเรื่องสามก๊กให้เป็นภาพที่มีความเป็นรูปธรรม ผู้อ่านไม่ต้องใช้จินตนาการและการตีความฉากในเรื่องสามก๊กด้วยตนเอง ฉากที่ผู้เขียนการ์ตูนนำเสนอในการ์ตูนสามก๊กนั้นก็มิได้ถูกต้อง สมจริงตามวรรณกรรมสามก๊กเดิมทุกประการ หากแต่มีการตัดแปลงเพื่อให้เหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริป การตัดแปลงนั้นมีทั้งการตัดออก การเพิ่มเข้า และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน ดังนี้

๕.๒.๔.๑ การตัดออก

กุหลาบ มัลลิกะมาส กล่าวถึงความหมายของฉากไว้ว่า ฉาก (setting) มีความหมายแตกต่างกันไปตามประเภทของงาน ถ้าเป็นบทละคร ฉาก หมายถึง เวที และส่วนประกอบเวทีตามเหตุการณ์ในแต่ละตอน แต่ในนวนิยาย เรื่องสั้น หรือในนิทานมีความหมายกว้างกว่านั้นคือหมายถึง สถานที่ และเวลาที่เกิดเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์^{๑๑๑} การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมิได้ให้ความสำคัญแก่ฉากในเรื่องสามก๊กดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๔ ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการตัดฉากอันได้แก่ สถานที่ และเวลา ดังนี้

๑) การตัดรายละเอียดเรื่องสถานที่

วรรณกรรมเรื่องสามก๊กมักไม่กล่าวถึงรายละเอียดของฉาก เพียงแต่บอกเวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์เพื่อให้ผู้อ่านรู้ว่าเหตุการณ์นั้นๆ เกิดขึ้นเมื่อใด และที่ไหนเท่านั้น การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นก็ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่รายละเอียดของฉากเช่นเดียวกัน ฉากส่วนใหญ่ในการ์ตูนสามก๊กจึงเป็นฉากอย่างง่าย มีเพียงการลงสีพื้นหลัง หรือวาดเป็นภาพอย่างคร่าวๆ ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ ๔ สำหรับในบทนี้ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการตัดรายละเอียดเรื่องสถานที่ซึ่งมีการบรรยายรายละเอียดไว้ในเรื่องสามก๊ก แต่ผู้เขียนการ์ตูนนำเสนอภาพสถานที่ที่ไม่มีรายละเอียด หรือมีรายละเอียดไม่เท่ากับที่กล่าวไว้ในบทประพันธ์ ดังนี้

^{๑๑๑} กุหลาบ มัลลิกะมาส, วรรณคดีวิจารณ์ (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๐), หน้า ๘๕.

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๕๖ ปล่อยเบ้งเฮ็กครั้งที่ ๗ มีฉากเนินจิวปิวสกซึ่งเป็นเนินที่ขงเบ้งใช้ทำลายทัพทหารเกราะหวาย ทำให้มีชัยชนะและสามารถจับเบ้งเฮ็กได้เป็นครั้งที่ ๗ ในสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย ได้บรรยายฉากเนินจิวปิวสกไว้ดังนี้

ขงเบ้งให้ชาวเมืองเป็นผู้นำทาง แล้วนั่งรถเล็ก ไปยังฝั่งแม่น้ำโทฮั่วสุย ทางด้านเหนือ เพื่อตรวจดูภูมิประเทศ เมื่อถึงทางอันตรายที่เป็นเขา ไม่อาจไปโดยรถได้ ขงเบ้งก็ลงเดิน จนกระทั่งมาถึงเขาลูกหนึ่ง เห็นเป็นเนินสัณฐานเหมือนรูปงูเหียน โลง มีไค้มีคั้นไม้ขึ้น ริมเนินมีกำแพงศิลามั่นคง เห็นมีทางใหญ่ทางหนึ่ง

การ์ตูนสามก๊กไม่ได้บรรยายรายละเอียดเรื่องสถานที่นี้ และไม่ได้วาดภาพสถานที่นี้ตามที่มีการบรรยายไว้ในเรื่องสามก๊กอีกด้วย ภาพเนินจิวปิวสกที่ปรากฏในการ์ตูนเป็นภาพขงเบ้งกำลังขับรถกอล์ฟ มีคำบรรยายว่า “ขงเบ้งจึงออกสำรวจภูมิประเทศ แถบริมแม่น้ำโทฮั่วสุย” เนินจิวปิวสกนี้มีความสำคัญในฐานะชัยภูมิที่เหมาะสมแก่การทำลายทัพข้าศึกด้วยไฟ เพราะมีความคล้ายเหมือนงู ไม่มีคั้นไม้ และมีกำแพงศิลาที่ทำให้ข้าศึกเข้ามาแล้วดอยทัพออกได้ยาก การที่ผู้เขียนการ์ตูนคัดรายละเอียดเรื่องสถานที่ออกไปทำให้เนินจิวปิวสกนี้ขาดความน่าสนใจ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องสถานที่หรือฉากของเรื่องมากเท่าที่ควร สถานที่ที่ปรากฏในการ์ตูนจึงเป็นภาพวาดอย่างง่าย มีรายละเอียดคร่าวๆ ที่ไม่เท่ากับที่บรรยายไว้ในบทประพันธ์ การคัดรายละเอียดเรื่องสถานที่ในการ์ตูนสามก๊กมีความเหมาะสมแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริปที่เป็นภาพวาดอย่างง่าย ซึ่งผู้เขียนการ์ตูนให้ความสำคัญแก่นื่องานของเรื่องมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ และแม้การ์ตูนสามก๊กจะคัดรายละเอียดเรื่องสถานที่หรือลดรายละเอียดเรื่องฉากลงไป แต่ก็ไม่ได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องสามก๊กของผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมสามก๊กซึ่งเป็นต้นฉบับของการ์ตูนก็มีได้ให้ความสำคัญแก่รายละเอียดของฉากเช่นเดียวกัน

๒) การตัดรายละเอียดเรื่องเวลา

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ได้ตัดรายละเอียดเรื่องเวลาที่เกิดเหตุการณ์บางเหตุการณ์ออกไป ส่วนใหญ่เป็นวัน เดือน ปี ที่สามก๊กฉบับแปลใหม่กับสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) กล่าวไม่ตรงกัน ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๖ ศีกราชสำนัก (องเฮา VS ไทเฮา) สามก๊กฉบับแปลใหม่ระบุเวลาที่พระเจ้าเลนเต้ทรงพระประชวรไว้ว่า “ฤดูร้อน เดือนสี่ ปีที่หก ศีกราชจิงผิง (พ.ศ. ๑๑๒) พระเจ้าเลนเต้ทรงประชรมีพระอาการทรุดหนัก” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังระบุเพียงว่า “เดือนหก พระเจ้าเลนเต้ทรงประชวรหนัก” ซึ่งสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุเวลาไม่ตรงกัน อาจทำให้เกิดความสับสน การ์ตูนสามก๊กจึงได้ตัดรายละเอียดเรื่องราวที่เกิดเหตุการณ์นี้ออกไป

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๗ ศีกอมตะแม่ผัวกับลูกสะใภ้ สามก๊กฉบับแปลใหม่ระบุเวลาที่โฮจิ้นให้คนไปลอบวางยาพิษฆ่าพระนางตั้งไทฮอว่าเป็นเดือนหก ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังระบุว่าเดือนแปด สามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุเวลาไม่ตรงกัน การ์ตูนสามก๊กจึงได้ตัดรายละเอียดเรื่องราวที่เกิดเหตุการณ์นี้ออกไป

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๕ พระเจ้าเล่าปี่สวรรคต สามก๊กฉบับแปลใหม่ได้ระบุวันเวลาที่พระเจ้าเล่าปี่สิ้นพระชนม์ไว้ว่า “แล้วพระเจ้าเล่าปี่รับสั่งกับขุนนางทั้งปวงอีกว่า “ขุนนางทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่สามารถจะพุดจาถ้ำลาท่านทุกคนได้โดยทั่วถึงกัน ขอท่านทั้งหลายอย่าน้อยใจเลย ข้าพเจ้าขออภัยท่านด้วย ขออลาท่านด้วยคำว่า ทุกคนจงตั้งตนไว้ด้วยดีเถิด” รับสั่งแล้วก็สิ้นพระชนม์ชีพ สิริพระชนมายุ ๖๓ พรรษา ขณะนั้นเป็นวันที่สี่สิบสี่เดือนสี่ฤดูร้อน ปีที่สาม แห่งศีกราชจิงอู่” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังได้ระบุวันเวลาที่พระเจ้าเล่าปี่สิ้นพระชนม์ไว้ว่า “ครั้นสั่งสิ้นความแล้วพระเจ้าเล่าปี่ก็เอนพระองค์ลงเหนือที่แล้วก็ขาดใจตาย พระเจ้าเล่าปี่อายุได้หกสิบสามปี เสวยราชย์ได้สามปี ตายเดือนหกแรมเก้าค่ำ (พ.ศ. ๑๖๖)” จะเห็นได้ว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุวันเวลาไว้ไม่ตรงกัน การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นจึงไม่ระบุวันเวลาที่พระเจ้าเล่าปี่สวรรคตไว้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๔๗ ทัพวุยก๊กจี้ก สามก๊กฉบับแปลใหม่ได้ระบุวันเวลาที่โจผีเคลื่อนทัพสามสิบหมื่นไปตีง่อก๊กไว้ว่า “พอถึงเดือนแปด ฤดูใบไม้ร่วง ปีที่ห้าศักราชหวงชู พระเจ้าโจผีโปรดให้ชุมพลให้โจจิ้นคุมทัพหน้า...” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังได้ระบุวันเวลาที่โจผีเคลื่อนทัพว่า “ขณะนั้นโจผีเสวยราชสมบัติได้ห้าปี (พ.ศ. ๑๖๗) ครั้นถึงเดือนสิบจะยกไปตีเมืองก่งคัง” จะเห็นว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุวันเวลาไว้ไม่ตรงกัน และวันเวลาที่เคลื่อนทัพไปตีง่อก๊กนั้นก็ไม่ได้เป็นรายละเอียดที่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่อง การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นจึงตัดรายละเอียดเรื่องราวในตอนนี้ออกไป

ความคลาดเคลื่อนเรื่องเวลาที่เกิดเหตุการณ์นี้ทำให้ผู้เขียนการ์ตูนเลือกที่จะไม่กล่าวถึงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ หากในเหตุการณ์นั้นๆ เวลาไม่ได้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์หรือมีผลกระทบต่อเหตุการณ์ แต่ในบางเหตุการณ์ที่เวลาเป็นองค์ประกอบสำคัญหรือมีผลกระทบต่อเหตุการณ์ ถึงแม้ว่าเวลาที่เกิดเหตุการณ์ที่ระบุไว้ในสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับจะไม่ตรงกันแต่การ์ตูนสามก๊กก็ระบุเวลานั้นไว้ด้วย โดยถือเอาเวลาในสามก๊กฉบับแปลใหม่เป็นหลัก ตัวอย่างเช่น

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๒ ขงเบ้งเรียกกรม ระบุเวลาที่ขงเบ้งทำพิธีเรียกลมไว้ว่า “วันที่ยี่สิบเดือนสิบเอ็ด ขงเบ้งทำพิธีเรียกลมอาคเนย์” ตรงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ที่ระบุว่า “วันที่ยี่สิบเดือนสิบเอ็ด ขงเบ้งแต่งตัวเป็นเด้าหยิน ทำพิธีเรียกลมตะวันออกเฉียงใต้” ต่างกับสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังที่ระบุว่า “เดือนอ้ายแรมสามค่ำเวลาเช้า” ซึ่งเวลาในการทำพิธีเรียกลมของขงเบ้งนั้นมีผลกระทบต่อเหตุการณ์ในตอนนี้ โดยขงเบ้งรู้อยู่แล้วว่าลมอาคเนย์หรือลมตะวันออกเฉียงใต้จะพัดมาในวันที่ยี่สิบเดือนสิบเอ็ด และรู้ว่าจิวอี้จะต้องไม่ปล่อยให้ตนกลับไปหาเล่าปี่ได้จึงวางแผนจะให้จิวอี้เห็นว่าตนเองนั้นมีสติปัญญาความสามารถเหนือคนทั่วไป สามารถเรียกลมได้ แล้วนัดแนะให้จูล่งมารับในวันที่ยี่สิบเดือนสิบเอ็ดนี้ เมื่อลมอาคเนย์พัดมาจิวอี้ก็คิดว่าขงเบ้งนี้เป็นผู้วิเศษปล่อยไว้จะมีภัย จึงให้คนมาฆ่าขงเบ้งแต่ขงเบ้งหนีไปเสียแล้ว วันที่ยี่สิบเดือนสิบเอ็ดจึงเป็นเวลาที่มีความสำคัญคือเป็นเวลาที่ขงเบ้งแสดงให้จิวอี้เห็นว่าคนนั้นมีปัญญาเหนือมนุษย์ สามารถหยั่งรู้ฤกษ์ยามคืนฟ้าอากาศ และการวางแผนที่รอบคอบของขงเบ้งทำให้เวลาที่เกิดเหตุการณ์นี้เป็นองค์ประกอบสำคัญหรือมีผลกระทบต่อเหตุการณ์ในเรื่อง

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๘ ฮองเต้สละราชบัลลังก์สามก๊กฉบับแปลใหม่ได้ระบุวันเวลาที่โจผีขึ้นครองราชย์ไว้ว่า “พระเจ้าเหี้ยนเต้ทรงเห็นชอบด้วยจึงส่งช่างหลวงไปสร้างแท่นที่ตำบลหวานหยั่ง เป็นแท่นสูงสามชั้น แล้วเลือกเอาเดือนสิบวันเก็งอยู่เป็นฤกษ์สละราชสมบัติ ครั้นถึงเวลามงคลฤกษ์ พระเจ้าเหี้ยนเต้อัญเชิญอองเสด็จขึ้นแท่นรับราชสมบัติ” และเมื่อโจผีเสวยราชย์แล้วก็ได้เปลี่ยนศักราชเหี้ยนคังเป็นหวงจู ให้ตั้งนามแผ่นดินเป็นต้าซุย สถาปนายศบิคาให้เป็นพระเจ้าไท่จู่ฮู่ฮองเต้ ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังได้ระบุวันเวลาที่โจผีขึ้นครองราชย์ไว้ว่า “พระเจ้าเหี้ยนเต้ได้ฟังดังนั้นก็สันตริษะดอนใจใหญ่ จึงสั่งให้ไท่เจียงฮี้ไปทำตามอย่างธรรมเนียม ครั้นถึงเดือนสิบสองขึ้นห้าค่ำฤกษ์ดี เวลาใกล้รุ่งจึงเชิญโจผีนั่งขึ้นบน ขุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อยประมาณสี่ร้อยเฝ้าทั้งสามชั้น ให้ทหารประมาณสิบหมื่นถือคัสตราวุธไว้ ด้วยกลัวคนมิเต็มใจจะทำอันตราย” และเมื่อโจผีเสวยราชสมบัติแล้วได้ตั้งเมืองฮูโตให้ชื่อเมืองไต้ซุยก๊ก แล้วให้จารึกกฤติผังศบิคาใหม่ว่าพระเจ้าไท่ล่อฮู่ฮองเต้ การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น

ได้ระบุวันเวลาที่โจผีขึ้นครองราชย์ไว้ว่า “ในเดือนแปดปีเดียวกันนั้น โจผีกับเหล่าเสนาอำมาตย์ พร้อมด้วยนายทหารกว่าสี่สิบคนเทิมเกริมนัก พวกเข้เข้าวังและให้พระเจ้าเหี้ยนเต้ทรงสละราชบัลลังก์ ให้โจผีขึ้นเป็นฮ่องเต้แทน แล้วเปลี่ยนศักราชเหี้ยนคังเป็นหวงชู และเปลี่ยนนามแผ่นดินเป็นต้าวุย สถาปนาพระบิดาโจโจให้เป็นพระเจ้าไท่จู่ฮ่องเต้” จะเห็นได้ว่าเมื่อสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับมีการระบุวันเวลาที่แตกต่างกัน การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นก็เลือกให้รายละเอียดของวันเวลาตรงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ แต่ก็มี ความผิดพลาดตรงที่เดือนไม่ตรงกัน คือ สามก๊กฉบับแปลใหม่ระบุว่า เป็นเดือนสิบ แต่การดูสามก๊กระบุว่า เป็นเดือนแปด ซึ่งความคลาดเคลื่อนนี้อาจเป็น ความผิดพลาดในการให้รายละเอียดเรื่องวันเวลา แต่จากรายละเอียดอื่นๆ ที่การดูสามก๊กระบุไว้ ไม่ว่าจะ เป็นการเปลี่ยนนามแผ่นดิน การเปลี่ยนศักราช และการสถาปนาพระนามของโจโจก็จะเห็นว่า ผู้เขียนการดูเลือกใช้เนื้อหาจากสามก๊กฉบับแปลใหม่ นอกจากนี้การที่การดูสามก๊กมิได้ตัดรายละเอียดเรื่องวันเวลาในตอนนี้ก็แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นเห็น ความสำคัญของวันเวลาที่โจผีขึ้นครองราชย์ อันเป็นการเปลี่ยนแผ่นดินจากราชวงศ์ฮั่นเป็นราชวงศ์วุย และเป็นเหตุให้แผ่นดินจีนในยุคนั้นแบ่งเป็นสามก๊ก

การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๕ จุดจบเดียวหุย สามก๊ก ฉบับแปลใหม่ระบุวันเวลาที่เล่าปีทำพิธีอภิเษกเป็นฮ่องเต้ไว้ในคำประกาศซึ่งมีเจียงจิ๋วเป็นผู้อ่านว่า “วันนี้ตรงกับวันที่สิบสองเดือนสี่ ปีที่สี่สิบหก ศักราชเจี้ยนอัน เล่าปีฮ่องเต้ขอประกาศต่อหน้าฟ้า ดินว่า...” และเมื่อเล่าปีขึ้นครองราชย์แล้วก็ได้เปลี่ยนศักราชเป็นศักราชจ้งอู่ ดังนั้นศักราชจ้งอู่จึง นับตั้งแต่พระเจ้าเล่าปีขึ้นครองราชย์ ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ได้ระบุวันเวลาที่ เล่าปีขึ้นครองราชย์ไว้ว่า “ครั้นถึงเดือนหกขึ้นสิบสองค่ำฤกษ์ดี (พ.ศ. ๑๖๔) ขงเบ้งจึงพาขุนนาง ผู้ใหญ่ผู้น้อย ทหารทั้งปวงเชิญเล่าปีขึ้นโรงพิธี” จะเห็นได้ว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุวันเวลาไว้ ต่างกันคือ สามก๊กฉบับแปลใหม่ระบุว่า เป็นวันที่ ๑๒ แต่สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังระบุว่า เป็น วันขึ้น ๑๒ ค่ำ รวมทั้งเดือนก็มีความคลาดเคลื่อนไม่ตรงกันอีกด้วย ส่วนการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ได้ระบุวันเวลาที่เล่าปีขึ้นครองราชย์ไว้ตรงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ โดยระบุว่า “วันที่สิบสอง เดือนสี่ ปีที่สี่สิบหก ศักราชเจี้ยนอัน เล่าปีเถลิงราชย์ขึ้นเป็นฮ่องเต้ เมื่อเสร็จพิธีราชาภิเษกแล้ว ตั้งศักราชเป็นศักราชจ้งอู่” จะเห็นได้ว่าการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นให้ความสำคัญแก่วันเวลาที่เล่าปีขึ้นครองราชย์มากเป็นพิเศษจึงมิได้ตัดรายละเอียดในส่วนนี้ออกไป

การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๓๖ ขงเบ้งสิ้นบุญ สามก๊กฉบับ แปลใหม่ได้ระบุวันเวลาที่ขงเบ้งเสียชีวิตไว้ว่า “เมื่อขงเบ้งตายนั้น เป็นวันที่สี่สิบสาม เดือนแปด ถดูไบไม่ร่วง ปีที่สิบสอง ในศักราชเจี้ยนซิ่ง สิริอายุห้าสิบสี่ปี” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระ

คลังได้ระบุนานเวลาที่ขงเบ้งเสียชีวิตว่า “พองขงเบ้งสิ้นใจในเดือนสิบแปดค่ำ เมื่อขงเบ้งตายนั้น อายุได้ห้าสิบสี่ปี พระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราชย์ได้สิบสองปี (พ.ศ. ๑๗๗)” จะเห็นได้ว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุนานเวลาไม่ตรงกัน การดูสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์นไม่ได้ระบุนานเวลาที่ขงเบ้งเสียชีวิตไว้ในเนื้อหาการดู แต่เขียนไว้ในลักษณะเชิงอรรถด้านล่างของหนังสือการดูว่า “ขงเบ้งตายวันที่ ยี่สิบสาม เดือนแปด ฤดูใบไม้ร่วง ตรงกับ ค.ศ. ๒๑๔ อายุ ๕๔ ปี” ซึ่งตรงกับสามก๊กฉบับแปลใหม่ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนการดูให้ความสำคัญแก่ตัวละครขงเบ้งมากกว่าตัวละครอื่นๆ เพราะขงเบ้งเป็นตัวละครตัวเดียวที่ผู้เขียนการดูระบุนานเวลาที่เสียชีวิตไว้

ในบางครั้งวรรณกรรมสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับก็บรรยายละเอียดเรื่องเวลาไว้ตรงกัน แต่ผู้เขียนการดูสามก๊กกลับตัดรายละเอียดเรื่องเวลาออก เนื่องจากรายละเอียดของเวลาในเหตุการณ์นั้นไม่ได้มีความสำคัญ หรือไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่องในตอนนั้นๆ ตัวอย่างเช่น

การดูสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ตอนที่ ๑๓๕ อวสานกวนอู สามก๊กฉบับแปลใหม่ระบุนานเวลาที่กวนอูถูกประหารไว้ว่า “ขณะนั้นเป็นฤดูหนาว เดือนสิบสอง ปีที่ยี่สิบสี่แห่งศักราชเจี้ยนอัน (พ.ศ. ๑๖๒ ค.ศ. ๒๑๘) กวนอูสิ้นชีวิตเมื่ออายุห้าสิบแปดปี” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ระบุนานเวลาไว้ว่า “เมื่อกวนอูตายนั้นเดือนสิบสอง อายุพอครบห้าสิบแปดปี พระเจ้าเหียนเต๋มาอยู่เมืองสุโตได้ยี่สิบสี่ปี (พ.ศ. ๑๖๒)” จะเห็นได้ว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุนานเวลาที่ตรงกันคือ เดือนสิบสอง ปีที่ยี่สิบสี่ แต่การดูสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์นไม่ได้ระบุนานเวลาที่กวนอูสิ้นชีวิตไว้ และไม่ได้บอกอายุของกวนอูเมื่อเสียชีวิตไว้ด้วย แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนการดูไม่ได้ให้ความสำคัญแก่รายละเอียดของเวลาที่กวนอูเสียชีวิต

การดูสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์น ตอนที่ ๑๓๗ อวสานโจโฉ สามก๊กฉบับแปลใหม่ระบุนานเวลาที่โจโฉถึงแก่กรรมไว้ว่า “สิ้นเสียงสังข์ โจโฉถอนพระทัยยาว น้ำตาไหลจุดฝนหลัง ครู่หนึ่งก็ขาดใจตาย สิริชนมายุ ๖๖ ปี ขณะนั้นเป็นฤดูใบไม้ผลิ ปีที่ยี่สิบห้า ศักราชเจี้ยนอัน” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ระบุนานเวลาไว้ว่า “เมื่อโจโฉตายนั้นเดือนสาม อายุได้หกสิบหกปี พระเจ้าเหียนเต๋มาอยู่เมืองสุโตได้ยี่สิบห้าปี (พ.ศ. ๑๖๓)” จะเห็นได้ว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุนานเวลาไว้ตรงกันคือ ปีที่ยี่สิบห้า ศักราชเจี้ยนอันและขณะนั้นโจโฉมีอายุ ๖๖ ปี แต่การดูสามก๊กฉบับบรรณวิศวะสาส์นได้ตัดรายละเอียดเรื่องเวลาที่โจโฉถึงแก่กรรมออก ระบุนานเวลาไว้เพียงว่า “โจโฉถึงแก่กรรมในขณะที่มีอายุได้ ๖๖ ปี”

การดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๑๗๐ สุมาอี้วางแผนหมิ่นลี้ สามก๊กฉบับแปลใหม่ได้ระบุวันเวลาที่ซุนกวนขึ้นครองราชย์ไว้ว่า “ที่ประชุมจึงกำหนดเอาวันที่สามเดือนสี่ ฤดูร้อน เป็นวันพระราชพิธีราชาภิเษกให้ปลูกโรงพิธีขึ้น ณ ฐานเมืองด้านใต้ของเมืองบูเจียง ครั้นได้ฤกษ์ ขุนนางทั้งปวงจึงทูลเชิญซุนกวนขึ้นประทับบนแท่นฮ่องเต้ ให้เปลี่ยนศักราชจากปีที่แปด ศักราชหวงอู่ เป็นเริ่มปีศักราชหวงหลง” ส่วนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังได้ระบุวันเวลาที่ซุนกวนขึ้นครองราชย์ว่า “ครั้นถึงเดือนสี่ (พ.ศ. ๗๗๒) ก็ให้แต่งการพระราชพิธีพร้อมเสร็จทุกประการตามประเพณีแต่ก่อน ตั้งพระองค์เป็นใหญ่ในเมืองกั๋งตั้ง” จะเห็นว่าสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุเดือนตรงกันคือเดือนสี่ แต่สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลังไม่ได้ระบุวันที่ไว้ด้วย สำหรับการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นได้คัดเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวกับซุนกวนขึ้นครองราชย์ไปทั้งหมด จึงเห็นได้ว่าผู้เขียนการดูไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ฝ่ายซุนกวนมากเท่าที่ควร แต่ไปให้ความสำคัญแก่การสู้รบระหว่างฝ่ายจ๊กก๊กกับวุยก๊กที่มีการชิงไหวชิงพริบระหว่างขงเบ้งกับสุมาอี้ เนื้อหาในช่วงนี้จึงเน้นที่การสู้รบของ ๒ ก๊กเท่านั้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการตัดรายละเอียดเรื่องเวลาออก โดยมีหลักเกณฑ์ในการตัดออกดังต่อไปนี้

๑. ตัดรายละเอียดเรื่องเวลาซึ่งไม่ได้เป็นส่วนสำคัญของเรื่องออกไป การตัดรายละเอียดในเรื่องเวลานี้ส่วนใหญ่จะเป็นเวลาที่สามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุไว้ไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความสับสน หรือหากสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับระบุเวลาไว้ตรงกัน แต่เวลาดังกล่าวไม่ได้มีความสำคัญต่อเนื้อหาของเรื่องในตอนนั้นๆ ผู้เขียนการดูก็จะตัดรายละเอียดเรื่องเวลาออกไป การตัดรายละเอียดเรื่องเวลาจึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง หรือทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อหาของเรื่องแต่ประการใด

๒. คงรายละเอียดเรื่องเวลาไว้หากเวลาที่กล่าวถึงนั้นมีความสำคัญกับเรื่อง เช่น เวลาที่เกิดลมอาเคนย์ เวลาที่โจผีและเล่าปี่ขึ้นครองราชย์ เพราะเวลาที่บุคคลทั้งสองขึ้นครองราชย์นับเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้แผ่นดินแบ่งแยกออกเป็นสามก๊กอย่างชัดเจน เป็นการเปลี่ยนแผ่นดินและเป็นจุดเริ่มต้นของวุยก๊กและจ๊กก๊ก

๓. คงรายละเอียดเรื่องเวลาซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวละครสำคัญในเรื่อง ผู้เขียนการดูให้ความสำคัญแก่ตัวละครในฝ่ายวุยก๊กและจ๊กก๊กมากกว่าตัวละครฝ่ายง่อก๊ก และให้ความสำคัญแก่ตัวละครขงเบ้งมากกว่าตัวละครอื่น ดังจะเห็นได้ว่าผู้เขียนการดูได้ระบุวันเวลาที่ขงเบ้งสิ้นชีวิตไว้เพียงตัวเดียว และผู้เขียนการดูก็ได้คัดเนื้อเรื่องหลังจากที่ขงเบ้งตายออกไป แล้วจึงข้ามไปเขียนตอนจบคือ ตอนที่ ๑๗๕ อาเต๋า ราชันสิ้นแผ่นดิน ซึ่งเป็นตอนที่แสดงให้เห็นจุดจบของจ๊กก๊ก การที่ผู้เขียนการดูคัดเนื้อหาหลังจากขงเบ้งตายแล้วอุยเอี้ยนเป็นกบฏออก นับเป็นการ

คัดเนื้อหาที่ไม่มีตัวละครขงเบ้งออกไป ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์คุณสุชาติ พรหมรุ่งโรจน์ หรือหมูนินจา ได้ให้เหตุผลว่า “เพราะหลังจากขงเบ้งตายก็ไม่มีผู้รุกรานแล้ว”^{๓๔} นอกจากนี้เมื่อสังเกตจากการ์ตูนสามก๊กฉบับสเปเชียล คอลเล็คชั่น (Special Collection) ก็พบว่าผู้เขียนการ์ตูนได้ให้ความสำคัญแก่ตัวละครขงเบ้งมาก โดยได้เขียนประวัติขงเบ้ง นางอุยชีภรรยาขงเบ้ง จูกัดเจี๊ยม บุตรชาย จูกัดสงหลานชาย จูกัดกิ้นพี่ชาย จูกัดเก๊กหลานชาย และเขียนคอลัมน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับขงเบ้ง ได้แก่ เยือนถิ่นขงเบ้ง กระท่อมขงเบ้ง ณ หุบเขาโง่โง่กึ่ง ของใช้ในบ้านขงเบ้ง ความในใจของขงเบ้ง สุสานแดงกุนสัน ที่มาของหม่านโถว และทองหายไปใน

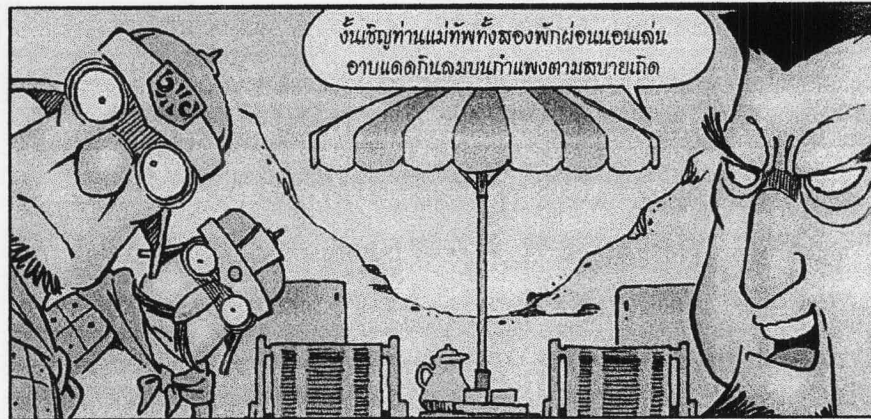
๔. การกรายละเอียดเรื่องเวลาไว้ ผู้เขียนการ์ตูนจะกรายละเอียดตามสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พัธโนทัย ซึ่งเป็นการบอกเวลาแบบสามก๊กฉบับภาษาจีน คือ บอกวันที่ เดือน (นับเดือนเป็นตัวเลข เช่น เดือนสิบ เดือนสิบสอง เป็นต้น) ฤดู (อาจมีหรือไม่มีก็ได้) และศักราช แตกต่างจากสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ที่บอกเวลาแบบไทย คือ บอกเดือนก่อน (นับเป็นตัวเลข แต่มักคลาดเคลื่อนกับเดือนที่ปรากฏในสามก๊กฉบับภาษาจีน) ตามด้วยวันข้างขึ้นข้างแรม เช่น ขึ้นสิบสองค่ำ แต่ไม่ปรากฏศักราช

๕.๒.๔.๒ การเพิ่มฉากสมัยปัจจุบันเข้าไปในฉากเรื่องสามก๊ก

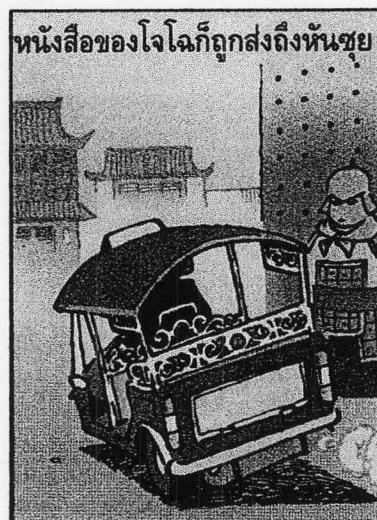
การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเพิ่มฉากสมัยปัจจุบันเข้าไปในฉากเรื่องสามก๊ก ฉากที่เพิ่มเข้ามานั้นไม่มีในเรื่องสามก๊กเดิม แต่ผู้เขียนเพิ่มเข้ามาเพื่อให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย ดังนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๖ แค้นของม้าเฉียว ม้าเฉียวกับหันซุชยกกำลังขี่สิบลำเข้าเมืองเตียงอัน จงฮิวเจ้าเมืองพ่ายแพ้หนีเอาตัวรอดมุ่งหน้าไปยังด่านตงก้วน โจโจ้ได้รับรายงานว่าเตียงอันแตกก็ให้โจหอง ซิหลง นำทัพหมื่นหนึ่งไปช่วยจงฮิวรักษาด่านตงก้วน และสั่งว่าใน ๑๐ วันอย่าให้เสียแก่ข้าศึกไม่อย่างนั้นจะต้องถูกประหารทั้งคู่ ม้าเฉียวยกทัพมาด่าบรรพบุรุษโจโจ้ถึงสามชั่วโคตรเพื่อขู่ให้ทหารโจโจ้ออกรบ ให้ทหารผลัดเวรกันมาตะโกนด่าโจโจ้ตั้งแต่เช้าถึงค่ำ วันที่เก้า ทหารม้าเฉียวเกล้งนอนหลับไม่เป็นกระบวนทัพ โจหองจึงถือโอกาสนำทหารสามพันเข้าโจมตี ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มฉากที่นั้งพักผ่อนบนกำแพงเมืองที่จงฮิวให้โจหองกับซิหลงนั่งอาบแดดกินลมดูทัพม้าเฉียว ฉากที่นั้งพักผ่อนมีเก้าอี้ชายหาด ร่วมกันแดดและโต๊ะกาแฟซึ่งพบเห็นได้ในสมัยปัจจุบัน ดังภาพ

^{๓๔} สัมภาษณ์ สุชาติ พรหมรุ่งโรจน์, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑.

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณรณีสากล ตอนที่ ๕๕ ม้าเจียวพ่ายศึก กาเจียงเสนอบุชาย ทำให้หันซุยกับม้าเจียวผัดใจกันด้วยการให้โจโฉเขียนจดหมายถึงหันซุย เนื้อหาอย่าให้ชัดเจน ตอนสำคัญก็ให้ลบแก้ไขให้ละเอียดไป เวลาส่งเจตนาให้ม้าเจียวรู้ ผู้เขียนการ์ตูนได้เพิ่มฉากคนส่งสาส์นนำหนังสือของโจโฉมาส่งให้หันซุย โดยคนนำสาส์นขับรถตุ๊กตุ๊กซึ่งพบเห็นได้ในปัจจุบันมาส่งสาส์น ดังภาพ

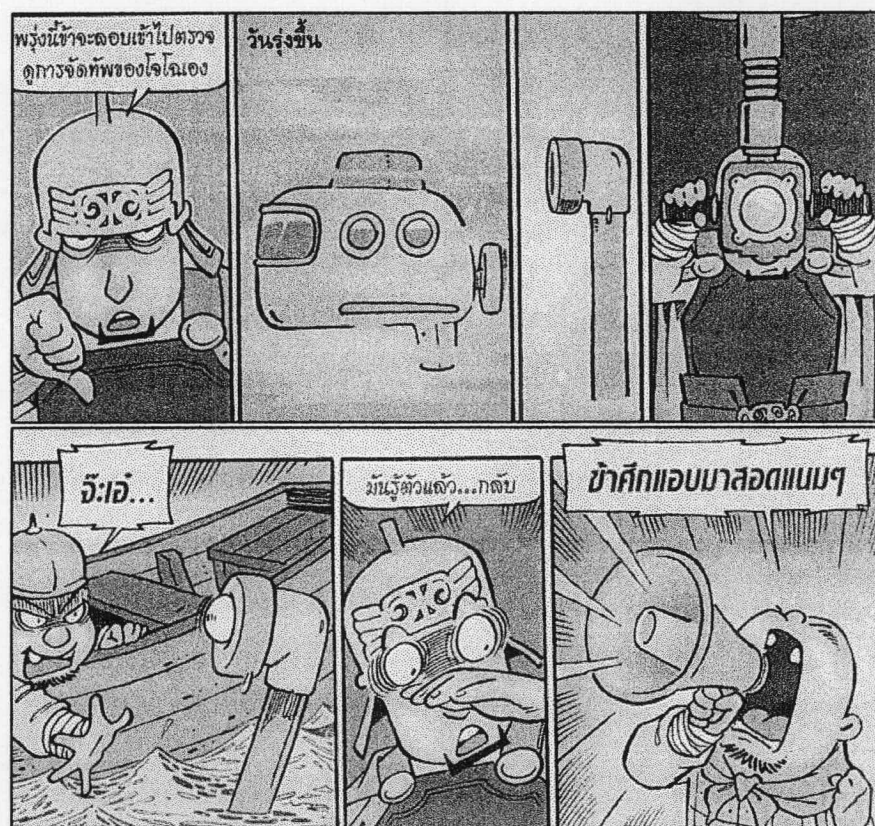
จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรณรณีสากลมีการเพิ่มฉากสมัยปัจจุบันเข้ามาในฉากเรื่องสามก๊ก ด้วยการนำวัตถุ สิ่งของ เทคโนโลยีสมัยปัจจุบันปะปนเข้ามาในฉาก การเพิ่มฉากสมัยปัจจุบันเป็นการต่อร่องระหว่างเค้าเรื่องเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัย ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย เหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริปที่มีผู้อ่านเป็นเด็กและเยาวชนในสังคมสมัยปัจจุบัน และการ์ตูนเพิ่มฉากสมัยปัจจุบันเข้ามาในการ์ตูนสามก๊ก

ฉบับบรรลือสาส์นบางครั้งอาจสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในบทที่ ๖ กลวิธี
การสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นต่อไป

๕.๒.๔.๓ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนของฉากสมัยสามก๊กให้เป็นฉาก
สมัยปัจจุบัน

ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนของ
ฉากในวรรณกรรมสามก๊กให้เป็นฉากสมัยปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์ของ เทคโนโลยีที่อยู่ในสังคมปัจจุบัน
ปรากฏในฉาก ทำให้ฉากของการ์ตูนสามก๊กมีความร่วมสมัย ดังนี้

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๗๕ จิวยี่เปิดศึกที่ซำก้ง จิวยี่ลอบเข้าไป
ตรวจดูการจัดทัพของโจโฉ แต่ทหารโจโจรู้ตัว จิวยี่จึงหนีกลับมา ฉากเรื่องที่จิวยี่ลอบเข้าไปตรวจ
ค่ายของโจโฉในสามก๊กฉบับแปลใหม่บรรยายว่า “วันรุ่งขึ้นจึงใคร่จะไปตรวจค่ายซำศึก จึงให้จัด
เรือศึกลำหนึ่ง ให้เอาคนตีกลองและนักดนตรีพร้อมด้วยนายทหารชำนาญเกาทัณฑ์ลงเรือแล่นไป
เหนือน้ำ” ผู้เขียนการ์ตูนสามก๊กได้เปลี่ยนฉากเรือศึกให้เป็นเรือคาน้ำ มีจิวยี่ลงเรือไปเพียงคนเดียว
ไม่มีคนตีกลอง นักดนตรี และนายทหาร เป็นการเปลี่ยนแปลงฉากสมัยสามก๊กให้เป็นฉากสมัย
ปัจจุบัน และมีลักษณะเหมือนการลอบสอดแนมในสมัยปัจจุบัน แต่ก็มีได้รักษาขนบธรรมเนียม
เรื่องการจัดทัพตามวรรณกรรมสามก๊กเดิม ดังภาพ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๐ ขงเบ้งยืมลูกเกาทัณฑ์ จิวยี่คิดอุบายกำจัดขงเบ้งด้วยการให้ขงเบ้งทำเกาทัณฑ์สิบหมื่นดอกไว้ใช้รบภายใน ๑๐ วัน ขงเบ้งขอเวลาเพียง ๓ วัน ถ้าไม่สำเร็จก็ขอรับอาญาศึก จิวยี่จึงให้ขงเบ้งเขียนลายลักษณ์อักษรไว้ พอโลซกไปหาขงเบ้ง ขงเบ้งก็บอกว่าโลซกที่ไปบอกจิวี่ว่าตนเองรู้กล จิวี่จึงวางแผนฆ่าตน จึงให้โลซกช่วยโดยขอยืมเรือ ๒๐ ลำกับทหารประจำเรือลำละ ๓๐ คน เรือทุกลำเอาผ้าสีเขียวทำเป็นม่านกัน ใช้ฟางมัดฟ่อนตั้งไว้ ๒ แคมเรือ โลซกจัดตามคำขอของขงเบ้งอย่างลับๆ คดีสี่ของวันที่สามขงเบ้งพาโลซกลงเรือไปช่วยกันรับเกาทัณฑ์ เวลานั้นหมอกกลงจัด โจโฉเห็นข้าศึกยกมาก็กลัวว่าจะเป็นอุบายจึงให้ระคมยิงเกาทัณฑ์สกัด พลเกาทัณฑ์หมื่นเศษระคมยิงเรือขงเบ้ง ลูกเกาทัณฑ์ปลิวว่อนคังท่าฝน ขงเบ้งนั่งเสพสุราอยู่ในเรือกับโลซก ผู้เขียนการ์ตูนได้เปลี่ยนฉากภายในเรือของขงเบ้งให้มีความเป็นปัจจุบัน ด้วยการให้ขงเบ้งดูภาพการรบในคอมพิวเตอร์แบบพกพา ขงเบ้งชวนโลซกจิบไวน์ ดังภาพ

การ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น ตอนที่ ๘๘ แผนสงบศึก โจโฉทำศึกกับม้าเฉียว โจโฉแอบลักลอบส่งทหารข้ามแม่น้ำฮุยโหวในเวลาฟ้าสาง ม้าเฉียวยกทัพเข้าโจมตี เคาทู่แบกโจโฉลงเรือหนีทัพม้าเฉียว พวกรักษากระโถนน้ำเข้าเกาะแคมเรือไว้ พยายามจะปีนขึ้นเพื่อเอาชีวิตรอด เคาทู่ใช้ดาบฟันแขนทหารเหล่านั้น แล้วพาโจโฉข้ามแม่น้ำหนีไปได้ ผู้เขียนการ์ตูนได้เปลี่ยนฉากเรือที่คาทู่พาโจโฉหนีให้เป็นเจตสิก โดยมีคาทู่ขับเรือและโจโฉนั่งซ้อนอยู่ด้านหลัง ดังภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนของฉากสมัยสามก๊กให้เป็นฉากสมัยปัจจุบัน ด้วยการนำวัตถุ สิ่งของ หรือเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันเข้าไปแทนวัตถุสิ่งของในฉากของเรื่องสามก๊กเดิม ได้แก่ การเปลี่ยนม้าเป็นรถตุ๊กตุ๊ก เปลี่ยนเรือศึกเป็นเรือคาน้ำ และเปลี่ยนเรือเป็นเจสกีซึ่งผู้อ่านไม่ได้คาดคิดว่าจะมีวัตถุสิ่งของ หรือเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันเข้าไปอยู่ในฉากเรื่องสามก๊ก การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของฉากสมัยสามก๊กให้เป็นฉากสมัยปัจจุบันเป็นการต่อร่องระหว่างเค้าเรื่องเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัย ทำให้การดูสามก๊กมีความร่วมสมัยมากขึ้น แม้การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของฉากในบางครั้งจะให้ฉากนั้นไม่ดีเท่าบทประพันธ์เดิม ดังเช่นการเปลี่ยนแปลงฉากในตอนที่ ๑๕ ที่ไม่ได้รักษาขนบของการจัดทัพตามธรรมเนียมจีนไว้ ทั้งนี้เพราะผู้เขียนการ์ตูนมิได้มุ่งถ่ายทอดเรื่องสามก๊กที่ถูกต้อง สมจริงตามวรรณกรรมสามก๊กเดิม หากแต่ต้องการถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในบริบทของสังคมวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน และนำเสนอเรื่องสามก๊กให้เหมาะแก่รูปแบบของคอมิกสตริป

ข้อสังเกต

ชื่อนุคคลและสถานที่ในการดูสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นส่วนใหญ่ใช้ตามสามก๊กฉบับแปลใหม่ของวรรณไว พิศนาคย์ มีบางชื่อที่ใช้ตามสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) แต่ผู้วิจัยสังเกตได้ว่ามีชื่อนุคคลและสถานที่บางชื่อที่การดูสามก๊กเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ชื่อนุคคลและสถานที่นั้นๆ ไม่ตรงกับสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ ดังนี้

ชื่อบุคคลที่ไม่ตรงกับสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรณวิสาข	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
- หองจูเปียน	- หองจูเปียน	- หองจูเปียน
- พระนางโฮซองเฮ	- พระนางโฮเฮา	- นางโฮเฮา
- พระนางตั้งไทเฮา	- พระนางตั้งไทฮอ	- นางตั้งไทฮอ
- เป่าสิน	- เป่าสิน	- เป่าสิน
- เทียบเพา	- เทียบเพา	- เทียบเพา
- ตั้งตั้ง	- ตั้งตั้ง	- ตั้งตั้ง
- โกอาย	- โกอาย	- โกอาย
- เข็มเพา	- เข็มเพา	- เข็มเพา
- ฮองกวน	- ฮองกวน	- ฮองกวน
- จูเตง	- จูเตง	- จูเตง
- ฮองเกียง	- ฮองเกียง	- ฮองเกียง
- เตงจี้	- เตงจี้	- เตงจี้
- กุยห้วย	- กุยห้วย	- กุยห้วย
- ตั้งอ้วน	- ตั้งอ้วน	- ตั้งอ้วน

ชื่อสถานที่ที่ไม่ตรงกับสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ

การ์ตูนสามก๊ก ฉบับบรรณวิสาข	สามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย	สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
- เมืองคิงเตา	- เมืองคิงเตา	- เมืองตันลิว
- เมืองซีจิว	- เมืองซีจิว	- เมืองซีจิว
- แคว้นเป็งจิว	- แคว้นเป็งจิว	- แคว้นเซียงจิว
- ปากน้ำซังกั้ง	- ปากน้ำซำกั้ง	- ปากน้ำเมืองกังแฮ
- เมืองเบาะเหล้ง	- เมืองเบาะเหลง	- เมืองเบาะเหลง
- สะพานเสียวเกี้ยว	- สะพานเสียวเกี้ยว	- สะพานเสียวเกี้ยว
- กองอ้วน	- เมืองกั้งอ้วน	- เมืองกั้งอ้วน
- เมืองเจียงอู่เฉิง	- เมืองเจียงอู่เฉิง	- ท้องสนามนอกเมือง

-เมืองหน้งจั้ง	-เมืองหนันเจ็ง	-เมืองฮันต้ง
-เขาเต็งกุนसान	-เขาเตงกุนसान	-เขาเตงกุนสัน

จากตัวอย่างในตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าและการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรดือสาส์นมีการเปลี่ยนแปลงชื่อบุคคล และชื่อสถานที่ทำให้ชื่อเหล่านั้นแตกต่างจากสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีทั้งที่แตกต่างเพียงเล็กน้อย ไปจนถึงแตกต่างจนผิดเพี้ยนไปจากเดิม เมื่อพิจารณาชื่อบุคคลที่และชื่อสถานที่ที่ไม่ตรงกับสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ ผู้วิจัยสามารถจำแนกสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงได้ ๓ ประการ ดังนี้

๑. การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการสะกดคำ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความผิดพลาดในการสะกดคำของผู้เขียนการ์ตูน การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเช่นนี้อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของชื่อเพียงเล็กน้อย ได้แก่

ชื่อบุคคล

หองจูเปียน	เปลี่ยนเป็น	หองจูเปี
เป่าสิ้น	”	เป่าสิน
ห้องกวน	”	ฮ่องกวน
จูเต็ง	”	จูเตง
ฮอมเกียง	”	ฮองเกียง
กวยห้วย	”	กวยห้วน
คั้งอุ้น	”	คั้งอุ้น

ชื่อสถานที่

เมืองต้งเถา	เปลี่ยนเป็น	เมืองต้งเถา
เมืองซีจิว	”	เมืองซีจิว
แคว้นเป็งจิว	”	แคว้นเป็งจิว
ปากน้ำซำกั้ง	”	ปากน้ำซำกั้ง
เมืองเบาะเหลง	”	เมืองเบาะเหล็ง
สะพานเสี้ยวเกี้ยว	”	สะพานเสี้ยวเกี้ยว
เมืองก้งอุ้น	”	กองอุ้น
เมืองหนันเจ็ง	”	เมืองหนันจั้ง
เขาเตงกุนसान	”	เขาเต็งกุนसान

๒. การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากความเข้าใจผิด เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความเข้าใจผิดของผู้เขียนการ์ตูนที่เกี่ยวกับเรื่องชื่อแซ่และตำแหน่งในราชสำนักของชาวจีน ทำให้ผู้เขียนการ์ตูนเปลี่ยนชื่อบุคคลเหล่านี้ให้ต่างจากสามก๊กทั้ง ๒ ฉบับ ชื่อที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะความเข้าใจผิด เช่นนี้ ได้แก่ พระนางโฮซองเฮา - พระนางโฮเฮา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เขียนการ์ตูนเห็นว่าคนไทยรู้จักผู้หญิงที่เป็นภรรยาของฮ่องเต้ในฐานะ “ซองเฮา” เมื่อมีแซ่ว่า “โฮ” จึงเรียกแซ่แล้วตามด้วยตำแหน่งกลายเป็น “โฮซองเฮา”

พระนางตังไทเฮา - พระนางตังไทฮอ มีลักษณะเช่นเดียวกับชื่อพระนางโฮเฮา คือ คนไทยรู้จักผู้ที่เป็นมารดาของฮ่องเต้ในฐานะ “ไทเฮา” เมื่อมีแซ่ว่า “ตัง” จึงเรียกเป็น “ตังไทเฮา”

๓. การเปลี่ยนแปลงการสะกดคำเพื่อให้อ่านง่าย เป็นการเปลี่ยนแปลงด้วยความจงใจของผู้เขียนการ์ตูนเพื่อให้ชื่อต่างๆ อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้อ่านการ์ตูนสามก๊กส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน ผู้เขียนการ์ตูนจึงเปลี่ยนแปลงการสะกดคำบางคำที่อ่านยาก ซึ่งเมื่อผู้อ่านอ่านไม่ถูกต้องอาจเกิดความสับสนต่อการรับรู้วรรณกรรมเรื่องนี้ เช่น การเปลี่ยนพยัญชนะต้น ก เป็น พ ได้แก่

โกภาย	เปลี่ยนเป็น	โกพาย
เทียเกา	”	เทียเพา
เยียมเกา	”	เยียมเพา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของชื่อบุคคลและชื่อสถานที่มีสาเหตุ ๓ ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการสะกดคำ การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากความเข้าใจผิด การเปลี่ยนแปลงการสะกดคำเพื่อให้อ่านง่าย ซึ่งมาจากทั้งความตั้งใจและความผิดพลาดของผู้เขียนการ์ตูน การเปลี่ยนแปลงของชื่อบุคคลในการ์ตูนสามก๊กส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการสะกดคำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เขียนการ์ตูนไม่ได้ตรวจสอบให้ถูกต้องหรืออาจเป็นเพราะความผิดพลาดในกระบวนการพิมพ์ ส่วนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ นั้นปรากฏในจำนวนน้อย จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื้อหาสำคัญของเรื่อง นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำเพื่อให้อ่านง่าย ซึ่งผู้เขียนการ์ตูนตั้งใจเปลี่ยนแปลงชื่อบางชื่อที่สะกดด้วยตัวอักษรที่เด็กไม่คุ้นเคยให้ให้อ่านง่าย อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงของชื่อบุคคลและชื่อสถานที่ในการ์ตูนสามก๊กฉบับนี้ก็เป็นเรื่องที่ผู้เขียนการ์ตูนและสำนักพิมพ์บรรลือสาส์นควรนำไปปรับปรุงแก้ไข และระมัดระวังไม่ให้เกิดความผิดพลาดเช่นนี้ขึ้นอีก

บทที่ ๕ นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลวิธีการดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น โดยนำแนวคิดวัฒนธรรมประชานิยมมาอธิบายกลวิธีการดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น พบว่าการ์ตูนสามก๊กมีการดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กโดยใช้กลวิธีการดัดแปลง ๔ กลวิธี ได้แก่ การตัดออก การเพิ่มเข้า การสลับตำแหน่ง และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

การดัดแปลงเนื้อหาวรรณกรรมสามก๊กเป็นการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นใช้กลวิธีการตัดออก การเพิ่มเข้า การสลับตำแหน่ง และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน การดัดแปลงตัวละครใช้กลวิธีการตัดออก การเพิ่มเข้า และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน การดัดแปลงบทสนทนาใช้กลวิธีการเพิ่มเข้าเพียงอย่างเดียว และการดัดแปลงฉากใช้กลวิธีการตัดออก การเพิ่มเข้า และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน

การดัดแปลงเนื้อหาเป็นการดัดแปลงองค์ประกอบเพียงอย่างเดียวที่ใช้กลวิธีการดัดแปลงทั้ง ๔ กลวิธี ทั้งนี้เป็นเพราะการดัดแปลงเนื้อหาเป็นการดัดแปลงที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่นๆ ของวรรณกรรมสามก๊กด้วย เช่น การตัดเนื้อหานั้นก็อาจทำให้ตัวละคร บทสนทนา และฉากบางส่วนในเรื่องสามก๊กถูกตัดออกไปด้วย จึงเห็นได้ว่าการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์นให้ความสำคัญแก่นเนื้อหาของเรื่องสามก๊กมากที่สุด และพยายามดัดแปลงวรรณกรรมสามก๊กให้เป็นการ์ตูนสามก๊กที่เข้าใจง่าย มีความร่วมสมัย ดังจะเห็นว่าการ์ตูนสามก๊กมีการต่อรองระหว่างเค้าเรื่องเดิมกับองค์ประกอบของสังคมร่วมสมัยตลอดทั้งเรื่อง ทั้งนี้เพราะผู้เขียนมุ่งที่จะถ่ายทอดเรื่องสามก๊กในบริบททางสังคมวัฒนธรรมสมัยปัจจุบันซึ่งมีกลุ่มผู้อ่านเป็นเด็กและเยาวชนในสังคมปัจจุบัน และการผลิตการ์ตูนสามก๊กในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยมที่มียอดขายเป็นเป้าหมายสำคัญ ทำให้การ์ตูนสามก๊กมีการดัดแปลงเนื้อหา ตัวละคร บทสนทนา และฉากให้มีความร่วมสมัย มีอารมณ์ขัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน และเหมาะแก่การนำเสนอในรูปแบบคอมิกสตริป

ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับบรรลือสาส์น เพื่อให้เห็นกลวิธีที่ผู้เขียนการ์ตูนนำมาใช้ในการสร้างอารมณ์ขันในการ์ตูนสามก๊กฉบับนี้